

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

ISSN 1331-8276 • 2/2016 • GODINA XLIX. • BROJ 114

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

GODINA LXIX., br. 2 (114), 2016.

SADRŽAJ

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE	3
DOKUMENTI	
“Misericordia et misera”	4
Poruka pape Franje za 54. svjetski dan molitve za duhovna zvanja.....	5
Poruka Svetoga Oca Franje u prigodi proslave 50. Svjetskog dana mira, 1. siječnja 2017.....	8
STRANICE SLUŽBENICE BOŽJE MARIJE KRUCIFIKSE	
O Blaženoj Djevici Mariji.....	12
Misom i promocijom knjige počeli Dani Riječke Majke	13
Svako vrijeme ima svoje siromahe	14
Nasljedovati Isusa znači prihvatiti poziv na ljubav	15
Proslavljen dan Riječke Majke	16
Proslava Krucifiksina u Domu	18
Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse u Slatini	19
Biskup Komarica u Kući utemeljenja Družbe	20
Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci.....	21
DOGAĐAJI U DRUŽBI I CRKVI	
Slavlje biskupskog ređenja u Gospiću	23
Trodnevica uoči svetkovine Družbe u samostanu “Nazaret”	24
Svatko neka svoj mali svijet učini boljim!.....	25
Srce Isusovo - izvor nade, radosti i poniznosti.....	26
Mladi se zavjetovali da će “uredno i čisto živiti”	26
Od slave prošlosti k nadi budućnosti	27
U zajedništvu poziva i vjere.....	29
Proslava Dana Družbe	30
Obnova zavjeta	30
Zaređen novi šibenski biskup.....	31
Proslava jubileja sestara	32
Papa Majku Tereziju proglasio svetom.....	33
Proslava šezdeset godina prisutnosti sestara u Ogulinu i u ogulinskom kraju.....	34
Prva obljetnica riječkog ogranka zajednice “Srce Isusovo”	35
Znanstveni skup „Svećenik Julije Bürger (1885. - 1944.) i njegovo vrijeme“	37
Izlet u Godini milosrđa	39
Završetak Izvanredne svete godine milosrđa u Vatikanu.....	40
Promocija s. Martine Vlahović.....	42
ODJECI APOSTOLATA	
Prva pričest u Rijeci na Drenovi	44
Proslava završetka nastavne 2015./2016. godine.....	45
Posjet hospiciju u Avianu.....	45
Duhovna obnova za djevojke	49
Prijam učenica i njihovih roditelja u novoj školskoj godini.....	47
Krizmanice i Majka Krucifiksa.....	47

U molitvi s mladima pred licem Svevišnjega.....	48
Obilježen blagdan Anđela Čuvara	49
Svjetski dan hospicija.....	51
Dan neovisnosti RH u Domu	52
Mali znaci ljubavi	53
Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u Domu	54
Osvrt na Biblijske susrete.....	55
Mimohod povodom Dana sjećanja na Vukovar	56
Druženje sa šahistima iz Doma učenika Sušak	57
Dobrodošlica riječkim katoličkim skautima.....	57
Novinarska skupina počela s radom.....	58
Osvajeno 1. mjesto na Zimskom šahovskom turniru	59
“Ususret došašću”	60
Predadventska duhovna obnova u samostanu “Nazaret”	61

TRAJNA FORMACIJA

Duhovne vježbe u Kući matici	63
Susret animatora za duhovna zvanja.....	64
Duhovna obnova o uzoru zdrave duhovnosti.....	65
Bog bogat milosrdem	66
Karizma: razvoj i poteškoće	66
Biti i susresti se s Bogom živim.....	68

POTICAJNA RAZMIŠLJANJA I DUHOVNI ZAPISI

Sjećanje na Majku Terezu	70
Konkretna ljubav.....	71
Susret sa sveticom	71
Nije li Vas Bog razmazio	72

SLUŽBENE OBAVIJESTI	73
----------------------------------	----

PREMINULE POVJERAVAMO BOŽJEM MILOSRĐU

s. Pavlinka Barić.....	77
Milka Stojak r. Peša.....	78
Vlč. Marko Šmuc	78
Obilježen blagdan Svih svetih i Dušni dan	80
S. Helena Vučić	81

PRILOG: Adresar Družbe sestara Presvetog Srca Isusova	84
--	----

SLIKE NA OVITKU

Naslovnica: Kip sv. Josipa s Djetetom Isusom u crkvi sv. Apolinara (IT, Montuzza); **Druga str:** Četvrta Godišnja skupština Družbe i blagoslov nadogradnje Kuće matice; **Treća str:** Sestre jubilarke u 2016. godini; **Četvrta str:** Izbjeglice 2016. Foto: Arhiv Družbe.

IZDAJU: Sestre Presvetog Srca Isusova, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 254-266; E-adresa: sestres-presv-srca-isusova@ri.t-com.hr; Mrežna stranica: www.sestre-scj.hr * **UREĐUJU:** s. Robertina Medven, s. Marijana Mohorić, s. Lidija Turić, s. Silvana Fužinato i s. Tajana Hrvatinić * **LEKTURA I KOREKTURA:** s. Robertina Medven i s. Lidija Turić * **ODGOVARA:** vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 652-190, Faks: (051) 254-422 * **PRIPREMA I TISAK:** Tiskara Šuljić * **IZLAZI:** Povremeno.
Svoje priloge možete slati na e-adresu: nasa.druzba.scj@gmail.com

UVODNIK

Došašće i božićno vrijeme prožimaju nas novom nadom i radošću dok promatramo Djevicu Mariju koja je, po anđelovu naviještenju i Marijinu pristanku, početak boljega svijeta. Svaki advent je novo iščekivanje Spasitelja, jer je u malenom Djetetu među nas sišla Očeva ljubav koju nam je darovao kao izvor spasenja.

U godini Izvanrednog jubileja milosrđa bili smo pozvani razmišljati o milosrđu i biti milosrdni kao Otac (usp. Lk 6, 36). Koliko smo to kao Crkva, redovničke zajednice i svatko osobno nastojali i uspjeli, to je poznato samo Bogu, ali nadamo se da plodove nećemo vidjeti tek u vječnosti, nego još ovdje gdje živimo i radimo.

Izgradnja posvećene osobe proces je koji mora voditi do suobličavanja Isusu i usvajanja njegovih osjećaja u njegovu potpunom darivanju Ocu. Taj proces nikada ne završava i želi zahvatiti cijelu osobu u dubini kako bi ona svakim svojim stavom i činom pokazala potpunu i radosnu pripadnost Kristu, a to je nešto što zahtijeva stalno obraćenje Bogu. (Apostolska konstitucija *Vultum Dei quaerere* o ženskom kontemplativnom životu 13., Zagreb 2016.).

U Riječkoj nadbiskupiji pastoralna godina 2016./17., je Godina prenošenja vjere i to nam je poziv na novo zalaganje oko naviještanja Radosne vijesti svima kojima smo poslani i to sredstvima koja su nam na raspolaganju.

Godina koja je pred nama bit će obilježena proslavom stote godišnjice ukazanja Majke Božje u Fatimi. Srž fatimske poruke su pozivi na molitvu, žrtvu, obraćenje, moljenje krunice, obavljanje pobožnosti prvih petaka i subota što u konačnici treba uroditi osobnim posvećenjem. Poruku Fatime, stoga valja shvatiti i prihvatiti kao opomenu i poziv na obraćenje i čovjekovu odgovornost za vlastitu povijest. Taj poziv aktualan je i danas jer, iako je prošlo sto godina, još uvijek smo daleko od onoga što Bog želi od nas.

Radostan i blagoslovljen Božić i Božjim mirom ispunjenu 2017. godinu svim sestrama, čitateljima, prijateljima i dobročiniteljima Družbe želi i čestita

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

“Misericordia et misera”

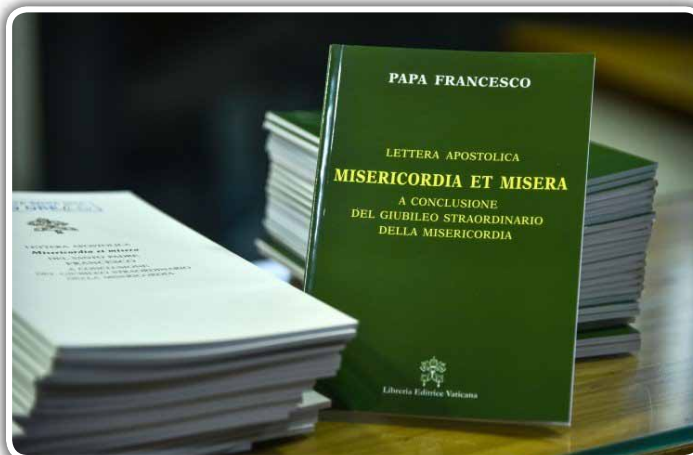
U Vatikanu je 21. studenoga objavljeno apostolsko pismo pape Franje u prigodi zaključnja Izvanrednog jubileja milosrđa. Apostolsko pismo pod naslovom “Misericordia et misera” na prigodnoj tiskovnoj konferenciji predstavio je predsjednik Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije mons. Rino Fisichella koji je istaknuo kako je riječ o programatskom dokumentu kojim se želi potaknuti kršćanske zajednice da nastave djelatno širiti milosrđe i po završetku Godine milosrša. Izrazi „misericordia et misera” (milosrđe i bijednica) preuzet je od svetog Augustina koji njima opisuje susret između Isusa i preljubnice (usp. Iv 8, 1-11) kako bi objasnio otajstvo Božje ljubavi kad izlazi ususret grešniku.

Ovo je vrijeme milosrđa, istaknuo je papa Franjo u apostolskom pismu „Milosrđe i bijeda” (Misericordia et misera) koje je objavljeno na završetku Jubileja milosrđa. U pismu su sadržane četiri važne odrednice: svi će svećenici moći dati odrješenje onima koji su počinili grijeh pobačaja; misionari milosrđa će nastaviti svoju službu; vjernici koji pohađaju Bratstvo sveti Pio X. i nadalje će valjano primati sakramentalno odrješenje, i kao četvrta odrednica, ustanovljen je Svjetski dan siromaha.

Kao sliku Jubileja Papa je odabrao susret između Isusa i preljubnice: Nije to apstraktni susret grijeha i suda, već grješnice i Spasitelja, a sveti Augustin veli „bijednice i milosrđa”. Farizeji i pismoznanci podsjećaju Isusa da Mojsijev zakon zapovijeda kamenovanje preljubnice. Isus pak, kaže Papa, Mojsijevu zakonu vraća izvorni smisao. U središtu nije zakon i zakonska pravda, već Božja ljubav, koja poznaje tajne ljudskog srca i ima primat nad svime. Isus je gledao u oči preljubnicu, a u njezinu srcu je našao želju da ju se shvati, da joj se oprost, da ju se oslobodi. Ljubav je jača od grijeha i omogućuje drukčiji život, kaže se u pismu. Boga ne može ništa spriječiti da zagrlji sina koji mu se vraća. Priznavati jedino zakon znači podcjenjivati vjeru i Božje milosrđe. Zakon ima propedeutičku vrijednost, a cilj mu je ljubav (usp. Gal 3, 24; 1 Tim 1, 5). Kršćanin je pozvan živjeti novost evanđelja, „zakon Duha, koji daje život u Kristu Isusu” (Rim 8, 2). Uvijek valja vjerovati u snagu Božje milosti. Nitko ne može uvjetovati Božje milosrđe, piše Sveti Otac, jer je besplatno, bezuvjetno i nezaslužno. Milosrđe je stvarna ljubav koja praštanjem preobražava i mijenja život. U kulturi kojom vlada tehnika, potrebni su svjedoci nade i prave radosti da rasprše varke koje obećavaju umjetne rajeve, primijetio je Sveti Otac. Slavili smo Godinu milosrđa tijekom koje nam je darovano obilje milosrđa.

Sada valja nastaviti taj hod, poslušni Duhu, koji otvara nove putove da se svima nosi spasonosno evanđelje. Papa podsjeća da milosrđe ima središnje mjesto u euharistijskom slavlju i Božjoj riječi, te poziva da se jedna nedjelja u liturgijskoj godini posveti produblivanju Svetoga pisma.

Papa ističe da sakrament pomirbe treba zauzeti središnje mjesto u kršćanskom životu, jer po tom sa-

kramentu ponovo bivamo djeca Božja. Sveti Otac stoga potiče svećenike da sa svima budu gostoljubivi, svjedoci očinske nježnosti unatoč težini grijeha, jasni u izlaganju moralnih načela, velikodušni u dijeljenju Božjega oprostjenja. Svaki ispovjednik treba biti svjestan da je grešnik i istodobno službenik milosrđa. Papa se obraća obiteljima u teškoći, pozivajući ih da „sve ljudske teškoće promatraju s ljubavlju Boga, koji se ne umara prihvaćati i pratiti“. Od svećenika zahtijeva „pozorno duhovno razlučivanje, duboko i dalekovidno, kako bi svatko mogao osjetiti da ga Bog ljubi te da može aktivno sudjelovati u životu zajednice i biti dio Božjega naroda“. Završava Jubilej, ali vrata milosrđa našega srca ostaju uvijek otvorena. Naučili smo da se Bog priginje nad nas (usp. Hoš 11, 4), mi ga trebamo oponašati priginjući se nad našom braćom, osobito nad siromašnima i trpećima. Ne možemo zaboraviti siromašne, ističe Papa i stoga određuje da se u cijeloj Crkvi na 33. nedjelju kroz godinu obilježava Svjetski dan siromaha. Ovo je trenutak da se da maha mašti milosrđa, koje svakodnevnim malim gestama, konkretnim znakovima dobrote i nježnosti prema najslabijima, nezaštićenima i napuštenima može pokrenuti pravu kulturnu revoluciju u cijelom svijetu, ističe se u zaključku apostolskoga pisma. (www.ika.hr)

Poruka pape Franje za 54. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

Draga braćo i sestre,

u proteklih nekoliko godina, promatrali smo dva aspekta kršćanskog poziva: poziv na "izlazak iz nas samih" da bismo osluškivali Gospodinov glas te važnost crkvene zajednice kao povlaštenog mjesta gdje se Božji poziv rađa, jača i izražava.

Sada, u prigodi 54. svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, želio bih se zadržati na misionarskoj dimenziji našeg kršćanskog poziva. Oni koji su dopustili da ih Božji glas privuče i odlučili slijediti Isusa vrlo brzo otkrivaju u sebi nezatomljivu želju da nose blagovijest svojoj braći i sestrama kroz evangelizaciju i služenje u ljubavi. Svi su kršćani pozvani biti misionari evanđelja! Kao učenici, naime, ne primamo dar Božje ljubavi za svoju osobnu utjehu, niti smo pozvani gurati u prvi plan same sebe ili brinuti o interesima nekog poduzeća. Mi smo jednostavno muškarci i žene koje je radost Božje ljubavi dotakla i preobrazila i koji ne mogu takvo iskustvo zadržati samo za sebe: "Radost evanđelja koja ispunjava život zajednice učenika je misijska radost" (Apost. pob. Evangelii gaudium, 21).

Misijska zadaća, međutim, nije nešto što se pridodaje kršćanskom životu poput nekog ukrasa, već je, naprotiv, bitni sastavni dio same vjere. Odnos s Gospodinom podrazumijeva da smo poslani u svijet kao proroci njegove riječi i svjedoci njegove ljubavi.

Premda smo svjesni mnogih svojih slabosti i možemo se katkad osjećati obeshabrenima, moramo s povjerenjem podići glavu k Bogu. Moramo prevladati osjećaj vlastite nedostatnosti i ne podleći pesimizmu, koji nas pretvara u pasivne promatrače dosadnog i jednoličnog života. Nema mjesta strahu! Sam Bog dolazi očistiti naše "nečiste usne" i osposobiti nas za poslanje: "Krivica ti je skinuta i grijeh oprostjen". Tad čuh glas Gospodnji: 'Koga da pošaljem? I tko će nam poći?' Ja rekoh: 'Evo me, mene pošalji!' (Iz 6, 6-8).

Svi učenici misionari osjećaju u srcu taj Božji glas koji ih poziva da, poput Isusa, "prolaze" svijetom "čineći dobro i ozdravljajući sve" (usp. Dj 10, 38). Već sam spomenuo da je, po svom krštenju, svaki kršćanin "kristonosac", to jest onaj koji nosi Krista svojoj

braći i sestrama (usp. Kateheza, 30. siječnja 2016.). To posebno vrijedi za one koji su pozvani na život posebnog posvećenja i svećenike koji su velikodušno odgovorili: "Evo me, Gospodine, mene pošalji!". S obnovljenim misionarskim zanosom, svećenici su pozvani izaći izvan svete ograde hrama, da omogućće Božjoj nježnoj ljubavi da se izlije na dobrobit čovječanstva (usp. Homilija na Misi posvete ulja, 24. ožujka 2016.). Crkva treba takve svećenike: vedre i sigurne da su otkrili istinsko blago, nošene silnom željom da pođu s radošću sve upoznavati s njim (usp. Mt 13, 44).

Javlja se, dakako, mnoga pitanja kad je riječ o kršćanskoj misiji: što znači biti misionar evanđelja? Tko nam daje snagu i hrabrost da naviještamo? Kojom se evanđeoskom logikom nadahnjuje misija? Na ta pitanja možemo odgovoriti promatrajući tri prizora iz Evanđelja: početak Isusova poslanja u nazaretskoj sinagogi (usp. Lk 4, 16-30); njegovo putovanje, nakon uskrsnuća, u društvu učenika iz Emausa (usp. Lk 24, 13-35) i, konačno, prispodoba o sijaču i sjemenu (Mt 4, 26-27).

Isus je pomazan Duhom i poslan. Biti učenik misionar znači aktivno sudjelovati u Kristovu poslanju, koje sam Isus opisuje u nazaretskoj sinagogi: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene proglasiti godinu milosti Gospodnje" (Lk 4, 18-19). To je ujedno naše poslanje: biti pomazani Duhom i poći našoj braći i sestrama naviještati Riječ i biti za njih sredstvo spasenja.

Isus je uz nas na našem putu. Pred pitanjima koja naviru iz ljudskog srca i izazovima pred koje nas stavlja život, može nas obuzeti osjećaj izgubljenosti, nedoraslosti zadaći ili beznađa. Kršćanska se misija može činiti kao čista neostvariva utopija ili barem nešto što nadilazi naše snage. Međutim, promatranje Uskrslog Isusa dok hoda uz učenike iz Emausa (usp. Lk 24, 13-15) može nam uliti novo

pouzdanje. U tom evanđeoskom prizoru, imamo pravu i istinsku "liturgiju na ulici", koja prethodi liturgiji riječi i lomljenja kruha. Vidimo da je, na svakom koraku koji učinimo, Isus uz nas! Dvojica učenika, shrvani sablaznošću križa, vraćaju se kući kao oni koji su pretrpjeli poraz. Njihova srca su slomljena, njihove nade potonule a njihovi snovi razbijeni. Radost evanđelja je zamijenila tuga. Što Isus čini? Ne osuđuje ih već im se pridružuje na njihovu putu i namjesto da podiže zid, on otvara novi prostor. Postupno preobražava njihovu obeshrabrenost, daje da im srce usplamti i otvara njihove oči, naviještajući Riječ i lomeći kruh. Na isti način, kršćanin ne nosi sam teret misije, već je svjestan da, i usred napora i nerazumijevanja, "Isus kroči s njim, govori s njim, diše s njim, radi s njim. Osjeća Isusa živog uza se usred misionarske zauzetosti" (Apost. pob. Evangelii gaudium, 266).

Isus čini da sjeme raste. Na kraju, važno je iz Evanđelja naučiti kako naviještati. Nerijetko, čak i s najboljim namjerama, možemo podleći stanovitoj pomami za moći, prozelitizmom ili netolerantnim fanatizmom. Evanđelje nas, naprotiv, poziva da odbacimo idolopoklonstvo moći i uspjeha, pretjeranu brigu za strukture i neku vrstu tjeskobe koja ima više veze s duhom osvajanja no služenja. Sjeme Kraljevstva, premda maleno, nevidljivo i katkad beznačajno, tiho i dalje raste, zahvaljujući Božjem neumornom djelovanju. "Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako" (Mk 4, 26-27). To je naš prvi razlog povjerenja: Bog nadilazi sva naša očekivanja i stalno nas iznenađuje svojom velikodušnošću. On daje da naši naponi urode plodom koji izmiče svakoj ljudskoj kalkulaciji.

S ovim evanđeoskim povjerenjem, postajemo otvoreni za tiho djelovanje Duha, koji je temelj poslanja. Nema niti će ikada moći biti pastorala zvanja ili kršćanske misije bez revne i kontemplativne molitve. U tome

smislu, kršćanski se život treba hraniti slušanjem Božje riječi i, iznad svega, njegovanjem osobnog odnosa s Gospodinom u euharistijskom klanjanju, tom povlaštenom "mjestu" za naš susret s Bogom.

Želim od srca potaknuti to prisno prijateljstvo s Gospodinom, prije svega kako bismo od Boga molili nova zvanja za svećeništvo i Bogu posvećeni život. Božji narod trebaju voditi pastiri koji ulažu svoje živote u službi evanđelja. Stoga pozivam župne zajednice, udruge i brojne molitvene skupine koje su prisutne u Crkvi da se othrvaju napasti malodušnosti i nastave moliti da Gospodin pošalje radnike u svoju žetvu i da nam dadne svećenike zaljubljene u evanđelje, koji su kadri iskazati blizinu braći i sestrama i biti živi znakovi Božje milosrdne ljubavi.

Draga braćo i sestre, i danas možemo obnoviti žar navještaja i potaknuti na osobit

način mlade da krenu putom nasljedovanja Krista. Unatoč raširenom osjećaju da je vjera umorna ili svedena na puke "dužnosti za obaviti", naši mladi žele otkriti trajno aktualnu privlačnost Isusa, iskusiti poticajnost i izazovnost njegovih riječi i djela, i, na kraju, njegovati, zahvaljujući njemu, ideal punine ljudskog života, koji se troši iz ljubavi za druge.

Blažena Djevica Marija, Majka našega Spasitelja, imala je hrabrosti prigrliti taj ideal, stavljajući svoju mladost i svoje oduševljenje u Božje ruke. Neka nam svojim zagovorom izmoli istu otvorenost srca, istu spremnost odgovoriti: "Evo me" na Gospodinov poziv i s istom radošću pohitati na put (usp. Lk 1, 39) da ga naviještamo cijelom svijetu.

Iz Vatikana, 27. studenoga 2016. godine

Papa Franjo

Poruka Svetoga Oca Franje u prigodi proslave 50. Svjetskog dana mira, 1. siječnja 2017.

1. Na početku ove nove godine, upućujem srdačne želje za mirom narodima i zemljama svijeta, šefovima država i vlada, te vjerskim vođama i osobama odgovornim za različite sektore civilnog društva. Mir želim svakom muškarcu, ženi i djetetu te molim da nam svijest o tome da je svaka osoba stvorena na Božju sliku i priliku omogući da priznamo jedni druge kao svete darove urešene neizmjernim dostojanstvom. Poštujmo ovo naše “dublje dostojanstvo”[1] i neka aktivno nenasilje postane naš način života, napose u situacijama sukoba.

Ovo je pedeseta po redu poruka za Svjetski dan mira. U prvoj poruci, blaženi papa Pavao VI. obratio se svim ljudima, a ne samo katolicima, nedvosmislenim riječima: “Napokon je zorno izašlo na vidjelo da je mir jedini i pravi smjer ljudskog napretka, a ne napetosti uzrokovane ambicioznim nacionalizmima, nasilna osvajanja, kao ni represije koje služe kao uporište lažnog građanskog reda”. Upozorio je na “opasnost koja se krije iza stava da se međunarodni sporovi ne mogu rješavati razumnim putem, to jest pregovorima utemeljenima na pravu, pravdi i jednakosti, već isključivo zastrašujućim i ubilačkim silama”. Nasuprot tome, citirajući encikliku *Pacem in terris* svoga predšasnika svetog Ivana XXIII., veličao je “osjećaj i ljubav prema miru utemeljenom na istini, pravедnosti, slobodi i ljubavi”[2]. Upravo je impresivna aktualnost tih riječi, koje danas nisu ništa manje važne i urgentne no prije pedeset godina.

U ovoj prigodi želim se zadržati u razmišljanju o nenasilju kao stilu mirovne politike. Molim Boga da nam svima pomogne nenasilje usaditi i njegovati u našim najdubljim mislima i vrijednostima. Neka ljubav i nenasilje određuju način na koji postupamo jedni s drugima u našim međusobnim odnosima, u društvu kao i u međunarodnim odnosima. Kad se žrtve nasilja znaju othrvati kušnji osвете, one

mogu postati najvjerodostojniji promicatelji nenasilnog mirotvorstva. Neka nenasilje – od lokalne razine i svakodnevnih situacija pa sve do svjetskog poretka – postane karakteristični stil naših odluka, naših odnosa i naših aktivnosti, pa i samog političkog života u svim njegovim oblicima.

Rastrgani svijet

2. Dok je prošlo stoljeće upoznalo razornost dvaju smrtonosnih svjetskih ratova, prijetnje nuklearnim ratom kao i veliki broj drugih sukoba, danas se, nažalost, suočavamo sa stravičnim svjetskim ratom koji se vodi u dijelovima. Nije lako znati je li svijet danas više ili manje nasilan no što je bio jučer, niti pomažu li suvremena sredstva komunikacije i veća mobilnost, koji karakteriziraju naše doba, da postanemo svjesniji ili pak da se sve više navikavamo na nasilje.

U svakom slučaju, znamo da nasilje “u dijelovima”, na različite načine i na različitim razinama, izaziva golema trpljenja kojih smo veoma svjesni: ratovi u različitim zemljama i kontinentima; terorizam, kriminalitet i nepredvidljivi oružani napadi; zlostavljanje kojima su izloženi migranti i žrtve trgovine ljudima; uništavanje okoliša. Koja je svrha toga? Može li se nasiljem postići bio koji cilj trajne vrijednosti? Ne vodi li to tek razbuktavanju odmazdi i spirala smrtonosnih sukoba od čega koristi imaju tek malobrojni “gospodari rata”?

Nasilje nije lijek za naš rastrgani svijet. Uzvrćati nasiljem na nasilje dovodi, u najboljem slučaju, do prisilnih migracija i golemih patnji, jer se ogromne količine resursa preusmjeravaju u vojne svrhe i uskraćuju mladima, obiteljima u teškoćama, starijima, bolesnima i velikoj većini stanovnika našega svijeta za zadovoljavanje njihovih svakodnevnih potreba. U najgorem slučaju, to može dovesti do fizičke i duhovne smrti mnogih, ako ne i svih ljudi.

Radosna vijest

3. I sâm Isus je živio u vremenima u kojima je vladalo nasilje. Ipak, učio je da prava bojišnica, gdje se nasilje i mir susreću, jest ljudsko srce: "Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli" (Mk 7, 21). Ali Kristova poruka, u pogledu te stvarnosti, nudi radikalno pozitivan pristup. On je neumorno propovijedao Božju bezuvjetnu ljubav, koja prihvaća i oprašta i učio je svoje učenike da ljube svoje neprijatelje (usp. Mt 5, 44) i okrenu drugi obraz (usp. Mt 5, 39). Kad je zaustavio tužitelje koji su htjeli kamenovati ženu uhvaćenu u preljubu (usp. Iv 8, 1-11) i kad je, u noći uoči svoje smrti, rekao Petru da zadjene mač svoj u korice (usp. Mt 26, 52), Isus je pokazao put nenasilja kojim je hodio do samoga kraja, sve do križa, kojim je uspostavio mir i razorio neprijateljstvo (usp. Ef 2, 14-16). Stoga, onaj tko prihvati Isusovu Radosnu vijest zna prepoznati nasilje koje nosi u sebi i pušta Božjem milosrđu da ga ozdravi, postajući tako sredstvom pomirenja, prema poticajnim riječima svetoga Franje Asiškog: "Kao što mir naviještate ustima, tako ga još više imajte u svojim srcima"[3].

Da bismo i danas bili istinski Isusovi učenici, trebamo prigriliti njegovo učenje o nenasilju. Ono, kao što je primijetio moj predšasnik Benedikt XVI., "je realno jer uzima u obzir da u svijetu postoji previše nasilja, previše nepravde, te da se stoga to stanje ne može prevladati drukčije već tako da mu se suprotstavimo s više ljubavi i dobrote. To "više" dolazi od Boga"[4]. U nastavku snažno naglašava: "Nenasilje za kršćane nije puko taktičko ponašanje, nego čovjekov način postojanja, stav onoga koji je tako uvjeren u Božju ljubav i njegovu moć, da se ne boji hvatati u koštac sa zlom oboružan jedino ljubavlju i istinom. Ljubav prema neprijatelju srž je "kršćanske revolucije"[5]. Evandeoska zapovijed ljubite svoje neprijatelje (Lk 6, 27) s pravom se smatra "magna chartom" kršćanskog nenasilja". Ono se ne sastoji u tome da se "predamo pred zlom [...] nego u tome da na zlo odgovorimo dobrom (usp. Rim 12, 17-21), raskidajući na taj način okove nepravde"[6].

Snažnije od nasilja

4. Nenasilje se katkad doživljava kao preddaju, nedostatak sudjelovanja i pasivnost, ali u stvarnosti to nije tako. Prilikom primanja Nobelove nagrade za mir 1979. godine, Majka Terezija jasno je izrekla svoju poruku aktivnog nenasilja: "Mi u našoj obitelji ne trebamo bombe i oružje, uništavanje da bismo donijeli mir već samo zajedništvo, da jedni druge ljubimo [...] I moći ćemo svladati sve zlo koje je u svijetu"[7]. Jer snaga oružja je varljiva. "Dok trgovci oružjem rade svoj posao, postoje siromašni mirotvorci koji daju svoje živote kako bi pomogli jednoj osobi, a zatim još jednoj i još jednoj i još jednoj"; za te mirotvorce Majka Terezija je "simbol, slika našeg vremena"[8]. U rujnu prošle godine, imao sam veliku radost proglasiti je svetom. Pohvalio sam njezinu spremnost da bude dostupna svima "kroz prihvaćanje i obranu ljudskog života, onog nerođenog i onog napuštenog i odbačenog. [...] Priginjala se nad nemoćnima, ostavljenima da umru pokraj ceste, gledajući u njima dostojanstvo koje im je Bog dao; preko nje njihov glas mogli su čuti moćnici ovoga svijeta, da prepoznaju svoje krivnje zbog zločinâ – zločinâ! – siromaštva koje su oni sami stvorili"[9]. Kao odgovor na to, njezina misija – i u tome predstavlja tisuće, štoviše milijune osoba – bila je ići ususret žrtvama s velikodušnošću i predanošću, dodirujući i povijajući svako ranjeno tijelo, liječeći svaki slomljeni život.

Nenasilje koje se provodi odlučno i dosljedno polučilo je impresivne rezultate. Uspjesi koje su postigli Mahatma Gandhi i Khan Abdul Ghaffar Khan u oslobođenju Indije, te Martin Luther King, Jr. u borbi protiv rasne diskriminacije neće nikada pasti u zaborav. Žene su osobito predvodnice nenasilja, poput, primjerice, Leymahe Gbowee i tisuća liberijskih žena, koje su organizirale molitvene susrete i nenasilne prosvjede (pray-ins) kojima su izborili mirovne pregovore na visokoj razini za završetak drugoga građanskog rata u Liberiji. Ne smijemo zaboraviti ni desetljeće od epohalne važnosti koje je završilo padom komunističkih režima u Europi. Kršćanske su

zajednice dale svoj doprinos ustrajnom molitvom i hrabrim djelovanjem. Poseban su utjecaj izvršili služba i učenje svetog Ivana Pavla II. Razmišljajući o događajima iz 1989. u svojoj enciklici *Centesimus annus* iz 1991. godine, moj predšasnik istaknuo je činjenicu da se epohalnu promjenu u životima ljudi, narodâ i državâ ostvaruje "mirnom borbom koja se služila samo oružjem istine i pravde"[10]. Ta mirna politička tranzicija je omogućena dijelom "nenasilnim zalaganjem ljudi koji su, dok bi uvijek odbijali da popuste moći sile, uvijek znali naći, od slučaja do slučaja, djelotvorne oblike kako bi pružili svjedočanstvo za istinu". Ivan Pavao II. zaključuje: "Neka ljudi nauče boriti se za pravdu bez nasilja, odričući se klase borbe u unutarnjim razmiricama, kao i rata u onim međunarodnim"[11]. Crkva je bila aktivno uključena u provedbu nenasilnih strategija promicanja mira u mnogim zemljama, potičući čak i najnasilnije aktere da ulože napore za izgrađivanje pravednog i trajnog mira.

Takvi napori poduzeti u prilog žrtvama nepravde i nasilja nisu isključiva baština Katoličke Crkve, već su svojstveni mnogim religijskim tradicijama, za koje "suosjećanje i nenasilje su od bitne važnosti i pokazuju put života"[12]. Ja nedvosmisleno potvrđujem da "nijedna religija nije teroristička"[13]. Nasiljem se oskvrnjuje Božje ime.[14] Neka nam nikada ne dosadi ponavljati: "Nikada se Božje ime ne može koristiti za opravdavanje nasilja. Mir je jedini svet. Jedino mir je svet, a ne rat!"[15].

Obiteljski korijeni nenasilne politike

5. Ako nasilje ima svoj izvor u ljudskom srcu, tada je bitno da se nenasilje prakticira prije svega unutar obitelji. To je sastavni dio one radosti ljubavi koju sam opisao u ožujku ove godine u svojoj pobudnici *Amoris laetitia*, na zaključenju dvije godine dugog razmišljanja Crkve o braku i obitelji. Obitelj je nezamjenjiva kalionica gdje supružnici, roditelji i djeca, braća i sestre, uče komunicirati i nesebično se brinuti jedni za druge i gdje se trvenja, pa čak i konflikti ne rješavaju silom, već dijalogom, poštivanjem, traženjem dobra drugoga, milosrdem i opraštanjem.[16] Iz

obitelji se radost ljubavi širi u svijetu i zrači na cijelo društvo[17]. Uostalom, etika bratstva i mirnog suživota između pojedinaca i narodâ ne može se temeljiti na logici straha, nasilja i zatvorenosti, već na odgovornosti, poštivanju i iskrenom dijalogu. U vezi s tim, upućujem apel za razoružanje i zabranu i ukidanje nuklearnog oružja: nuklearno zastrašivanje i prijetnja zajamčenog uzajamnog uništenja nikako ne mogu biti temelj takve etike[18]. S jednakom neodložnošću molim da se stane na kraj nasilju u obitelji i zlostavljanju žena i djece.

Jubilej milosrđa, koji je završio u studenom ove godine, bio je poziv svakome od nas da pogledamo u dubinu svog srca i dopustimo Božjem milosrđu da u nj uđe. Jubilejska nam je godina pomogla shvatiti koliko su brojne i različite osobe i društvene skupine s kojima se postupa s ravnodušnošću i koje su izložene nepravdi i nasilju. I oni su dio naše "obitelji"; oni su naša braća i sestre. Politika nenasilja mora započeti unutar četiri zida vlastitog doma, a zatim se proširiti na cijelu ljudsku obitelj. "Sveta Terezija iz Lisieuxa poziva nas da se vježbamo u malom putu ljubavi, da ne propustimo prigodu da kažemo lijepu riječ, uputimo osmijeh ili učinimo bilo koju malu gestu koja širi mir i prijateljstvo. Cjelovita ekologija sastoji se i od jednostavnih svakidašnjih gesta, kojima prekidamo logiku nasilja, iskorištavanja i sebičnosti".[19]

Moj poziv

6. Izgrađivanje mira aktivnim nenasiljem je prirodna i nužna dopuna stalnim nastojanjima Crkve oko ograničavanja uporabe sile primjenom moralnih normi; ona to ostvaruje sudjelovanjem u radu međunarodnih institucija i stručnim doprinosom mnogobrojnih kršćana izradi zakonodavstva na svim razinama. Sâm Isus nam nudi "priručnik" iz te strategije mirotvorstva u takozvanoj Propovijedi na gori. Osam blaženstva (usp. Mt 5, 3-10) oslikavaju portret osobe koju bismo mogli okarakterizirati kao blaženu, dobru i vjerodostojnu. Blaženi su krotki, govori Isus, milosrdni, mirotvorci, oni koji su čista srca, oni koji gladuju i žeđaju za pravednošću.

To je ujedno program i izazov za političke i vjerske vođe, voditelje međunarodnih institucija i upravitelje poduzeća i medijskih kuća iz cijeloga svijeta: primijeniti blaženstva u obavljanju svojih dužnosti. To je izazov izgrađivati društvo, zajednicu ili poduzeće za koje su odgovorni djelujući kao mirotvorci i pokazati milosrđe odbijajući odbacivati osobe, nanositi štetu okolišu ili nastojati pobijediti po svaku cijenu. To zahtijeva raspoloživost "suočiti se s konfliktom, riješiti ga i pretvoriti u kariku lanca novog procesa"[20]. Djelovati na ovaj način znači izabrati solidarnost kao način stvaranja povijesti i izgrađivanja prijateljstva u društvu. Aktivno nenasilje predstavlja način na koji se pokazuje da je jedinstvo zaista moćnije i plodnije od konflikta. Sve u svijetu je međusobno duboko povezano.[21] Može se, sigurno, dogoditi da razlike izazovu trvenja, ali valja nam se s njima suočiti konstruktivno i nenasilno, tako da "konflikti, napetosti i protivštine mogu dostići mnogoliko jedinstvo koje donosi novi život", čuvajući "dragocjene potencijale strana među kojima postoji kontrast"[22].

Mogu zajamčiti da će Crkva pomoći sve napore oko izgrađivanja mira također aktivnim i kreativnim nenasiljem. Dana 1. siječnja 2017. godine započet će s radom novi Dikasterij za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja, koji će pomagati Crkvi da promiče na sve učinkovitiji način "neprocjenjiva dobra prav-

de, mira i očuvanja stvorenoga svijeta" kao i brigu za migrante, "ljude u potrebi, bolesne i odbačene, marginalizirane i žrtve oružanih sukoba i prirodnih nepogoda, zatvorenike, nezaposlene i žrtve svih oblika ropstva i mučenja".[23] Svako djelovanje u tome pravcu, ma koliko skromno bilo, pomaže u izgrađivanju svijeta bez nasilja, što predstavlja prvi korak prema pravdi i miru.

Zaključak

7. Ovu poruku, prema tradiciji, potpisujem 8. prosinca, na svetkovinu Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije. Marija je Kraljica mira. Prilikom rođenja njezina Sina, anđeli su davali slavu Boga i zaželjeli mir na zemlji muškarcima i ženama dobre volje (usp. Lk 2, 14). Molimo Djevicu da nas vodi na našem putu.

"Svi želimo mir. Mnogi ga izgrađuju svakodnevno malim gestama a mnogi od njih pate, ali ipak strpljivo ustraju u svojim nastojanjima da budu mirotvorci"[24]. Trudimo se u 2017. godini postati, svojom molitvom i djelima, ljudi koji su odagnali nasilje iz vlastitog srca, iz svojih riječi i djela, i koji izgrađuju nenasilne zajednice koje se brinu za naš zajednički dom. "Ništa nije nemoguće ako se obratimo Bogu u molitvi. Svi možemo biti mirotvorci"[25].

Iz Vatikana, 8. prosinca 2016.

Papa Franjo

[1] Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 228.

[2] Poruka povodom proslave 1. Svjetskog dana mira, 1. siječnja 1968.

[3] "Legenda trojice drugova": *Fonti Francescane*, br. 1469; *Franjevački izvori*, str. 571.

[4] *Angelus*, 18. veljače 2007.

[5] *Ibid.*

[6] *Ibid.*

[7] Majka Terezija, *Govor prigodom primanja Nobelove nagrade*, 11. prosinca 1979.

[8] *Meditacija "Put mira"*, Kapela Domus Sanctae Marthae, 19. studenog 2015.

[9] *Homilija prigodom kanonizacije blažene Majke Terezije iz Kolkate*, 4. rujna 2016.

[10] Br. 23.

[11] *Ibid.*

[12] *Govor na Međureligijskoj audijenciji*, 3. studenog 2016.

[13] *Govor na Trećem svjetskom susretu pučkih pokreta*, 5. studenog 2016.

[14] *Usp. Govor na susretu sa šejikom kavaskih muslimana i predstavnicima drugih vjerskih zajednica*, Baku, 2. listopada 2016.

[15] *Govor*, Asiz, 20. rujna 2016.

[16] *Usp. Post. apost. pob. Amoris laetitia*, 90-130.

[17] *Usp. ibid.*, 133.194.234.

[18] *Usp. Poruka u prigodi Konferencije o utjecaju nuklearnog oružja na čovjeka i okoliš (Conference of the Humanitarian Impact of Nuclear Weapons)*, 7. prosinca 2014.

[19] *Enc. Laudato si'*, 230.

[20] *Apost. pob. Evangelii gaudium*, 227.

[21] *Usp. enc. Laudato si'*, 16.117.138.

[22] *Apost. pob. Evangelii gaudium*, 228.

[23] *Apostolsko pismo u obliku motu proprio kojim se osniva Dikasterij za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja*, 17. kolovoza 2016.

[24] *Regina caeli*, Betlehem, 25. svibnja 2014.

[25] *Apel*, Asiz, 20. rujna 2016.

O Blaženoj Djevici Mariji

*Marijo, ti si ljiljan čistoće i ljepote zagledana u Srce svoga Sina.
Hvalite, hvalite Mariju! Hvalite, hvalite Mariju!*

Sl. Božja Marija Krucifiksa Kozulić

Postoji izreka da o Mariji nikad dosta! Znamo da Marija, Majka Isusova, nadilazi sva stvorenja, jer je začeta bez istočnog grijeha i ostala je trajno u čistoći srca i tijela te zaslužuje da je častimo i hvalimo zbog kreposti koje ju rese. Sva njezina ljepota, čistoća i svetost dolaze od Boga koji je punina svega. Marija, kao najvjernije stvorenje uvijek je, poput svoga Sina, vršila Božju volju u velikim i malim stvarima, tj. u svemu što je od nje tražio Otac nebeski. Sav Marijin život od začeca Sina Božjega – Emanuela do događaja Pedesetnice bio je usmjeren na Sina. I danas Marija majčinskom ljubavlju prati svakoga od nas, jer nas je Isus s križa povjerio njoj, rekavši: „Evo ti sina!“ i „Evo ti majke!“ (Iv 19, 26).

Sveci su častili Mariju i njoj se utjecali u svojim potrebama. Ne trebamo ići daleko i tražiti primjer posvemašnjeg predanja Mariji. Sjetimo se dobro nam poznatog pape sv. Ivana Pavla II. koji je uzeo

za papinsko geslo: *Totus Tuus! - Sav, Tvoj Marijo!*

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić također je Mariju častila, divila joj se, molila je, zahvaljivala i klicala: *Marijo, Ti si ljiljan čistoće i ljepote, zagledana u Srce svoga Sina. Hvalite, hvalite Mariju.* Majka Krucifiksa nastojala je, poput Marije, biti blizu Srcu Isusovu, otkrivati osjećaje koje pokreću Sina Božjega na veliku „avanturu“ silaska s nebesa k nama ljudima, radi našega spasenja. U Srcu Sina Božjega otkrila je silnu vatru ljubavi koja gori za grešnike, prepoznala je izvore milosti za vlastito posvećenje i snagu za svoj karitativan rad s napuštenima i potrebnima na duši i tijelu. U mnogim životnim teškoćama Marija Kozulić utjecala se rado baš Blaženoj Djevici Mariji te je često hodočastila u svetišta: Majke Božje Trsatske, Majke Božje Goričke kod Baške na otoku Krku, Svetogorske Kraljice kraj Nove Gorice u Sloveniji te Mariji Utješiteljici u svetištu Mariatrost u predgrađu Graza u Austriji.

Špilja Gospi Lurdskoj, koju je dala podignuti u dvorištu Samostana u Pomeriju, u znak zahvalnosti za čudesno ozdravljenje, i danas, nakon sto petnaest godina, svjedoči o velikoj ljubavi prema Mariji.

Ugledajmo se i mi u mnoge svece, blaženike i službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu te iz sveg srca rado i često kličimo: *Hvalite, hvalite Mariju.* Taj poklik nek' ne bude samo ustima, nego djetinjim zahvalnim srcem koje ljubi Mariju, Majku Isusovu.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

Misom i promocijom knjige počeli Dani Riječke Majke

Ovogodišnji Dani Riječke Majke započeli su u ponedjeljak 26. rujna u kapeli Presv. Srca Isusova u Pomeriju euharistijskim slavljem koje je predslavio generalni vikar Krčke biskupije preč. dr. Franjo Velčić u koncelebraciji s mons. Nikolom Ibrišakom, kancelarom Riječke nadbiskupije.

Na početku okupljene štovateljke službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić pozdravila je postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić istaknuvši važnost obilježavanja ovih dana i potaknuvši prisutne da joj se utječu u zagovor u svojim potrebama.

U svojoj propovijedi dr. Velčić podsjetio je „da smo pozvani, osobito u ovoj Godini milosrđa, proniknuti i usvojiti kao svoje milosrđe nebeskoga Oca“. Potom je govorio o tom Božjem milosrđu pretočenom u ljubav supruge i naravnog oca jedne obitelji, oca Marije Krucifikse, Ivana Mateja Kozulića, od kojega je ona učila bit kršćanskoga života i milosrđa prema svima, a osobito prema siromasima. Koliko se nježnosti, ljubavi i pažnje ocrta u tim pismima kćeri Mariji, od milja zvanoj Mima. Veličina Marijina oca došla je do izražaja u mnogim trenucima života hrabreći je da bude ustrajna u svojim pothvatima, na slavu Božju. Službenica Božja imala je u svojoj kući svjedočanstvo oca koji se uzda u Boga i što je mogla kći, nego poput svoga oca, onom ljubavlju koju je i sama doživjela, biti majka tolikoj napuštenoj djeci i svima potrebnima, biti svima sve. Pozvani smo u Mariji Krucifiksi prepoznati produženu Božju ruku i nasljedovati je, zaključio je dr. Velčić.

U organizaciji Akademskog katoličkog društva „Jeronim“ poslije sv. mise predstavljena je knjiga Miroslava Radića „Sreća praznih ruku“. Moderatorica večeri bila je članica AKD-a „Jeronim“ Maja Šimić Roksandić, dok je stihove čitala predsjednica Društva Kristina Pilipović.

U razgovoru s moderatoricom događaja autor zbirke kazao je kako je svoje novo djelo posvetio budućim blaženicima fra Anti Tomičiću, fra Ivi Peranu i Mariji Krucifiksi. Sa svakim

od njih na osobit način je bio povezan. Fra Antu sam susretao tijekom studentskih dana kada bih hodao do studentskog restorana. Pomahao bi mi s vrata crkve. Fra Ivo mi je bio profesor glazbe i istinsko nadahnuće, a Marija Krucifiksa je doista živjela i bila primjer 'sreće praznih ruku', rekao je Radić. „Prazne ruke spremne su sklopiti se na molitvu, spremne su zagrliti nekoga, rukovati se s nekim, dati nešto. One su simbol altruizma, dok su zatvorene i stisnute šake simbol egoizma.“

Zbirka „Sreća praznih ruku“ počinje pjesmom Božić, a završava pjesmom „Uskrs“ što nije slučajno jer za kršćane, i ne samo za njih, sve najvažnije biva između ova dva događaja, a to je život s Bogom i bližnjima. Poticaj za izdavanje ove zbirke autoru je dao papa Franjo proglašivši ovu godinu Božanskog milosrđa te su sve pjesme nastale po Božjem milosrđu i nadahnuću. S tim u vezi, Radić je najavio kako za budućnost priprema izložbu fotografija nadahnutu svetom Godinom milosrđa.

Na kraju je zahvalio sestrama Družbe Presvetog Srca Isusova na suradnji te poručio kako smo svi pozvani na svetost. Sveti smo svaki put kad bez prisile ili nagovora, kao i želje za pohvalom i naknadom, činimo dobro, poručio je Radić.

Nakon mise članovi AKD-a „Jeronim“, pod vodstvom postulatorice kauze s. Dobroslave Mlakić, obišli su prostore u kojima je živjela i djelovala Riječka Majka.

Helena Anušić

Svako vrijeme ima svoje siromahe

Drugog dana duhovne pripreme za proslavu Dana Riječke Majke – službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić u kapeli Kuće utemeljenja Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci u Pomeriju, euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Ilija Jakovljević, župnik župe sv. Kuzme i Damjana u Fažani i vicepostulator kauze blaženoga Miroslava Bulešića, mučenika, u koncelebraciji s mons. Nikolom Imbrišakom, kancelarom Riječke nadbiskupije.

U prigodnoj propovijedi vlč. Ilija istaknuo je kako Družba službenice Božje Majke Marije Krucifikse uvijek iznova, u skladu s karizmom, „otkriva nove putove evangelizacije, ali ne samo putem riječi, navještaja evanđelja, već implementacije Božje riječi u sredinu gdje se nalazi.“ Jer današnji svijet, a tako i grad Rijeka, ima svoje siromahe kojima je potrebna blizina čovjeka. U ovoj Godini milosrđa ta naša blizina u potrebi još više dolazi do izražaja. Međutim, kršćanska ljubav je više od pažnje koju pokazuju neke društvene organizacije. Kršćanska ljubav nadilazi čistu osjećajnost, humanizam, ona je spasiteljska. Kršćanska ljubav donosi cjelovitu poruku čovjeku – donosi spasenje. Upravo takvu je kršćansku ljubav, dobrotu i milosrđe iskazivala svome bližnjemu Riječka Majka, rekao je Jakovljević.

Službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić živjela je u teškim vremenima kada je čovjek postao rob rada, a to je razdoblje prekrasno opisao biskup Juraj Dobrila, koji je progovorio o zamkama vremena, a nekako u isto vrijeme u Trstu su živjeli i biskup Dobrila i Majka Krucifiksa. Zamke ili zla toga vremena prepoznala je i Službenica Božja i upravo onima odbačenima postala je majka, majka koja ljubi, odgaja, prihvaća, majka puna nježnosti i milosrdne ljubavi. Svako, dakle, vrijeme ima svoje siromahe. I današnje vrijeme ima svoje siromahe, ali još više je duhovnih siromaha, duhovno izgubljenih koji lutaju bespućima ovoga svijeta. Sveci su nam uzori u ljubavi kako ljubiti čovjeka u potrebi, svakoga siromaha. U tome su nam uzori bl. Miroslav Bulešić koji je imao veliku ljubav prema siromasima i također službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Oni su sve činili iz spoznaje velike Božje ljubavi koju Bog ima prema nama. „Teologiju ljubavi službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić završila je na koljenima pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Naše služenje ne započinje na ulici nego pred Presvetim, a svoj dovršetak dobiva na ulici kako je to činila Majka Krucifiksa, završio je vlč. Ilija.

Liturgijsko slavlje pjesmom su animirale djevojke Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, pod vodstvom Dolores Crnjac, a nazočni su bili brojni štovatelji Riječke Majke te sestre njezine Družbe Presvetog Srca Isusova. Nakon misnog slavlja uslijedilo je razgledavanje znamenitosti koje su vezane uz život Riječke Majke u kući koju je ona izgradila. (www.sestre-scj.hr)

Nasljedovati Isusa znači prihvatiti poziv na ljubav

U povodu Dana Riječke Majke, u četvrtak 28. rujna u kapeli Družbe Presvetog Srca Isusova u Rijeci svečano euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Ante Luketić, župnik marijanskog svetišta Gospe od Čudesa u Oštarijama.

U propovijedi je kazao da nas Bog često zove preko ljudi, događaja i znakova, a kada Duh zahvati pojedinca, svećenika, redovnika ili redovnicu taj Duh tu osobu uvijek nosi prema drugima, prema zajednici. Sestre Presv. Srca Isusova gdje god da su prisutne ostavljaju svoj i pečat svoje zajednice. Isusov učenik ili učenica mora svoj život podariti njegovu siromaštvu upravo poput samog Učitelja. Ondje gdje smo sebe ugradili u srca ljudi najviše smo dobili, a ondje gdje smo pokušali sami, gdje smo svoju sigurnost pokušali staviti u materijalno, ostali smo zakinuti, ali smo i druge zakinuli, rekao je vlč. Luketić.

„Ljubav traži potpuno predanje, a Isus upravo želi da mu svi mi darujemo svoje srce. Vi kao redovnice Presv. Srca Isusova imate u znaku svoje zajednice srce s križem, srce koje u sebi ima i ranu kako ništa ne bi zadržali za sebe, nego kako bi kroz naše srce i našu ranu njegova milost potekla prema drugima. Bog nas poziva da svakodnevno u sebi pronalazimo novi izvor ljubavi s kojeg ćemo hraniti one ‘suhe duše’, ‘suha srca’ oko sebe.“ Dodao je da nas Božji Duh, vodi upravo ondje gdje nedostaje svetosti. Nasljedovanje Krista je željeni, življeni

odnos, osobni odnos s osobom kojoj se predajemo i u njega se ne ulazi s pola srca. Odnos i prijateljstvo uspijevaju samo ako se potpuno prepustimo Bogu koji je milošću obasuo naše srce, ako mu vjerujemo, ako osjećamo i želimo susresti Boga.

Propovjednik je sestrama Družbe poručio da određeni gubitak sigurnosti, obitelji, s druge strane gledano znači dobitak elana i životne energije koja nedostaje danas velikom broju ljudi i upravo to znači 'biti svijeća, biti svjetlo' poslano onima koji su proganjani tamom, koji padaju u svoju bezličnost jer nemaju svoj identitet. Pozvane ste pratiti čovjeka od začeca i rađanja do njegova umiranja. „Darujući se ljudima vi mijenjate sebe i ljude oko sebe, mijenjate ljudske odnose i mali kutak svijeta gdje vas je Bog poslao živjeti i stvarati. Vaša srca neka napaja Božja milost da bi Isusa prihvaćali onako kako želi Otac nebeski. Vi ste u ovom prostoru kroz protekle godine, desetljeća pa i stoljeća tako snažno djelovale za našu Rijeku da kao što čovjek ima svoju rođenu majku, majku domovinu, kao što ima majku Mariju i majku Crkvu Rijeka s vama ima upravo i majku koja na poseban način želi milovati klonule i posustale osobe na životnom putu.“

U nastavku je potaknuo okupljene na molitvu za one koji žele svoje srce cjelovito predati Duhu da s njime obogaćuju sredinu i zajednicu, ali i sve one koji se žele preko sestara Družbe Presvetog Srca Isusova napajati tom zdravom nadom. „Neki iz radoznalosti, a vjerujem i neki koji će željeti poput vas živjeti i svjedočiti Isusa. Ono što je i vaša utemeljiteljica Majka Marija Krucifiksa željela; biti blizu onima koji su u potrebi, biti novo svjetlo i nova nada.“

Nakon mise uslijedilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, dok je program završio prikazivanjem dokumentarnog filma Bernardina Modrića „Riječka Majka - Marija Krucifiksa Kozulić“ kroz koji je prikazan život i djelovanje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

(M. K.)

Proslavljen dan Riječke Majke

U četvrtak 29. rujna, na dan kada je prije 94 godine na glasu svetosti preminula službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica Družbe Presvetog Srca Isusova, u vrtu Kuće utemeljenja Družbe na Pomeriju u Rijeci svečano misno slavlje predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša. Liturgijsko pjevanje animirali su zbor „Dubašnica“ iz Malinske i djeca Dječjeg vrtića „Nazaret“ - P. O. „Mima“ koji u Rijeci vode sestre Družbe.

Na početku misnog slavlja okupljene vjernike pozdravila je vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar. Zahvalila je svima koji su molitvom i radom pomogli proslavi Dana Riječke Majke. Govoreći o Svetoj godini milosrđa

istaknula je kako smo svi pozvani po uzoru na Mariju Krucifiksu svjedočiti djela milosrđa. „Ona su bila i jesu bit karizme naše Majke Utemeljiteljice – priteći u pomoć onima najpotrebitijima. Za vrijeme života, a posebno nakon smrti Riječani su u Mariji Krucifiksi prepoznali veličinu, ljepotu i uzvišenost njezina djelovanja, pa su i zapisali: ‘Bila je prava Majka siročadi, napuštenih; osiguravajući im besplatan krov, zaklon, hranu, odjeću, odgoj i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima slavi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru i ozbiljnu.’“

Na kraju je čestitala ravnateljici Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić mr. sc. s. Aniti Anđi Crnković, djelatnicima i učenicama njihov dan jer je Dan Riječke Majke ujedno i dan Učeničkog doma.

Biskup Kutleša na početku propovijedi kazao je kako svaka osoba u životu ostavi svoj trag. Kroz povijest su se neke osobe zbog svojih doprinosa poštovala kroz naraštaje, a jedna od njih je i Marija Krucifiksa koja je tijekom svog života pokazivala i činila djela milosrđa, a sve na način kako nas Crkva naučava. Činila je to kroz ljubav prema drugom čovjeku, za razliku od mnogih danas koji su okrenuti sebi i ne vide patnje drugih. Riječka Majka voljela je i skrblila se za zaboravljene. Također, ona je djeci vratila dostojanstvo. Prepoznala je njihove probleme i nevolje i dala im svoju ljubav. Na kraju, Marija Krucifiksa je sve činila identificirajući se s čovjekom u nevolji. Ona je htjela živjeti s drugima i potrebe bližnjih prepoznala je u pravom trenutku. Zato i mi danas moramo biti oprezni kada želimo pomoći nekome, da naše iskazivanje milosrđa nikoga ne ponizi, rekao je biskup.

Na kraju je potaknuo vjernike na molitvu Bogu da Riječka Majka bude uzdignuta na čast oltara, kao i na činjenje dobrih djela po uzoru na službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić.

Po završetku misnog slavlja biskup Kutleša blagoslovio je kip sv. Bernardice, rad kipara iz Lovrana Fadila Hubovića. Kip je Kući utemeljenja Družbe darovao Ante Rukavina iz Rijeke. Također, vrhovna glavarica Družbe s. Nives biskupu je darovala sliku Riječke Majke koju je naslikao riječki umjetnik Radovan Kunić, dok je monografiju „Fra Kvirin Orlić – fratar, svećenik, skadatelj, odgojitelj, prevoditelj i dobročinitelj“ mons. Kutleši darovao autor Milan Vukušić.

Nakon mise prigodni koncert održale su djevojke Ženskoga učeničkog doma - „Liberata“. Naziv zbora potječe od imena prve djevojčice koju je Majka Marija Krucifiksa primila u svoj Zavod prije 120 godina - Liberata Mardešić.

Helena Anušić

Proslava Krucifiksina u Domu

Marija Krucifiksa Kozulić bila je velika žena koja nije samo za života bila dobra osoba nego se trudila da i svijetu, koji je napustila, podari i ostavi svoju dobrotu. A mi smo se i ove godine potrudili proslaviti njezinu dobrotu, Dan njezina preminuća, Dan našega Doma te blagdan svetih Anđela Čuvara.

Kao i prethodnih godina, trodnevnicu smo proslavili aktivnim sudjelovanjem na sv. misama, osobito onoj, drugoga dana trodnevnice, u utorak 27. rujna u 18 sati, koju je predvodio vlč. Ilija Jakovljević, župnik Župe sv. Kuzme i Damjana u Fažani i vicepostulator kauze blaženog Miroslava Bulešića, uz koncelebraciju mons. Nikole Imbrišaka, kancelara Riječke nadbiskupije, a koju su učenice našega Doma animirale svojim pjevanjem.

Na sam Dan preminuća, 29. rujna, liturgijsko slavlje u 18 sati predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša. Slijedio je prigodni glazbeni program u izvedbi naših učenica članica glazbene skupine. Na samom kraju ravnateljica Doma s. Anita nazočne je pozvala na prigodni domjenak.

Svi bismo se ponekad trebali ugledati na našu Riječku Majku! Pomoći drugima onoliko koliko možemo, ostaviti svijetu djelić dobrote koja se krije u svakomu od nas, baš onako kako je to činila i sama Majka Krucifiksa. Prilike za velika djela su rijetke, a ipak nam se svakoga dana pruža prilika učiniti nešto dobro, neko malo djelo koje će barem jednoj osobi uljepšati dan.

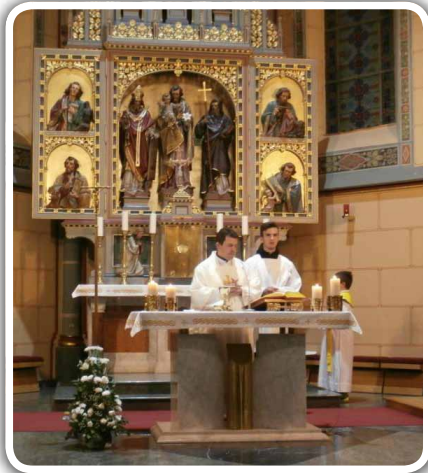
Možda je njezino najveće djelo, ono najbolje što je ostavila iza sebe, upravo činjenica da nam i dalje uspijeva izmamiti osmijeh na lice prisjećanjem na sve što je učinila te poticanjem da i sami budemo dobri, činimo dobro te pružimo ruku jedni drugima kad nam je potrebna pomoć, jer nas upravo ona dobrotu i ljubav koju dajemo čini trajno sretnima.

Alberta R., 3. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse u Slatini

Uoči 29. rujna, spomendana preminuća naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić, u Slatini je održana trodnevnicu u župnoj crkvi sv. Josipa, koju je organizirao župnik vlč. Dragan Hrgić u suradnji sa sestrama. Kroz dane trodnevnice sestre su pjevajući s narodom molile kronicu Božanskom milosrđu te uljepšale dane pripreve.

Na prvi dan trodnevnice svetu misu predvodio je vlč. Ivan Popić. U svojoj propovijedi govorio je o sebedarju, o ljubavi koju je Utemeljiteljica imala prema bližnjima, a osobito prema djeci i mladeži. „Ona je bila oruđe u Božjim rukama, sol zemlje i svjetlost svijeta“, rekao je vlč. Ivan. Primjeri Majke Utemeljiteljice i danas žive među nama. To su njezine sestre i sve dobre duše koje slijede Krista njezinim stopama.

Sestre koje ovdje djeluju još od 1937. godine mnogo

su svojim radom i žrtvom, uz Božju pomoć i na njegovu slavu, učinile i nastoje činiti za ovu zajednicu i biskupiju. Zaželio nam je da Kristovim stopama, vjerno poput Majke Utemeljiteljice, hodimo u predanju i ljubavi prema svetosti.

Predvoditelj misnoga slavlja drugoga dana trodnevnice bio je župnik vlč. Dragan Hrgić. Trima krepostima predstavio je Majku Utemeljiteljicu. Prva je krepost ljubav, druga poniznost te krepost samosvladavanja i odricanja. Ljubav je više od riječi koju danas mnogi svode na osjećaje. Poniznost ne znači da trebamo drugima dopuštati da nas ponižavaju, dok se krepost samosvladavanja i odricanja ne odnosi na događaje i stvari kojih se odričemo jer su nam višak. Ljubav pobjeđuje zlo, ona se u svojoj velikodušnosti i poniznosti uzvisuje i usavršuje te je uvijek spremna sebe dati za drugoga. To su tri stupa na kojima bi trebao počivati naš život, istaknuo je župnik. Molimo se za zagovor Utemeljiteljice da nam u tome pomogne.

U treći dan trodnevnice uveo nas je vlč. Nikola Jušić, župnik župe bl. Ivana Merza iz Slatine. U svojoj propovijedi vlč. Nikola je kratko predstavio život Majke Utemeljiteljice. Iako je rođena u bogatoj obitelji koja je nakon brodoloma jedrenjaka financijski oslabila, Majka je svoje vrijeme i sebe žrtvovala kako bi pomogla svojoj obitelji koja je bila u teškoj situaciji. Bila je hrabra žena, tjelesno slaba zdravlja, ali duhovno jaka. Osnovala je Družbu, vodila sestre, odgajala mladež. Brinula se za mnogu napuštenu i gladnu djecu, ali važnije od toga ona im je dala Krista, dala im je nadu u bolju budućnost, obrazovala ih je. Od velike je važnosti što je Majka došla iz obitelji gdje je molitva bila na prvome mjestu.

Kod njih se molilo i zahvaljivalo Gospodinu. Trebalo bi vratiti molitvu u obitelj, zaključio je vlč. Nikola. Molitva je ono što nas povezuje s Gospodinom.

Na sam dan preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić, u samostanskoj kapelici u 7,30 bila je jutarnja sveta misa koju je predvodio župnik vlč. Dragan. Nakon svete mise u samostanskoj kapelici Gospe Lurdske bio je izložen Presveti Oltarski Sakrament. Vjernici su tijekom dana mogli doći pokloniti se Kristu u kapelici sve do 17 sati. Kasnije su u dvorištu molitvu krunice Božanskom milosrđu predmolele s. Krešimira i s. Mirjam pjevajući s narodom. Svetu misu predvodio je vlč. Nikola Jušić u koncelecijaciji sa župnikom vlč. Draganom Hrgićem. Vlč. Nikola u svojoj propovijedi govorio je o anđelima. Za anđele ne moramo govoriti da su to samo duhovna bića. Možemo reći da anđela ima i među nama. Svi ljudi koji čine dobro imaju nešto anđeosko, sveto u sebi. Za anđele kažemo da se bore protiv zla, da su hrabri, ustrajni u vršenju Božje volje. Svatko od nas može to postati. Po primjeru Majke Utemeljiteljice možemo reći da anđeli žive među nama. Ona je bila obična žena, ali je iz nje isijavalo nešto Božje. Pozvani smo je nasljedovati te biti bližnjima prijatelji i zaštita, baš poput anđela. Nakon svete mise u samostanskom dvorištu bilo je kratko druženje s narodom. Zahvaljujemo dragom Bogu za ove lijepe dane te se nadamo će iduće godine biti još uzvišenije.

s. Mirjam Živković

Biskup Komarica u Kući utemeljenja Družbe

Postulaturu službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić i zajednicu sestara Presv. Srca Isusova u Pomeriju u Rijeci posjetio je u nedjelju 16. listopada banjalučki biskup mons. dr. Franjo Komarica koji je boravio u riječkim župama Sv. Križa na Srdočima i sv. Ivana Krstitelja na Škurinjama prigodom predavljanja knjige „Ljubav. Sila. Domišljatost. Skidanje maski“ i Zbornika radova Međunarodnog studijskog dana u Banja Luci „Prešućivani zločin“.

Biskupa je u ime sestara pozdravila postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić i zaželjela mu dobrodošlicu u zajednicu Kuće utemeljenja Družbe, kuću u kojoj je živjela, djelovala i preminula Službenica Božja. Govoreći o Majci Krucifiksi i počecima Družbe s. Dobroslava je istaknula kako su njezina djela bila djela milosrđa te je i Družba rođena upravo iz brige za siromašne, iz milosrdne ljubavi prema Kristovim siromasima i malenima.

Biskup je izrazio radost što se nalazi u kući u kojoj je Službenica Božja započela, a u kojoj i danas traje djelo milosrdne Božje ljubavi. Potaknuo je sestre da se i dalje nadahnjuju u ovom vremenu karizmom Utemeljiteljice koja je svojim djelima svjedočila da u Božjem Srcu ima mjesta za sve ljude, da Bog ima srce.

Biskup Komarica, njegov tajnik vlč. Boris Jorgić i član Europske akademije u Banja Luci gosp. Frano Piplović imali su priliku vidjeti i spomen-sobu blaženog preminuća službenice Božje Majke Krucifikse.

„Zahvaljujem dobrom Bogu što sam danas prvi put bio na ovom povijesnom mjestu dragocjenog djelovanja Duha Svetoga u životu i po djelovanju vjerne i vjerodostojne Kristove suradnice Utemeljiteljice ove dragocjene redovničke Družbe u ovoj mjesnoj Crkvi i u našem narodu – Službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Zajedno s revnim njezinim duhovnim kćerima žarko molim Boga da je čim prije podigne na čast oltara te udijeli obilje svoga blagoslova budućnosti njezine drage mi Družbe“, zapisao je biskup Komarica u spomen-knjizi na kraju susreta.

Nakon što su zajedno izmolili Molitvu za proglašenje blaženom Majke Marije Krucifikse, biskup Komarica zadržao se sa sestrama u srdačnom razgovoru i zajedničkoj pjesmi.

s. Lidija Turić

Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci

U Postulaturi za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u nedjelju 27. studenoga otvorena je Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci.

Postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić ističe kako je inicijativa došla nakon učestalih telefonskih poziva i pisama slušatelja Radio Vatikana koja su putem elektroničke pošte stizala u Postulaturu. „Slušatelji koji redovno prate emisiju posvećenu Riječkoj Majci, a koja se svakog 29. u mjesecu emitira na Radio Vatikanu, kontaktiraju nas i preporučuju se u molitve sestrama tražeći zagovor Riječke Majke. To nam puno znači u procesu za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić”, rekla je s. Dobroslava.

„U Knjigu se upisuju molitve, nakane i potrebe svih koji nam se javljaju telefonski ili putem e-maila. Sestre redovno mole i nadamo se da su molitve i uslišane, kao i da su sami slušatelji s nama u molitvi”, rekla je s. Dobroslava. Na kraju je poručila da im slušatelji, koji su ih kontaktirali i preporučili se u njihove molitve, mogu javiti uslišanja. (www.redovnistvo.hr)

Slavlje biskupskog ređenja u Gospiću

U srijedu 25. svibnja, velik broj sestara naše Družbe koje su stigle iz zajednica u Rijeci, Dobrinju, Kraljevici, Zagrebu i Otočcu, pridružio se našim sestrama koje djeluju u biskupskom domu u Gospiću, kako bi sudjelovale na euharistijskom slavlju i biskupskom ređenju mons. mr. Zdenka Križića, OCD, u katedrali Navještenja Gospodinova.

Uz mnogobrojne uzvanike, crkvene dostojanstvenike, osobe iz političkoga i društvenoga života, svećenike i članove rodbine mons. Križića, slavlju je nazočio i velik broj posvećenih osoba iz Hrvatske i obližnjih europskih zemalja, napose iz karmelske obitelji kojoj pripada novozaređeni gospićko-senjski biskup mr. Zdenko Križić.

Bila je i nama, sestrama Presvetog Srca Isusova, velika radost sudjelovati na ovom slavlju koje se događalo u predivnom molitvenom ozračju gospićke katedrale čemu je uvelike svojim pjevanjem doprinio katedralni zbor Sv. Cecilije koji je nakon čina ređenja izveo uglazbljeno geslo mons. Križića: „Bog sam dostaje!“. Ovo predivno euharistijsko slavlje, koje je uz suzareditelje mons. dr. Ivana Devčića i mons. dr. Milu Bogovića do euharistijske službe predvodio uzoriti kardinal Jospin Bozanić, popratili su pri kraju svojim govorima predsjednik HBK-a mons. Želimir Puljić, zadarski nadbiskup, generalni vikar mons. Tomislav Šporčić te dosadašnji gospićko-senjski biskup mons. Mile Bogović, bilo je i slavlje jednoga jedinstvenog duhovnog iskustva o kojem je u svojem zahvalnom govoru na vrlo dirljiv način progovorio sam mons. Zdenko Križić.

Nakon misnoga slavlja uputili smo se u obližnju sportsku dvoranu gdje je bilo priređeno počašćenje i druženje. Tom prigodom naša vrhovna glavarica s. Nives Stubičar predala je mons. Križiću prigodni dar u ime sestara naše Družbe koje ostaju u molitvi za novoga gospićko-senjskog biskupa.

Neka ga Gospodin podrži svojom milošću, da kako je sam rekao, učini što bude moguće snagom vjerničkoga i sakramentalnoga poslanja „da nam se obnove obitelji, da nam se biskupija napuči, da se kolijevke ne prestanu njihati i da nam crkve još više znače u stvaranju našeg sveukupnog zajedništva i učvršćenja našeg bogoljubnog i narodnog identiteta“.

U molitvama po toj nakani ovaj kratak prikaz neka zaključni preporuka koju je mons. Križić u Apostolskom nalogu uputio papa Franjo, a koji je tijekom slavlja pročitao apostolski nuncij u Hrvatskoj mons. Alessandro D'Errico: „Naša Gospa od Gore Karmela neka tebi i predragoj crkvenoj zajednici u ljubljenoj Hrvatskoj bude milostiva.“

s. Marijana Mohorić

Trodnevnica uoči svetkovine Družbe u samostanu “Nazaret”

U devetnici za svetkovinu Presvetog Srca Isusova trodnevnicom smo se htjeli pripremiti za slavlje koje na poseban način slavimo u svim zajednicama naše Družbe. Trodnevnu pripremu u Kući matici vodio je ove godine od 31. svibnja do 2. lipnja vlč. Vjekoslav Kovač, župnik na Pećinama u Rijeci uz koncelebraciju mons. Gabrijela Bratine. Svetoj misi u 18 sati prethodila je molitva Večernje i pobožnost Presvetom Srcu Isusovu.

Na početku trodnevnice vlč. Vjekoslav je potaknuo prisutne da se otvore daru milosti kako bi svi zajedno otkrivali Božje djelo u njegovoj Rijeci, u Majci njegova Sina, u životima nekih ugodnika Božjih, napose službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, kao i u svojem životu.

Prvi dan trodnevnice ujedno smo slavili blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije i u tom slavlju bili smo potaknuti slušati Riječ kako bismo je poput nazaretske Djevice s ljubavlju nosili drugima. Marija je bila žena pohoda i žena susreta, zato što je bila žena koja je dopustila da se Bog utjelovi u njezinu biću svojom Riječi. To su dopustili i mnogi sveci u povijesti Crkve, pa tako i službenica Božja Marija Krucifiksa koja je na poseban način otkrila Božji zahvat u svom životu u iskustvu „običnosti“ života i po osobi o. Arkandela iz

Camerina donoseći potom Božju ljubav potrebitima. Koje li podudarnosti s likom Djevice iz Nazareta! Kojeg li primjera i poziva za sve nas danas, istaknuo je vlč. Vjekoslav. Do koje mjere to predanje Božjoj ljubavi može ići bili smo pozvani promatrati drugoga dana trodnevnice u primjeru liturgijskog spomena sv. Justina te sv. Leopolda Bogdana Mandića. Ta mjera je ljubav bez mjere, koja se temelji na iskustvu Božje ljubavi koja je poticala i danas potiče ljude na predanje svega sebe u posvećenju i poslanju koje daje Gospodin.

Potpuno predanje, osobito jedne Bogu posvećene osobe, očituje se u suobličanju Raspetoj Ljubavi na križu. Ta Ljubav označila je život i djelo Majke Krucifikse.

Ta ista bezuvjetna i milosrdna Ljubav nudi se i nama svakodnevno. Nastojmo je prepoznati u svojem životu i predati joj svoje srce kako bi ono bilo cjelovito Božje. U njegovu Srcu je samo ljubav, a u srcu njegovih zapovijedi je poziv na ljubav prema Bogu i bližnjima. To su dvije jednako važne zapovijedi koje se međusobno objašnjavaju i očituju u životu svakoga kršćanina, a to je osoba koja živi iz iskustva ljubljenosti, otkriva u bližnjima Boga kako bi mu na ljubav odgovorila ljubavlju, zaključio je vlč. Vjekoslav u samo predvečerje trodnevnice za svetkovinu naše Družbe.

s. Velimira Marinović

Svatko neka svoj mali svijet učini boljim!

Središnje misno slavlje u predvečerje blagdana Presvetog Srca Isusova u slatinskoj župnoj crkvi sv. Josipa predvodio je vlč. Branko Gelemanović, župnik u Siraču, uz koncelebraciju slatinskih župnika vlč. Dragan Hrgića i vlč. Nikole Jušića. – Mislim da je milost i čast progovoriti o Srcu Isusovu kao žarištu naše vjere, rekao je na početku svoje homilije vlč. Gelemanović, citirajući riječi pape Ivana Pavla II. da „u Presvetom Srcu Isusovu nalazimo sintezu svih otajstava naše vjere“. Osvrnuo se na povijest svetkovine od velikog ukazanja Srca Isusova sv. Ma-

riji Margareti Alacoque u Francuskoj 1675. godine i naloga da prvi petak nakon tijelovske osmine bude posvećen blagdanu u čast njegova srca. Tek sredinom 19. stoljeća taj blagdan i službeno se počeo slaviti u cijeloj Katoličkoj Crkvi. – Ako živimo vjerno i hrabro po Isusovoj riječi, svijet će po nama biti bolji i ljepši, i naše mjesto će biti bolje mjesto za život. Svi će to osjetiti i ubirati plodove poslušnosti. Ne usudim se reći, ali se bojim da smo i kao narod mnogo toga krivo radili, i da smo i zaslužili mnoge nevolje koje su nas sustigle. Podijeljeni smo kao narod, nemamo ni u državi vođe koji bi nas znao povesti. Ne znam mogu li reći da možda i u crkvi treba netko nešto snažnije reći. Teško ćemo naprijed, ali nema predaje! Svatko neka svoj mali svijet učini boljim, ali samo po ljubavi, jer po ljubavi se gradi Isusovo Kraljevstvo mira, rekao je vlč. Gelemanović. Sućut, prijateljstvo, poniznost i spremnost pomoći bližnjem u nevolji odredio je kao temelj vjere te ukazao na veličinu, snagu i značenje molitve „Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome“. Župnik Dragan Hrgić osvrnuo se na djelovanje časnih sestara iz reda Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, od njihova dolaska u Slatinu 1937. godine zalaganjem župnika Julija Bürgera i književnika Vladimira Nazora do danas. Naglasio je njihov veliki doprinos uspješnom djelovanju Župe, od humanitarnog i katehetskog rada do brige za bolesne i organizacije crkvenog života. Javno izrečenu zahvalu i čestitke povodom njihova blagdana primile su umirovljene časne sestre Anastazija Vukić i Dionizija Petric te odgovorna časna Krešimira Vuleta. Župnik Hrgić podsjetio je i na stare zapise u crkvenim knjigama, prema kojima je blagdan Srca Isusova zavjetni dan za grad Slatinu, jer toga dana (1918. godine) mnoge slatinske obitelji zavjetovale su se Srcu Isusovu na vjernost i pobožnost, i stavljale se pod njegovu zaštitu. Nakon mise, vjernici su s kipom Srca Isusova, uz pjesmu i molitvu, pošli na zavjetnu procesiju parkom u središtu grada.

Petar Žarković

Srce Isusovo - izvor nade, radosti i poniznosti

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova svečano euharistijsko slavlje u 10,30 u Kući matici na Drenovi u koncelebraciji s desetak svećenika predslavio je mons. dr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup i metropolit. Sestrama i okupljenim vjernicima Nadbiskup je prigodnom homilijom nastojao približiti veličinu neizmjerne Božje ljubavi.

Slikom Isusa Dobroga pastira koji nas je spasio od grijeha približio nam je Boga koji nikada nikome ne okreće leđa i želi dovesti u svoj ovčinjak sve one koji su se udaljili od njega, tj. želi ih vratiti u svoju sigurnost po svome Sinu i ponovno

im vratiti dostojanstvo. Slikom Kristova probodenog Srca iz kojega se rodila Crkva, a po kojoj nam je darovano zajedništvo po sakramentima da bismo živjeli kao djeca koja imaju Oca na nebesima, približio je Božju ljubav kao izvor nade, radosti i poniznosti. Po završetku euharistijskoga slavlja izloženo je Presveto sve do 18 sati kada je mons. Gabrijel Bratina predvodio večernje euharistijsko slavlje. Prigodnom homilijom pred nas je stavio lik samoga Krista koji nam je svojim primjerom pokazao kako trebamo živjeti zapovijed ljubavi prema Bogu, bližnjemu i sebi samima. Iz njegova probodenog Srca potekle su krv i voda kako bismo po sakramentima primili novi život i približili se njemu vršeći Božju volju. Stoga trebamo moliti milost da se očistimo od grijeha kako bi nas On ispunio svojim darovima i ljubavlju. Poslije oba euharistijska slavlja nastavilo se druženje s vjernicima u predvorju samostana uz zakusku koje su pripremile sestre.

s. Tajana Hrvatina

Mladi se zavjetovali da će “uredno i čisto živiti”

Današnji blagdan Presvetog Srca Isusova zavjetni je dan za grad Slatinu. U župnim knjigama zabilježeno je kako se 1918. godine 219 slatinskih obitelji posvetilo i stavilo pod zaštitu Srca Isusova. Tražeći odgovor na pitanje što je potaknulo tako velik broj obitelji da se zavjetuju Srcu Isusovu, što je pokrenulo zavjetovanje upravo u godini završetka 1. svjetskog rata i što je uopće značilo zavjetovanje razgovarali smo s vlč. Draganom Hrgićem, župnikom u slatinskoj Župi sv. Josipa. – To je vrijeme kada cvjetaju pučke pobožnosti, naročito pobožnost Srcu Isusovu. U selima oko Slatine u to vrijeme već su postojale udruge djevojaka i mladića koji su se stavljali pod zaštitu Presvetog Srca Isusova. Župna spomenica, koja nam je izvor dragocjenih povijesnih podataka, bilježi kako u Slatini 1920. godine postoje dvije aktivne udruge Srca Isusova, muška i ženska, odnosno mladića i djevojaka. Te udruge promicale su posebnu pobožnost Srcu Isusovu, ljubav i djela milosrđa prema potrebitima te iskrenu ljubav prema domovini, a pomagali su također u gradnji nove slatinske crkve. Tih godina raste broj obitelji i pojedinaca koji se posvećuju i zavjetuju Srcu Isusovu. To je vrijeme kada se održavaju velike procesije i kada se na izvanjski način želi iskazati što se u srcu nosi - kaže župnik Dragan

Hrgić. U lijevoj lađi župne crkve sv. Josipa nalazi se oltar Presvetog Srca Isusova, koji je tu od gradnje crkve 1913. godine. Vidljivo je kako je Slatina, iako za zaštitnika ima sv. Josipa i po tome je prepoznatljiva, ipak sve vrijeme vezana i živi u znaku Presvetog Srca Isusova. U prilog toj činjenici idu događaji prije i nakon Prvog svjetskog rata. – Velik broj obitelji stavlja svoj život pod zaštitu Božanskog Srca, a istoimeni blagdan postaje zavjetni dan grada Slatine. U Slatinu kasnije dolazi au-

Pokrajnji oltar Presvetog Srca Isusova u slatinskoj župnoj crkvi sv. Josipa

tohtona hrvatska redovnička zajednica sestara Presvetog Srca Isusova, koja nastavlja tamo gdje su udruge stale - pojašnjava vlč. Hrgić. Časne sestre koje pripadaju redu Družbe sestara Presvetog srca Isusova, i koje danas slave svoj blagdan, borave u Slatini od 1937. godine i nagodinu će svečano obilježiti 80 godina svoga humanitarnog i katehetskog djelovanja u Župi sv. Josipa i gradu, gdje sve to vrijeme sa svojim narodom proživljavaju njegove lijepe i tragične trenutke, skrbe za siromašne sugrađane, bave se ručnim radom i njegom bolesnika, uređuju crkvu, vode crkveno pjevanje... U slatinskom samostanu časnih sestara Presvetog Srca Isusova, gdje su 1994. uredile samostansku kapelicu Majke Božje Lurdske, danas borave umirovljene časne sestre Anastazija Vukić i Dionizija Petric te odgovorna časna Krešimira Vuleta. Godine 2004. dodijelilo im je Gradsko poglavarstvo Slatine srebrnu plaketu za dugogodišnji humanitarni rad te posebnu brigu o djeci i mladima.

Središnje misno slavlje danas u 18.30 sati predvodit će vlč. Branko Gelemanović, župnik u Siraču. Nakon mise, vjernici će s kipom Srca Isusova poći na zavjetnu procesiju parkom u središtu grada. Proslavi Srca Isusova prethodila je trodnevna priprava zlatnom krunicom i večernjim misama s molitvom posvete Srcu Isusovu.

Petar Žarković

Od slave prošlosti k nadi budućnosti

U subotu 11. lipnja održana je u našoj Kući matici na Drenovi u Rijeci četvrta Godišnja skupština Družbe s temom: „Od slave prošlosti k nadi budućnosti“. Nakon molitve Srednjega časa sve nas je pozdravila s. Kristina Tunić te nas upoznala s vrlo bogatim i raznolikim programom koji je slijedio. Velik broj sestara pristiglih iz svih zajednica naše Družbe pozdravila je potom vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar i ujedno iznijela i neke poticajne misli za promišljanje o sadašnjem trenutku života i djelovanja sestara s motivima za zahvalnost, posebice s obzirom na proteklu čet-

desetu obljetnicu izgradnje Kuće matice na Drenovi te završetak projekta rekonstrukcije i nadogradnje dijela kuće za potrebe njege starijih i bolesnih sestara.

Slijedilo je predavanje o. Vinka Mamića, OCD, o temi ovogodišnje skupštine sestara. Osobit naglasak o. Vinko stavio je na krepost nade koja se hrani molitvom kako bi se po Isusovu primjeru živjelo otajstvo ljubavi. „A otajstvo ljubavi Majka Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica vaše Družbe, otkrila je u trima čudima – jasicama, križu i euharistiji. To je ljubav Srca Isusova koje se utjelovilo u krilu Blažene Djevice radi ljubavi, koje se dalo probosti iz ljubavi i koje nam se neprestano daruje u ljubavi. To je prošlost na koju se imamo vraćati da bismo iz nje živjeli zauzetije u sadašnjosti i bili nošeni nadom prema budućnosti u duhu karizme Družbe i s obzirom na potrebe ljudi našega vremena u kojem je jedna od najvećih upravo potreba odgoja“, istaknuo je o. Vinko. U drugom dijelu izlaganja posebno smo se zadržali kod nekih izazova koje je papa Franjo uputio posvećenim osobama u dokumentu „Istražujte“ s obzirom na pitanja o poslanju, krotkosti, dinamikama u zajednici i onom temeljnom – vjeri po kojoj se kreće na put poput Abrahama. „I to je naša sudbina; kročiti u perspektivi obećanjâ, sigurni da će se ona obistinuti i postati stvarnost. Lijepo je čitati jedanaesto poglavlje Poslanice Hebrejima, gdje se opisuje putovanje Božjega naroda prema obećanjima; kako je taj narod ljubio ta obećanja i tražio ih također mučeništvom. Znao je da je Gospodin vjeran. Nada nikada ne razočarava. To je naš život: ‘vjerovati i krenuti na put’ kao što je učinio Abraham, koji je imao povjerenja u Gospodina i kročio također u teškim trenucima“ (Istražujte, br. 18).

Nakon razgovora uslijedilo je euharistijsko slavlje i blagoslov novoizgrađenog prostora u kojem smo se okupili moleći Gospodina za sve one koji će u njemu živjeti i djelovati. Poslije radosnog druženja za obiteljskim stolom na euharistijskom klanjanju koje je animirala s. Martina Vlahović zahvalili smo Gospodinu za mnoge primljene milosti i dobročinstva tražeći

istovremeno milost spomena puta koji je do sada prešla naša Družba, milost osobnog spomena za svaku od naših sestara na tom putu, milost nade koja nije puki optimizam i milost obnove saveza s Gospodinom koji nas je pozvao i sazvao da bi nas poslao, kako bismo, ondje gdje nas Bog treba, bili odraz njegove skrbi za ljude našega vremena.

s. Marijana Mohorić

U zajedništvu poziva i vjere

Katehetski ured Riječke nadbiskupije organizirao je 25. lipnja na području opatijskog i kastavskog dekanata Metropolitanski izlet vjeroučitelja/ica. Tom se prilikom okupilo 70-ak vjeroučitelja/ica Gospičko-senjske, Krčke i Porečko-pulske biskupije te domaćinske Riječke nadbiskupije pod vodstvom predstojnika Katehetskih ureda: vlč. Nikole Turkalja, vlč. Antona Peranića, vlč. Luke Pranjića i gđe Ksenije Rukavina Kovačević. Prva postaja puta bila je župa Sv. Mateja ap. u Viškovu, gdje je vjeroučitelje/ice dočekao župnik mons. Ivan Nikolić. U župnoj crkvi bio je priređen prigodni program dobrodošlice koji su pripremile vjeroučiteljice Vesna Drmić i Jelena Kustić, a za glazbeni dio pobrinuo se župni vikar vlč. Josip Blažotić i voditeljica dječjeg zbora „Nebeske iskrice“ prof. Ivana Marčelja. Župnik je sve nazočne upoznao s poviješću župe, koja je prošle godine proslavila svoju 150. obljetnicu, i pastoralnim aktivnostima u župi u zadnjih nekoliko godina. Nakon razgledavanja župe, vjeroučitelji su se zaputili prema Ronjgima nedaleko Viškova gdje su razgledali Spomen-dom velikog skladatelja, melografa i glazbenog pedagoga Ivana Matetića Ronjgova (1880.-1960.) i poslušali jednu od najpoznatijih autorovih glazbenih djela za soliste i zbor skladbu „Čaće moj“.

Druga postaja puta bila je na području opatijskog dekanata u župi Sv. Ane u Voloskom gdje je sve vjeroučitelje dočekao župnik vlč. Petar Belanić i časne sestre Družbe Kćeri kršćanske ljubavi sv. Vinka Paulskoga. Susret u toj župi započeo je koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je predvodio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. Sv. misi pridružili su se u konceleciji, uz župnika i predstojnike Gospičko-senjske i Krčke biskupije, rektor riječke katedrale sv. Vida mons. Matija Matičić, koji ujedno obnaša i vjeroučiteljsku službu, te nadbiskupov tajnik vlč. Josip Tomić. Budući da se na dan susreta slavio i Dan državnosti u RH, otac Nadbiskup je u svojoj homiliji posebno govorio o važnosti kršćanske zauzetosti za Domovinu i za dom kao dragocjeni Božji dar. Vrijednosti domoljublja i rodoljublja moraju biti sadržane i u sadržajima vjeroučiteljske pouke u školi, poručio je otac Nadbiskup te potaknuo vjeroučitelje da kod svojih vjeroučenika odgajaju svijest zahvalnosti, solidarnosti i brige za zemlju. Nakon sv. mise vjeroučitelji su se kratko zadržali u župi i potom se zaputili prema trećoj postaji puta na području kastavskog dekanata u župu Sv. Jelene Križarice u Kastvu. S vjeroučiteljima su se putem Kastva zaputili i otac Nadbiskup, kao i svi koncelebranti. U staroj jezgri grada Kastva sve okupljene dočekale su vjeroučiteljice Iva Orešković i Sanja Jelenčić te prof. povijesti Željka Čačić koja je govorila o povijesnom razvoju ovog malog prekrasnog gradića iznad mora.

U župnoj crkvi vjeroučitelje je dočekao župnik vlč. dr. Franjo Jurčević i časne sestre Družbe Kćeri Božje ljubavi. Župnik je upoznao sve nazočne s najznačajnijim znamenitostima župne crkve. Nakon kulturno-duhovnog obogaćivanja uslijedio je zajednički ručak u župnoj dvorani i potom polazak na zadnju postaju puta na području kastavskog dekanata u župu Sv. Marka ev. na Veprincu, gdje je okupljene dočekao župnik vlč. Anto Aračić. O duhovno-povijesnoj baštini župe Sv. Marka ev. i mjesta Veprinac govorila je vjeroučiteljica Klara Labinac koja je ujedno i napisala diplomsku radnju na istoimenu temu. Svi su vjeroučitelji bili oduševljeni znamenitostima i prirodnim ljepotama ovoga kraja. Susret je završio u poslijepodnevnim satima s lijepim dojmovima o svim postajama puta. (www.gospicko-senjska-biskupija.hr)

Iz naše Družbe sudjelovala je vjeroučiteljica s. Pankracija Žižić.

Proslava Dana Družbe

Družba sestara Presvetog Srca Isusova spominje se dana svoga osnutka 6. srpnja 1899. godine kada je senjsko-modruški biskup Antun Maurović službeno odobrio vlastoručnim potpisom i potvrdio osobnim pečatom Konstitucije novoosnovane redovničke zajednice. Taj dan zabilježen je u povijesti naše Družbe kao dan crkveno-pravnog osnutka, a danas ga slavimo kao Dan Družbe. Ove godine proslavile smo ga 2. srpnja u župi sv. Margarete u Klenovici. U jutarnjim satima ondje nas je dočekao župnik vlč. Jaroslaw Wilczynski i poželio nam dobrodošlicu u ovo malo, ali prekrasno mjesto uz more.

Nakon okupljanja, pozdravnu riječ uputila nam je vrhovna glavarica s. Nives Stubičar i čestitala nam 117. rođendan. Potom smo u euharistijskom slavlju koje je predvodio vlč. Jaroslaw zahvalile Bogu za sve primljene milosti, za dar poziva. Molile smo Boga za pomoć i blizinu u svakodnevnom životu i za nova duhovna zvanja u Crkvi. Nakon euharistijskoga slavlja uslijedilo je druženje, zajednički objed i rekreacija sve do popodnevni sati kada smo se ponovno okupile na molitvu krunice. Zahvalne Bogu na ovim lijepim trenucima sestrinskog zajedništva te našem domaćinu vlč. Jaroslawu, uputile smo se u svoje zajednice.

s. Martina Vlahović

Obnova zavjeta

U jutarnjim satima 12. kolovoza za vrijeme svete mise u kapeli Presvetog Srca Isusova, u Kući matiči na Drenovi, s. Martina Vlahović obnovila je svoje redovničke zavjete na godinu dana pred vrhovnom poglavaricom s. Nives Stubičar i zajednicom sestara. Svetu misu predvodio je o. Nikola Stanković, DI. U svojoj propovijedi o. Nikola poticao je s. Martinu na ustrajnost u pozivu, jer slijediti Krista nije nikada bilo lako. Teškoće i problemi nalaze se na svakome životnom putu, ali samo oni hrabri ustraju i odvažno se slijediti Krista. Treba vjeru u Gospodina i želju za nasljedovanjem Krista uvijek učvršćivati. Ne pokolebati se na tome putu te, kada dođe vrijeme suhoće i na pamet dolaze misli koje odvlače od Krista, treba se hrabro boriti, a to se postiže molitvom i osobnim odnosom s Bogom. Propovjednik je s. Martini zaželio čvrsto poznanje u Boga, da hrabro kroči njegovim putem te donosi ljudima vjeru i ljubav Presvetoga Srca. Nakon homilije sestre su zajedno molile za s. Martinu te joj nakon sv. mise čestitala na obnovi zavjeta. Neka joj Gospodin udijeli mir i radost, vedrinu i blagost da, gdje god prolazila i što god činila, nosi i dijeli svijetu ljubav Presvetoga Srca Isusova kome je život svoj poklonila.

s. Mirjam Živković

Zaređen novi šibenski biskup

Dana 25. srpnja 2016. Mons. Tomislav Rogić zaređen je za 49. po redu šibenskog biskupa, u 10.30 sati u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku. Glavni zaređitelj bio je kardinal Josip Bozanić, nadbiskup i metropolit zagrebački, a suzaređitelji msgr. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski i metropolit splitski te msgr. Ante Ivsa, dotadašnji šibenski biskup. U misnom slavlju sudjeluju i apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, nadbiskupi i biskupi iz Hrvatske

i inozemstva, provincijali i brojni dijecezanski i redovnički svećenici. Prezbiteri pratitelji su mons. Mile Čančar, prepozit Senjskog kaptola i katedralni župnik u Gospiću, i preč. dr. Richard Pavlič, kanonik Senjskog kaptola i župnik u Senju.

Tomislav Rogić rođen je 8. studenoga 1965. godine u Senju, u obitelji Ivana i Marice Rogić. U rodnom mjestu je završio osnovnu školu, a maturirao je u klasičnoj gimnaziji u Sjemeništu Zmajević u Zadru. Teologiju je studirao u Rijeci, a završnu godinu teologije je pohađao je u Zagrebu. Diplomirao je 1991. na temu "Kralj Šaul pomazanik i odbačenik Božji". Zaređen je za svećenika 22. lipnja 1991. u Rijeci. U početku je djelovao kao župni vikar u župi sv. Terezije od Djeteta Isusa na Vežici u Rijeci. Nakon toga odlazi na postdiplomski studij u Rim na Papinsko sveučilište Gregoriana na kojem je magistrirao iz područja biblijske teologije na temu "Potpuna ljubav objavljuje se umirući podijeljena da bi sve zauvijek ujedinila". Nakon

povratka iz Rima, predavao je na Biblijskoj katedri Teologije u Rijeci bio studentski kapelan za grad Rijeku te župnik riječke Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije. Od 2000. do 2004. obnašao je dužnost generalnog vikara Gospičko-senjske biskupije, a zatim i župnik te dekan Župe svetoga Križa u Ogulinu od 2004. do 2012. Od 2012. godine župnik je i dekan na Udbini i Podlapači te ravnatelj Nacionalnog svetišta hrvatskih mučenika na Udbini. Od iste godine je i član zbora savjetnika i prezbiterskog vijeća Gospičko-senjske biskupije i kanonik Senjskog kaptola.

Dana 3. lipnja 2016. Sveti otac papa Franjo imenovao ga je šibenskim biskupom pošto je prihvatio odreknuće od pastoralnog upravljanja dotadašnjeg biskupa msgr. Ante Ivasa. (www.ika.hr)

Proslava jubileja sestara

U subotu 13. kolovoza jedanaest sestara naše Družbe proslavilo je redovničke jubileje u crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske u Rijeci na Drenovi. Dijamantni jubilej proslavile su s. Benigna Prelec, s. Cecilija Sabljak i s. Tarzicija Žižić, a zlatni jubilej s. Anđelina Tirić, s. Ciprijana Koščak, s. Genoveva Ercegovac, s. Magdalena Šmuc, s. Nikolina Ištuk, s. Patricija Stubičar, s. Salezija Slatina i s. Velimira Marinović. Euharistijsko slavlje predvodio riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić u

koncelebraciji s petnaestak svećenika. Uz sestre naše Družbe slavlju je prisustvovao i velik broj vjernika, rodbine i poznanika sestara jubilarke.

U prigodnoj homiliji Nadbiskup je, čestitajući sestrama obljetnice od polaganja prvih redovničkih zavjeta, istaknuo smisao proslave visokih jubileja sestara - zahvaljivanje Gospodinu za sva dobra kojima ih je obdario tijekom redovničkoga života. U tom smislu potaknuo je sestre da pogledaju unatrag, u prošlost, ali tako da im ona ne oduzme sadašnjost i smjeli hod k nadi budućega života u Kristu. „Prošlosti se dakle treba sjećati na ispravan način, a to znači u svjetlu Kristove istine o čovjeku“, istaknuo je Nadbiskup. U protivnom pogled unatrag mogao bi zapriječiti vjernički i redovnički hod. Stoga je pozvao sestre da u svjetlu iskustva sv. Pavla, koji se često spominjao svoje prošlosti u svjetlu Istine, i one mogu prepoznati tragove Božje milosti i uskliknuti u zahvalnosti srca: „ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak“ (usp. 2 Tim 4, 16). „Što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu“ (Fil 3, 13-14).

Poslije propovijedi sestre jubilarke su obnovile svoje redovničke zavjete u prisutnosti vrhovne glavarice s. Nives Stubičar. Nakon završetka euharistije uslijedio je slavlje za obiteljskim stolom u sestarskoj blagovaonici Kuće matice „Nazaret“.

s. Marijana Mohorić

Papa Majku Tereziju proglasio svetom

„Na čast svetog i nepodijeljenog Trojstva, za širenje katoličke vjere i porast kršćanskoga života, vlašću Gospodina našega Isusa Krista, svetih apostola Petra i Pavla te našom, nakon zrelog razmatranja i čestog zazivanja Božje pomoći, uz savjet mnoge naše braće, proglašavamo i određujemo da je blažena Terezija iz Calcutte svetica, upisujemo je u popis svetaca, zapovijedamo da se u općoj Crkvi časti među svecima. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.“ Tim riječima je papa Franjo 4.rujna na Trgu svetoga Petra kanonizirao Majku Tereziju.

U homiliji na misi je istaknuo da je za novu sveticu milosrđe bila „sol“ koja je davala okus njezinom radu te „svjetlo“ koje je svjetlilo u tami za mnoge koji više nisu imali suza za plakati od svojeg siromaštva i patnje. Naglasio je da njezino poslanje ostaje „rječito svjedočanstvo Božje blizine najsiromašnijima od siromašnih“.

Sveti je Otac – kao „divnu sintezu“ onoga što je Bogu ugodno – naglasio riječi proroka Hošee: „Milosrđe mi je milo, a ne žrtva“. U bratu i sestri kojima pomažemo, prepoznamo i Božje lice koje nitko ne vidi – kazao je Papa, dodajući: „Svaki put kad se sagnemo pred potrebama braće i sestara, dajemo Isusu jesti i piti, zaodijevamo, pomažemo i pohodimo Sina Božjega“.

„Nema alternative djelatnoj ljubavi: oni koji se stavljaju u službu drugih su, čak i ako to ne znaju, oni koji ljube Boga“. Međutim – istaknuo je Papa – tek pružanje ruke u vremenu potrebe nije dovoljno; to je divan znak ljudske solidarnosti, ali život koji se sastoji samo od toga je „sterilan jer mu nedostaju korijeni“. Zadatak koji nam Gospodin povjerava je, naprotiv, „poziv na djelatnu ljubav u kojoj svaki Kristov učenik stavlja čitav svoj život u njegovu službu, tako da svaki dan raste u ljubavi“.

Majka Terezija je u svim vidicima svojega života bila „velikodušna djelateljica božanskoga milosrđa“ te je bila na raspolaganju „svima po svojem prihvaćanju i zaštiti ljudskoga života, nerođenih, napuštenih i odbačenih.“ Ona je bila „predana zaštiti života, neprestano ističući da su ‘nerođeni najslabiji, najmanji i najranjiviji’“ – istaknuo je Sveti Otac. Svetica iz Calcutte se „priginjala pred istrošenima, koji su ostavljeni da umru kraj ulice, vidjevši u njima njihovo bogomdano dostojanstvo; ona je podigla svoj glas pred moćnicima ovoga svijeta, ne bi li uvidjeli svoju krivnju za zločin siromaštva koje su stvorili“.

„Mi ništa ne činimo, Bog je taj koji čini sve. Njemu ide sva slava. Nije me pozvao da budem uspješna žena, nego žena vjere. Čudo nije to što mi radimo svoj posao, nego to što nas on usrećuje.“

Sv. Majka Terezija

Dobrovoljcima je papa Franjo preporučio upravo majku Tereziju kao uzor svetosti. „Neka nam ta neumorna djelatnica milosrđa pomogne da sve više shvatimo kako je jedini kriterij djelovanja besplatna ljubav, oslobođena svake ideologije i svih vezanosti, pružena svima bez razlikovanja jezika, kulture, rase ili religije. Majci Tereziji se sviđalo reći: ‘Možda ne govorim njihov jezik, ali se mogu nasmiješiti’“ – napomenuo je Papa na kraju homilije.

Prije molitve Angelusa pri kraju mise, posebno je pozdravio prisutne misionarke i misionare ljubavi. Neka vaša utemeljiteljica uvijek bdije nad vašim hodom i izmoli vam vjernost Bogu, Crkvi i siromasima – poručio im je Papa. Djelatnike i volontere milosrđa je predao zagovoru nove svetice i poželio da ih „nauči svakoga dana razmatrati i klanjati se raspetom Isusu te mu služiti u potrebitima“.

Spomenuvši velikodušan rad ljudi koji služe u teškim okolnostima, osobito je istaknuo španjolsku misionarku sestru Isabel, koja je prije dva dana ubijena u glavnom gradu Haitija, zemlji za koju je poželio da prestanu „toliki čini nasilja“ te izrazio nadu u „veću sigurnost za sve“. (www.redovnistvo.hr)

Proslava šezdeset godina prisutnosti sestara u Ogulinu i u ogulinskom kraju

Svaki dan prilika je da iznova zahvalimo Bogu za svu njegovu ljubav i dobrotu koju nam besplatno daruje. Ipak, u nekim posebnim prigodama prisjećamo se Božjih dobročinstava koja smo primili kao pojedinci i zajednica. Na poziv ogulinskog župnika preč. Roberta Zubovića, 14. rujna 2016., na blagdan Uzvišenja Sv. Križa koji se u Ogulinu slavi kao patron župe i Dan Grada Ogulina, mi sestre Družbe Presvetog Srca Isusova zahvalile smo Bogu za šezdeset godina pastoralnog i karitativnog rada u župi Ogulin, ali i u župama toga kraja gdje su sestre bile aktivno prisutne više desetljeća. Iz Rijeke su na slavlju sudjelovale: vrhovna glavarica s. Nives, s. Dobroslava, s. Velimira, s. Viktorina, s. Kristina, s. Martina Vlahović, i iz Dobrinja s. Martina Juričić.

Svečanu sv. misu, u koncelebraciji sa svećenicima Ogulinskog dekanata, predvodio je mons. dr. Ivica Petanjak, krčki biskup. Jedno čitanje čitala je s. Pankracija Žižić, a psalam je pjevala s. Martina Vlahović. U prigodnoj propovijedi Biskup je tumačio bitne misli liturgijskih čitanja. Misao vodilja bila je Kristov križ koji je još u Starom zavjetu bio predočen u obliku

Mojsijeve mjedene zmije. Propovjednik je podsjetio da Krist nije tražio križ i smrt, nego ih je prihvatio iz ljubavi. Isusov križ pokazuje kako je jaka ljubav da je nikakvo zlo ne može uništiti. Pojašnjavajući simboliku mjedene zmije, biskup Petanjak je nastavio: „S naše strane križ Kristov je naš otrov, naši otrovni ugrizi, naš grijeh. S Božje strane, križ Isusov

je ozdravljenje, ljubav, praštanje i milosrđe. Ako se želimo spasiti, moramo u taj križ gledati, kao što su Židovi morali gledati u mjedenu zmiju.“ Uspoređujući naš životni put s putovanjem Izraelaca iz Egipta, biskup Petanjak je istaknuo kako je put nezaobilazna sastojnica našega života. Bez puta se ne možemo razviti, ne možemo rasti, ne možemo naprijed. Možemo se pitati : „Zašto taj put nije uvijek onakav kakav bismo mi željeli? Zato što na tom putu nismo sami. Cijela povijest spasenja, kao i današnja čitanja, pokazuju da je Bog naš suputnik. On je s nama. A uz Boga s nama su i svi drugi koji su potpuno drukčiji od nas. Bog mora naš put i putove svih onih koji putuju s nama usmjeriti tako da svima budu na spasenje“, zaključio je biskup Petanjak.

Na kraju svete mise, uime sestara Družbe, obratila se prigodnim riječima vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, istaknuvši kako su sestre bile prisutne na svim područjima rada od onoga manualnog do rada u školi, u pripremi liturgije, vođenju pjevačkih zborova, kuhinji, katehizaciji, sviranju, svuda gdje je bilo potrebno. Za sve te godine zahvaljujemo Bogu, posebno za snagu i blagoslov. U Ogulinu je tijekom šezdeset godina djelovalo više od trideset i pet sestara i desetak kandidatice koje su ugradile u ovu i u susjedne župe puno rada, žrtava, molitava, lijepih primjera služenja Bogu. Sjetili smo se i pokojnih sestara koje su djelovale i svoje živote i sposobnosti ugradile u izgradnju Božjega kraljevstva u dušama ljudi. U znak zahvale Družbi i sestrama župnik Zubović je s. Nives, vrhovnoj glavarici, uručio sliku crkve Uzvišenja svetog Križa u Ogulinu.

Nakon svete mise s. Nives, s. Dobroslava i s. Pankracija sudjelovale su na svečanoj sjednici Gradskog vijeća Ogulina na kojoj je Vrhovna glavarica uime sestara Družbe Presvetog Srca Isusova, primila Priznanje Grada Ogulina za šezdeset godina pastoralnog i humanitarnog rada u župi Svetoga Križa i u gradu Ogulinu.

Molimo Gospodina da On svojim blagoslovom nagradi svaku pojedinu sestru koja je djelovala u župi Ogulin i susjednim župama te pozove mlade djevojke koje će nastaviti živjeti duh i karizmu službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u našoj Družbi.

*s. Nives Stubičar,
vrhovna glavarica*

Prva obljetnica riječkog ogranka zajednice “Srce Isusovo”

Prva obljetnica riječkog ogranka zajednice “Srce Isusovo” proslavljena je u petak 16. rujna misnim slavljem koje je predvodio Siniša Vujčić u prepunoj samostanskoj kapeli Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju. U propovjedi je istaknuo da pročitano evanđelje govori kako je Isus obilazio gradove i sela propovijedajući Radosnu vijest, propovijedajući i darujući utjehu svakome koga je susretao. “Pri tome je nailazio na razne teškoće s kojima se i vi danas susrećete u svojim obiteljima, u svome životu i upravo tu nam je potrebna molitva, Božja prisutnost, Njegova milost i milosrđe. Vaše veliko odricanje, okupljanje i molitva ispred katedrale Sv. Vida mnogima je bilo čudno, mnogi su se pitali radi čega se to događa, radi čega se oni okupljaju, što to oni mole, zašto je to potrebno. Plodove molitve i ustrajnosti već vidite i vidjet ćete ih i u budućnosti”, rekao je Vujčić. Potaknuo je vjernike da jedni drugima pružaju Kristovu ruku. Svi smo ‘kristoliki’, svi smo Krist i ako ujedinjeni u ljubavi ustrajemo u molitvi zasigurno nas Bog neće zaboraviti, rekao je. Na kraju misnoga slavlja okupljenima se obratila sestra Družbe Presvetog Srca Isusova i postulatorica kauze za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić s. Dobroslava Mlakić. “Još jednom Bogu hvala za godinu zajedništva, u molitvi, u radosti, u ljubavi Božanskoga Srca. Cilj zajednice ‘Srce Isusovo’ je molitva i rast u ljubavi, vjeri i nadi. Mislim da je ova zajednica osluhнула i poslušala glas pape Franje kroz evangelizatorsku uličnu akciju. Drago mi je što ste se odlučili Bogu zahvaliti u ovoj stoljetnoj kapelici Srca Isusova koju je upravo podigla velika evangelizatorica Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Ona je prije 130 godina od obitelji do obitelji evangelizirala i pripremala ljude za sakramente, premda joj nije bilo lako ali imala je odvažnost u vjeri”, rekla je Mlakić. Izrazila je nadu da i će sljedeću godinu zajednica Srca Isusova nastavi koračati u odvažnosti vjere, nade i ljubavi, da raste u ljubavi prema Bogu i bližnjemu, ali i međusobnoj ljubavi i na kraju da tu ljubav svjedoče u gradu Rijeci, u svojim obiteljima i cijeloj Domovini.

Zajednica “Srce Isusovo” osnovana je prije četiri godine u Zagrebu pod vodstvom isusovca Ivana (Ike) Mandurića. Djeluje u dvadesetak hrvatskih gradova, a pokretač riječke zajednice je Rade Vujnović. Zajednica se okuplja svakog utorak u 20 sati ispred katedrale Sv. Vida u svrhu molitve, slavljenja i zahvale Gospodinu i njegovoj presvetoj Majci. Članice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova pridružuju se članovima u molitvi utorkom dok se svakog petka u 20 sati u kući sestara Presvetog Srca Isusova u ulici Pomerio održavaju razmatranja biblijskog teksta. (www.ika.hr)

Znanstveni skup „Svećenik Julije Bürger (1885. - 1944.) i njegovo vrijeme“

Pod pokroviteljstvom Virovitičko-podravске županije i Grada Slatine 11. i 12. studenoga održan je u Slatini znanstveni skup „Svećenik Julije Bürger (1885. - 1944.) i njegovo vrijeme“. Iako je vrijeme bilo kišovito i pomalo tmurno, velik broj Slatinčana, predstavnika iz crkvenog, društvenog i gospodarskog života okupio se u petak 11. studenoga na otvaranju izložbe u galerijskom prostoru Zavičajnog muzeja Slatina. Svojim pjevanjem otvaranje izložbe uljepšali su članovi crkvenih zborova sv. Josipa i bl. Ivana Merza pod ravnanjem Darija Vrbaslije. Izložbu je otvorio preč. Mladen Štivin, voćinski župnik i dekan Slatinskog dekanata.

Postavljena izložba jasno govori o životu, svećeničkom radu i zaslugama voćinskog i slatinskog župnika i mučenika vlč. Julija Bürgera u organiziranju vjerskog života, a posebno u uređenju crkve u Slatini. Njegovom zaslugom su 1937. u Slatinu došle i naše sestre i započele karitativno i pastoralno djelovanje. Na otvaranju izložbe, uz s. Krešimiru, s. Anastaziju i s. Dioniziju, bile su prisutne i sestre iz Rijeke i Zagreba (vrhovna glavarica s. Nives, s. Dobroslava, s. Bernardina, i s. Vinka) koje su za tu prigodu doputovale u Slatinu. Na upit novinara o zaslugama J. Bürgera za dolazak naših sestara u Slatinu i o njegovu liku, vrhovna glavarica s. Nives je rekla: „Vjerujem da ćemo steći nova znanja o njegovu životu i da će, ako Bog da, biti proglašen blaženim. Mislim da to zaslužuje jer niti jedna žrtva ne ostaje bez ploda, a plodovi se sigurno već vide u ovoj župi, jer tu cvjeta i raste vjerski život.“

Nakon otvaranja izložbe, u župnoj crkvi sv. Josipa koju je za svoje vrijeme uredio vlč. Julije Bürger, svečano euharistijsko slavlje predvodio je mons. Jozo Devčić, a koncelebrirali su Dragan Hrgić, župnik župe sv. Josipa, Nikola Jušić, župnik slatinske župe bl. Ivana Merza i vlč. Vladimir Škrinjarić, bivši slatinski župnik. U nadahnutoj propovijedi mons. Devčić je naglasio kako je naša Domovina natopljena krvlju mnogih mučenika, a među njima je veliki broj svećenika, redovnika, redovnica, bogoslova i sjemeništara. Među svim tim mučenicima časno mjesto zauzima i slatinski župnik i mučenik Julije Bürger koga je u svojoj obrani spomenuo i bl. Alojzije Stepinac navodeći kako su ga tadašnje vlasti mučile i nevinog dale pogubiti. U Slatini je kao

učiteljica u vrijeme vlč. Julija Bürgera djelovala i službenica Božja Marica Stanković koja je također bila osuđena i služila robiju u Požegi. Nakon svete mise koncert na orguljama koje je nabavio vlč. Julije Bürger održale su umjetnice Josipa Leko, orgulje, i Ana Ticl, sopran.

Znanstveni skup „Svećenik Julije Bürger (1885. - 1944.) i njegovo vrijeme“ 12. studenoga, otvorio je požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević istaknuvši kako je cilj znanstvenog skupa objektivno razjasniti istinu o mnogim progonjenima i ubijenima, a sve to ne da bismo mrzili, nego kako bismo prepoznali veličinu mučeništva vlč. Julija Bürgera, svoje osjećaje očistili od mržnje i osvete i molili oprostjenje za zločince. Skupu se obratio i župnik župe sv. Josipa vlč. Dragan Hrgić rekavši, kako je bila želja mnogih Slatinčana odati zahvalu vlč. Bürgeru za sve što je učinio za slatinsku župu te njegov lik i djelo sačuvati od zaborava i trajno se nadahnjivati njegovim porukama koje su i danas aktualne. Slatinski gradonačelnik Ivan Roštaš naglasio je važnost znanstvenog skupa u rasvjetljavanju događaja koji su se dogodili u Slatini i podizanju svijesti o žrtvama totalitarnih sustava u hrvatskoj povijesti. Prisutne je pozdravila i vršiteljica dužnosti župana Sanja Bošnjak.

Na znanstvenom skupu svojim predavanjima sudjelovali su: dr. sc. Ivica Miškulin (Stranački život u slatinskom kraju u međuratnom razdoblju), dr. sc. Vladimir Geiger (Nijemci Slatine i slatinskoga kraja u Drugom svjetskom ratu i poraću), dr. sc. Stjepan Kožul (Svećenici stradali u Drugom svjetskom ratu iz Slatine, Voćina i Orahovice), Miroslav Gazda (Radni logor Slatinski Drenovac u Drugom svjetskom ratu), mr. sc. Milan Pušec (Marica Stanković i katoličke organizacije u Slatini), s. Dobroslava Mlakić (Samostan časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini), fra Ljudevit Marčić (Prisutnost franjevaca konventualaca u Slatini 1941. - 1948.), sveuč. prof. Emin Armano (Slatinske orgulje), preč. Nikola Jušić (Julije Bürger prema sjećanju Slatinčana). Za blagdan sv. Josipa, zaštitnika grada Slatine, vlč. Dragan Hrgić, slatinski župnik, najavio je tiskanje zbornika sa svim radovima koji su predstavljani na skupu u skraćenoj verziji.

U svom izlaganju Samostan časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini s. Dobroslava je naglasila kako nema puno pisanih zapisa i podataka o dolasku sestara u Slatinu prije gotovo osamdeset godina, ali postoje svjedočanstva i sjećanja o dolasku sestara i o počecima karitativnog i pastoralnog rada sestara. U kratkim crtama predstavila je lik i djelo službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Naglasila je kako su odlučujuću ulogu za dolazak sestara u Slatinu imali vlč. Ivan Erjavac, dugogodišnji izvanredni kateheta u Slatini i književnik Vladimir Nazor. Veliku zaslugu imao je vlč. Julije Bürger. Kuću za sestre darovala je gospođa Klara Čorak. Družba je nadogradila i adaptirala kuću i otvorila sirotište i zabavište. Sestre su se u sirotištu brinule

za djecu iz sabirnih logora. Prema svjedočanstvu sestara neku djecu je iz Caritasa upućivao i zagrebački nadbiskup bl. Alojzije Stepinac. U sirotištu je znalo biti šezdesetak djece. U siječnju 1945. komunističke vlasti oduzele su sestrama gotovo svu djecu i odvezli ih u nepoznatom smjeru. Manji broj djece sestre su uspjele smjestiti kod rodbine. Godine 1948. u samostan su se nasilno uselile tri srpske obitelji vojnog starješinstva JNA. Svoje izlaganje s. Dobroslava je završila svjedočanstvom kanonika zagrebačke nadbiskupije mons. Balenovića: Hrvate je u ovom području spajala vjera i nacija u čvrstu cjelinu koji su se tek na taj način mogli oduprijeti srpskim presizanjima i tako stajati nedvornom na braniku svoje nove države. Sve me to navodi na misao da su u formiranju duhovnog lika našega hrvatskog čovjeka imale nezamjenjivu ulogu i naše redovnice s kojima sam ja bio povezan, a tako i drugi, još od svoje desete godine života. Jer kako bismo se u moralnom pogledu mogli suprotstaviti svim pogubnostima koje je drugi svjetski rat sa sobom donio. To napose treba kao činjenicu upisati u postojanje i u rad naših sestara Presvetog Srca Isusova na ovom području.

Znanstveni skup o svećeniku Juliju *Bürgeru* organizirali su Požeška biskupija, slatinske župe sv. Josipa i bl. Ivana Merza, Zavičajni muzej Slatina i Matica hrvatska Ogranak Slatina. U Organizacijskom odboru bili su: vlč. Dragan Hrgić, preč. Nikola Jušić, ravnateljica Zavičajnog muzeja prof. Dragica Šuvak, vršitelj dužnosti dekana Visoke škole za menadžment u trgovini i informatici u Virovitici dr. Oliver Jukić i s. Krešimira Vuleta, vjeroučiteljica.

Zahvaljujemo dobrom Bogu i sv. Josipu, kao i organizatorima ovog znanstvenog skupa za sve nove spoznaje. Život i mučeništvo vlč. Julija *Bürgera* nama je poticaj da se u životu uvijek nadahnjujemo istinom, jer Bog uvijek ima zadnju riječ i njegov sud o našem životu i djelovanju jedini je mjerodavan.

Sestre iz Slatine

Izlet u Godini milosrđa

U subotu 19. studenoga, u ranim jutarnjim satima, 30-ak sestara Družbe Presvetog Srca Isusova krenulo je na izlet u Trst putovima Majke utemeljiteljice Marije Krucifikse Kozulić, u znak zahvalnosti Bogu za izvore na koje se sestre osobno i zajedničkim snagama trebaju svakodnevno vraćati i nadahnjivati, a na kojima je ona sama utemeljila Družbu.

Po samome polasku, sestre je pozdravila vrhovna glavarica s. Nives Stubičar objasnivši cilj izleta nakon čega je putovanje nastavljeno uz molitvu časoslova. Duž cijelog putovanja, postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić upoznavala je sestre s važnošću mjesta koja su se imala posjetiti, a koja su usko vezana uz život Majke Utemeljiteljice.

Po dolasku u Trst na brdo Montuzza, sestre su najprije posjetile katedralu sv.

Justina, u kojoj ih je dočekaio župnik i ukratko upoznao s poviješću te građevine koja svojim mozaicima podsjeća na unutrašnjost Eufrazijeve bazilike u Poreču. Potom smo se pješice uputile u predivnu, obližnju crkvu sv. Apolinara gdje nas je srdačno dočekaio fra Francesco, kapucin i upoznao s njezinom poviješću. Prigodnu riječ uputile su i Vrhovna glavarica i Postulatorica. Nakon prigode za sakrament pomirenja zahvalno euharistijsko slavlje predslavio je p. Rožo Palić, koji je prigodnom homilijom istaknuo važnost vraćanja na izvore utemeljitelja.

Posljednja postaja zahvalnog hodočašća bila je posjet Institutu Presv. Srca Isusova u kojem žive i djeluju sestre klarise franjevke misionarke od Presv. Sakramenta, a koji je sagradila te u njemu živjela i djelovala Majka Utemeljiteljica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Sestre su bile srdačno primljene, imale priliku razgledati kuću te se nakon duhovne okrepe i tjelesno okrijepiti. Osnažene tako i duhovno i tjelesno, spriječene lošim vremenom za razgledavanje Korza u Trstu, uputile su se natrag u Rijeku, zahvalne za sve primljene milosti.

s. Tajana Hrvatina

Završetak Izvanredne svete godine milosrđa u Vatikanu

Na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenja, 20. studenoga, papa Franjo slavio je misu kojom je službeno zaključena Godina milosrđa, prenosi Radio Vatikan. U propovijedi Papa se osvrnuo na to kakvo je Isusovo kraljevstvo. Ukazao je na paradoks: izgleda da Isus nema moći ni slave; na križu je i ne izgleda kao da vlada, već da je nadvladan. No, Isusovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, njegovo kraljevstvo ne određuje moć kao što to vrijedi za kraljevstva ovoga svijeta, već ga definira Božja ljubav, ljubav sposobna susresti i iscijeliti sve stvari. Krist se ponizio, spustio do nas iz ljubavi prema nama i živio je ljudsku bijedu, pretrpio nepravdu, izdaju, napuštenost; okusio je smrt, grob, pakao. Naš Kralj nas nije prokleo, niti nas osvo-

jio, niti je odbacio našu slobodu, već je pripremio put poniznom ljubavlju koja sve oprašta, svemu se nada, sve podnosi (usp. 1 Kor 13, 7). Samo je ova ljubav nadvladala i nastavlja nadvladavati naše najgore neprijatelje: grijeh, smrt, strah. Podsjetio kako danas slavimo jedinstvenu pobjedu, kojom je Isus postao Kraljem i Gospodarem povijesti, a njegova vladavina lju-

bavi preobražava grijeh u milost, smrt u uskrsnuće, strah u povjerenje. Ipak, upozorio je papa Franjo, malo znači ako vjerujemo da je Isus Kralj svemira, ali ga ne učinimo Gospodinom naših života: sve je to prazno ako Isusa ne prihvatimo osobno i ako ne prihvatimo njegov način kraljevanja. Kako bismo to shvatili, pomažu nam likovi iz današnjeg evanđelja: narod koji se drži podalje, oni blizu križa te razbojnik do Isusa. Narod je stajao ondje i promatrao, svi šute, nitko se ne približava. Ljudi su na razdaljini, promatraju što se događa. To su oni isti što su ga iskali kad su nešto trebali, a sad stoje podalje. S obzirom na okolnosti naših života i mi možemo imati napast držati se podalje od Isusova kraljevstva, ne prihvatiti u potpunosti skandal ponizne ljubavi, koji nas uznemiruje. No narod koji je svet, čiji je kralj Isus, pozvan je slijediti njegov put vidljive ljubavi; pozvani smo pitati svakodnevno se pitati: „Što od mene zahtijeva ljubav? Koji odgovor dajem Isus svojim životom?“ Druga grupa ljudi – vođe naroda, vojnici i jedan od razbojnika – ruga se Isusu. Provociraju ga, govore mu da se sam spasi. Kušaju Isusa kao što je to činio đavao na početku Evanđelja (usp. Lk 4, 1-13): ne žele da vlada u skladu s Božjom voljom, nego po standardima ovoga svijeta, odnosno da siđe s križa i uništi svoje neprijatelje. Ako je Bog, neka pokaže svoju moć! Riječ je o napadu na ljubav: spasi sebe, a ne druge. Isusov odgovor je šutnja. On nastavlja ljubiti; oprašta, proživljava trenutak kušnje prema Očevoj volji, uvjeren da će ljubav uroditi plodom. Kako bismo primili Isusovo kraljevstvo, pozvani smo boriti se protiv ove kušnje, usmjeriti naš pogled na Raspetoga, te postati vjerniji Isusu. Koliko se često nastojimo prilagoditi sigurnostima koje ovaj svijet nudi. Koliko smo često kušani da se spustimo s križa. Privlačnost moći i uspjeha se čini kao lagan, brz način širenja Evanđelja; brzo zaboravljamo kako Kraljevstvo Božje funkcionira. Ova godina milosrđa nam pomaže otkriti srž. Vrijeme milosrđa nas poziva da pogledamo istinsko lice našeg Kralja, lice koje sjaji na Uskrsu, te otkrijemo mlado, predivno lice Crkve, čije lice zrači kad prihvaća; kad je slobodno, vjerno; kad je siromašna u sredstvima, a bogata u ljubavi. Milosrđe, koje nas vodi u srce evanđelja, tjera nas da odbacimo navike i prakse koje su prepreka služenju Kraljevstvu Božjem. Pojavljuje se i treća osoba, ističe papa Franjo, razbojnik koji Isusu govori: „Sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo“ (r. 42). Ta osoba nije bila zatvorena u sebe, već se – sa svojim greškama, grijesima i nevoljama – okreće Isusu. Zamolio ga je da ga se sjeti i okusio je Božje milosrđe: „Uistinu, kažem ti, danas ćeš biti sa mnom u raju“ (r. 43). Čim Bogu damo šansu, on nas se sjeća. Spreman je potpuno i zauvijek izbrisati naš grijeh jer njegovo pamćenje ne pamti učinjeno zlo, niti ne bilježi pretrpljenu nepravdu. Bog se ne sjeća grijeha, već samo nas, svakog od nas, koji smo njegova ljubljena djeca. I vjeruje da je uvijek moguće početi iznova, rekao je Papa te nastavio: Zamolimo Bog za milost da nikad ne zatvorimo vrata pomirenja i praštanja, već radije da spoznamo kako nadići zlo i razlike, otvarajući svaki mogući put nade. I kao što Bog vjeruje u nas, tako smo i mi pozvani ulijevati nadu drugima

i pružati im priliku. Jer iako se Vrata milosrđa zatvaraju, istinska vrata milosrđa, koja su srce Kristovo, uvijek ostaju širom otvorena za nas. Iz probodenog boka Uskrsloga sve do kraja vremena teku milosrđe, utjeha i nada, kazao je Sveti Otac te je na kraju propovijedi poručio: Toliki su osjetili Božju veliku dobrotu i na tome zahvaljujemo, dok se prisjećamo da smo primili milosrđe kako bismo bili milosrdni, da postanemo oruđa milosrđa. Idimo ovim putem zajedno. (www.ika.hr)

Promocija s. Martine Vlahović

Na svetkovinu Bezgrješnog začeca BDM, 8. prosinca, kada se slavi i Dan Teologije u Rijeci, naša s. Martina Vlahović tijekom svečanoga akademskog čina promovirana je nakon petogodišnjeg studija u magistru teologije. Promociji diplomiranih studenata prethodilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić u koncelebraciji s biskupima Riječke metropolije, porečkim i pulskim

mons. dr. Draženom Kutlešom, krčkim mons. dr. Ivicom Petanjkom i gospičko-senjskim mons. mr. Zdenkom Križićem koji je održao homiliju. Nakon misnoga slavlja u kapeli Bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II.“, drugi dio programa uslijedio je u prostorima Teologije u Rijeci.

Svečanom akademskom činu predsjedali su: dekan KBF-a u Zagrebu izv. prof. dr. sc. Mario Cifrak, v. d. predstojnika Teologije u Rijeci prof. dr. sc. Nikola Vranješ i prof. dr. sc. Mirjana Pinezić, a nazočili su i brojni drugi crkveni i ostali uzvanici te rodbina i prijatelji diplomanata, među kojima su bili roditelji i braća naše s. Martine i mi sestre Presv. Srca Isusova iz zajednica u Rijeci na čelu s vrhovnom glavaricom s. Nives Stubičar.

Sestra Martina Vlahović rođena je 11. rujna 1990. godine u Mrkoplju gdje je i pohađala osnovnu školu. Prirodoslovno-matematičku gimnaziju završila je u Delnicama, a potom upisala teološki studij na Teologiji u Rijeci. U drugoj godini studija odlučuje se odgovoriti Isusovu pozivu na nasljedovanje u Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. Nakratko prekida studij radi početne redovničke formacije u Družbi. U kolovozu 2013. godine polaže prve redovničke zavjete. Potom nastavlja započeti studij i aktivno se uključuje u župnu katehizaciju djece u župi BDM Karmelske na Drenovi, surađujući i u radu Povjerenstva za pastoral mladih i animaciju zvanja na razini Družbe. Petogodišnji studij uspješno završava 20. rujna 2016. godine obranom diplomskog rada na temu: Čovjek

– slika Božja. Interpretacija i suvremeni izazovi. Diplomsku radnju pisala je pod mentorstvom doc. dr. sc. Richarda Pavlića na katedri dogmatske teologije s područja teološke antropologije.

U svojem radu s. Martina ističe kako se čovjek oduvijek pitao o svojoj biti, o svojoj ulozi i mjestu u stvorenom svijetu te se otkrivao kao biće koje traži svoje određenje. Upravo je to razlog zašto se tijekom povijesti, više ili manje, društvena i znanstvena rasprava vodila oko pitanja: „Tko je čovjek?“ O razumijevanju čovjekova dostojanstva ovisile su mnoge političke, društvene i moralne odluke, a tako je to i danas. Današnja teologija pozvana je prepoznavati znakove vremena te ih promatrati i pod antropološkim vidom. U novim, promijenjenim okolnostima, teolozi su pozvani otkrivati onu istinu koja mora ostati nepomućena, a ta je da je čovjek slika Božja. Tim konceptom želi se naglasiti

ono cjelovito, temeljno i teologalno u čovjeku, a sam čovjek svojim djelovanjem otkriva tu sličnost po daru slobode i razuma, ističe s. Martina. Polaznu i glavnu motivaciju za pisanje rada s. Martina je pronašla u nekim aktualnim pitanjima kao što su međureligijski dijalog, dostojanstvo i vrijednost ljudskog života te odnos čovjeka prema stvorenom svijetu smatrajući ih važnim antropološkim mjestima suvremene teologije. U pristupu ovim temama i rezultatima njihova proučavanja može se uočiti stav današnjeg čovjeka prema sebi, prema ljudskom životu i dostojanstvu te prema stvorenom svijetu. U pristupu i obradi spomenutih tema, bilo je potrebno ponajprije postaviti teološki okvir govora o čovjeku kao slici Božjoj. Stoga, u prva dva poglavlja, u najosnovnijim crtama s. Martina izlaže teološko-antropološko određenje pojma čovjek – slika Božja.

Prvo poglavlje obuhvaća biblijsku antropologiju s naglaskom na Knjigu Postanka, odnosno, na prvi i drugi izvještaj o stvaranju (usp. Post 1-2). U drugom poglavlju pogled je usmjeren na teološku interpretaciju čovjekove sličnosti s Bogom s naglaskom na crkveno učiteljstvo. Tim naglascima rad je ograničen na teološku antropologiju, odnosno ne ulazi u područje moralne teologije, biomedicine ili ekologije. No u trećem poglavlju dotiče ona mjesta u kojima je suvremeni čovjek doveo u pitanje vlastito dostojanstvo i opstanak te ih tumači u svjetlu kršćanske antropologije.

Dok se radujemo sa s. Martinom i zahvaljujemo Bogu na uspješno završenom studiju želimo joj obilje Božjeg blagoslova u redovničkom pozivu i trenutno joj povjerenim obvezama u zajednici, školskom i župnom pastoralu te zauzetosti oko pastorala mladih i novih duhovnih zvanja.

s. Marijana Mohorić

Prva pričest u Rijeci na Drenovi

U župi BDM Karmelske u Rijeci na Drenovi, u nedjelju 22. svibnja, na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 43 prvopričesnika primilo je prvi put u svojem životu Isusa pod prilikama kruha i vina. Kada su se oglasila crkvena zvona uz pjesmu „Krist na žalu“ prvopričesnici su u procesiji ušli u crkvu.

Kako je naglasila s. Martina, slavlje prve svete pričesti bilo je u znaku ribe. Riba je simbol kršćanstva iz

doba progona kršćana i predstavlja trajni simbol kršćanske vjere, posebno euharistije. Početna slova ribe „Ihtys“ na grčkom znače Isus Krist, Sin Božji, Spasitelj. Nekad se o sakramentu krštenja govorilo kao o „sakramentu vode“ u kojem se rađaju kršćani – „male ribe“. Neizmijerna sreća i radost na licima djece vidjela se u trenutku primanja svete pričesti. Nakon zahvalne recitacije Isusu, djeca su pjesmom „Hvala mama, hvala tata“ zahvalila svojim roditeljima. Kako bi ovaj veliki događaj protekao ovako lijepo i dostojanstveno, najveću zaslugu i zahvalu imaju naše časne sestre, s. Velimira, s. Tajana i s. Martina. One su kroz cijelu godinu strpljivo i u tišini radile s djecom, a danas na oduševljenje svih prisutnih, vidjeli smo plodove njihova rada. (bdm-karmelska.com)

Evo što nam piše o tom događaju mama jedne prvopričesnice:

Nedjelja, 22. svibnja, bio je dan koji ću i kao majka, i kao vjernica, s veseljem, radošću i ponosom pamtit i cijeli život. Bio je to svečani dan za cijelu našu obitelj, dan kada je moje dijete, prvi put u svom životu primilo, pod prilikama kruha i vina, našega dragog Gospodina Isusa Krista, dan njezine prve svete pričesti.

U vjerskom životu svoje obitelji s radošću pamtim i nedjelju, 3. lipnja 2007., kada sam svoju malu djevojčicu prvi put dovela pred taj isti oltar za kojim danas ona sama stoji, kako bih je uvela u zajednicu s Kristom, u želji da postane dio njegove obitelji. Krist, naš prijatelj i brat, bogočovjek koji je svakome od nas darovao obilje svoje ljubavi te za svakoga od nas položio ono najvrjednije što ima - svoj život, ušao je sakramentom prve pričesti u život moga djeteta i, vjerujem, ondje se trajno nastanio.

Na današnji dan moja mila djevojčica obnovila je vjeru u dragoga nam Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista, vjeru koju smo na njezinu krštenju zajedno s kumovima ispovjedili u njezino ime. Danas je o toj istoj vjeri svjedočila ona sama, primila je Isusovo Presveto tijelo i krv. Kakva milost! Vjerujem da se na današnji dan Isus trajno nastanio u srcu moje djevojčice. Vjerujem da će joj hod kroz život s Isusom, kojeg je danas primila, biti bogatiji, puniji, sretniji. Vjerujem da će ovaj dan biti nastavak, ali i početak jednoga novog prijateljstva s Isusom za sve nas.

Brigitta Janeš Reš

Proslava završetka nastavne 2015./2016. godine

U četvrtak 2. lipnja u 21 sat i službeno smo se oprostili od tekuće nastavne godine. Nakon uvodnoga obraćanja ravnateljice s. Anite Crnković, uslijedilo je darivanje: sve su učenice dobile barem jedan slatki dar, a one najzaslužnije i pismene Zahvalnice Odgojiteljskog vijeća prema sljedećim mjerilima: za uzorno vladanje, za postignuti uspjeh u školi te za aktivno sudjelovanje u Domskim izbornim i posebnim programima, primjerice na Regionalnoj ili Državnoj domijadi, za iznimnu urednost osobnoga prostora te poštovanje pravila života i rada u Domu.

Kako to obično biva, većina pohvaljenih učenica istaknula se u barem jednoj od navedenih „vrlina“, neke i u više njih, no četiri učenice su se naročito istaknule u svim navedenim kriterijima i to tijekom cijele godine, pa su zasluženo dobile Nagradu i Zahvalnicu Odgojiteljskog vijeća: Ana B., Klara P., Tamara M. i Ines K., učenice 2. razreda Medicinske škole u Rijeci.

Zahvaljujemo svim učenicama na uloženom trudu, volji i upornosti, kojima smo ovu nastavnu godinu privede kraju! Radujmo se jer „Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela“ (Ef 2, 10).

Katarina Štambuk, odgojiteljica

Posjet hospiciju u Avianu

Riječki hospicij organizirao je u petak, 29.07.2016., prijateljsko - suradnički susret s Hospicijem u Avianu. Počeci palijativnog rada u Avianu datiraju od 1977., a današnji ustroj poprima 1996.godine. Zove se Hospicij Via di Natale "Franco Gallini" a smješten je na drugom katu bolničkog objekta Casa via di Natale "Franco Gallini". Sadrži 12 jednokrevetnih soba i pruža cijelu lepezu palijativne skrbi. Ravnateljica Hospicija gđa. Carmen Gallini, od samih početaka vodi ustanovu. Riječkim gostima je objasnila vrlo precizno i detaljno ustroj i organizaciju rada. Usluga za pacijente u terminalnoj fazi bolesti je besplatna - kako za domicilno stanovništvo, tako i za strane državljane. Hospicij se financira donacijama. Ravnateljica Ri-

ječčkog hospicija zahvalila se na konstruktivnom susretu, toplom prijemu i pozvala avianski Hospicij u posjet Riječkom. Susret je planiran za listopad kad bi riječka javnost imala prilike čuti kako radi Hospicij Via di Natale "Franco Gallini".

Jasna Buketa

Duhovna obnova za djevojke

„U Gospodinu je milosrđe“ tema je jednodnevne duhovne obnove održane 27. kolovoza u našem samostanu Gospe Lurdске u Slatini. Susretu je prisustvovalo šest djevojaka te s. Krešimira, vrhovna glavarica naše Družbe s. Nives i novakinja s. Mirjam. Kako bi djevojke pobliže mogle upoznati Gospodinovo milosrđe, tijekom susreta nas je pratio život sv. Augustina i njegove majke sv. Monike.

Kroz smijeh i šalu, meditaciju i molitvu, ali i ozbiljne razgovore svaka od nas prisjetila se trenutaka kada nam je Gospodin bio milosrdan. Po primjeru života sv. Monike, koja je ustrajno molila za obraćenje svoga sina Augustina, prepoznale smo kako je i u našem životu bilo događaja kada smo bile osobe koje su iskazale milosrđe bližnjemu te osjetile djelić ljubavi kojom nas Gospodin osobito ljubi onda kada nam prašta.

Radom u skupinama svaka od nas na dobro je koristila darove koje nam je Gospodin darovao: od glumačkoga i književnoga izražavanja, smisla za humor, otvorenosti pred izazovima do dara govorničtva. Duhovna obnova završila je uz okrepu hranom i pićem te međusobno druženje. Želja nam je da se opet sastanemo, da nas bude još više te da s Gospodinom provedemo još jedan dan u molitvi, upoznavanju Boga i sebe te međusobnom zajedništvu na veću slavu Božju i našu izgradnju u Gospodinu.

s. Mirjam Živković

Prijam učenica i njihovih roditelja u novoj školskoj godini

U nedjelju 4. rujna, sukladno tradiciji Doma, priredili smo dobrodošlicu našim učenicama i njihovim roditeljima na početku još jedne školske godine. Istoga dana, uz pozdravne riječi ravnateljice s. Anite Crnković i s. Dobroslave Mlakić koja je prisutnima, u ime Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, poželjela što uspješniji početak uz obilje Božjega blagoslova, održan je i roditeljski sastanak u 18,30 kojemu je nazočio velik broj roditelja. Roditelji su, između ostalog, birali i dvoje predstavnika za Vijeće roditelja: kao i prošle godine, opet su jednoglasno izabrani gospodin Dean Pavletić za predsjednika Prve te gospođa Đurđica Grdić za predsjednicu Druge odgojne skupine. Na kraju je slijedila večera i druženje s roditeljima i učenicama u opuštenom ozračju.

Svim učenicama i djelatnicima Doma želimo uspješan i blagoslovljen početak nove školske 2016./2017. godine!

Katarina Štambuk

Krizmanice i Majka Krucifiksa

Povodom dana preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u prostorijama samostana u Slatini s. Krešimira i s. Mirjam održale su jednoj skupini krizmanica katehezu o životu i djelu Majke Krucifikse. Prije samoga početka upoznavanja djela Majke Krucifikse djevojke i sestre pomolile su se u samostanskoj kapelici Gospe Lurdske.

Na početku kateheze djevojkama smo predstavile Družbu i Utemeljiteljicu. Sa zanimanjem i znatiželjom djevojke su pratile slike i riječi iz života Utemeljiteljice. Život Majke Krucifikse obilježen je služenjem Bogu i

ljudima. Najviše se sviđjelo djevojkama što je Majka sve činila iz ljubavi te nije tražila nikakva uzvrata ili nagrade.

Djevojke su u razgovorima upoznale djelovanje sestara Družbe još od samoga početka, a osobito rad sestara ovdje u Slatini. Kako bi kući ponijele nešto što će im ostati u srcu, svaka je djevojka izvlačila papiriće s mislima Majke Utemeljiteljice te izrekla svoje mišljenje. Nakon pitanja djevojkama i prezentacije, katehezu smo završile zajedničkim druženjem uz vesele duhovne šansone te okrepu sokom i kolačima.

s. Mirjam Živković

U molitvi s mladima pred licem Svevišnjega

U ponedjeljak 3. listopada na poziv župnika fra Tomislava Šanka, sestre iz Povjerenstva za pastoral mladih i animaciju zvanja posjetile su župu sv. Nikole Tavelića na Krnjevu u Rijeci. S vjernicima smo te večeri sudjelovale u molitvi sv. krunice, slavlju Večernje i sv. mise koju je predvodio fra Nikica Devčić, župni vikar. Nakon euharistijskoga slavlja uslijedio je obred preminuća sv. Franje koji je predvodio župnik fra Tomislav te euharistijsko klanjanje pred licem Svevišnjega.

Sv. Franjo je volio oganj jer ga je podsjećao na Gospodina, na njegovu moć i želju da u nama gori ljubavlju svoga Božanskog Srca. S upaljenim svjetiljkama i mi smo se te večeri našli pred likom sv. Franje slaveći njegov prelazak s ovoga svijeta u Porcijunkuli, kraj Asiza, njegovu pomirenost sa sobom, sa svim stvorenim, njegovo predanje svevišnjem Bogu u vjeri i ljubavi o čemu pjeva i himan Večernje o njegovu spomenu: „O divne duha čvrstine i tvrde vjere muža tog, o žarke li mu ljubavi, što sažiže ga plamenom!“

Izvešće o događaju Franjina rođenja za nebo, godine 1226., donosi nam sv. Bonaventura: „Kad se napokon približio čas njegova preminuća, dao je k sebi pozvati svu braću koja su se ondje našla. S obzirom na svoju smrt hrabrio ih je utješnim riječima i očinski poticao na ljubav Božju. Govorio im je o strpljivosti, siromaštvu i vjernosti prema Rimskoj Crkvi, a svim je ostalim uredbama pretpostavio sveto Evanđelje. Dok su sva braća naokolo sjedila, nad njima je u obliku križa ispružio prekrizene ruke, jer je taj znak uvijek volio, te je svu, i nazočnu i odsutnu braću blagoslovio snagom i imenom Propetoga. Osim toga je dodao: ‘Ostanite mi zdravo, svi moji sinovi, u strahu se bliži kušnja i nevolja, sretnih li onih koji će ustrajati u onome što su započeli. Žurim se Bogu čijoj vas milosti preporučujem.’ Kad je Bogu nadasve dragi čovjek dovršio te očinske opomene, naredio je da mu se donese evanđelistar i da se čita Evanđelje po Ivanu koje počinje riječima: ‘Bijaše blagdan Pashe.’“ Nakon čitanja evanđelja (usp. Iv 13, 1-17), pjevanja Psalma 142, otpjeva i antifona, poslušali smo i izvešće brata Ilije koje donosi obred preminuća, a iz kojeg rado izdvajam ove misli: „Kratko vrijeme prije smrti brat i otac naš pojavio se raspet; na svome je tijelu nosio pet rana koje su doista biljezi Kristovi. Njegove su ruke i noge imale ubode čavala, probodene s obju strana, rane su bile trajne i pokazivale su crnu boju čavala, a njegova su se rebra pojavila kopljem probodena i često su gubila krv. Zato braćo, blagoslivljajte Boga i hvalite ga pred svima, jer nam se smilovao i sjećajte se oca i brata našega Franje na hvalu onoga koji ga je uzveličao među ljudima i proslavio ga pred anđelima. Molite za njega, kao što je od nas prije tražio i molite njega da nas Bog s njime učini dionicima svoje svete milosti.“

Nakon obreda uslijedilo je euharistijsko klanjanje koje su animirali mladi Frame Krnjevo sa župnikom i nama sestrama. Nadahnjujući se na prekrasnim tekstovima sv. Franje, iznijeli smo Isusu koji je, kako kaže sv. Franjo, „sva naša slast – do sitosti“, u Presvetom Oltarskom Sakramentu svoje zahvale i molbe, nadanja i želje. Naš susret zaključen je u prostorima franjevačkog samostana na Krnjevu nakon radosnoga druženja.

s. Marijana Mohorić

Obilježen blagdan Anđela Čuvara

Prigodnom radionicom proslavili smo 5. listopada u 21 sat Dan Doma, tj. blagdan Anđela Čuvara, čiji spomen inače obilježavamo 2. listopada svake godine. Radionicu su vodile ravnateljica s. Anita i odgojiteljica Dolores. Sjeli smo ukруг oko velikoga svijećnjaka koji je izgledom nalik na „gorući grm“ te ubrzo počeli pisati vlastita iskustva i razmišljanja o anđelima čuvarima.

Ravnateljica je pročitala prekrasnu vlastitu pjesmu posvećenu anđelima te nas je tako motivirala i inspirirala u pisanju. Slijedila je proslava rođendana onih učenica koje su rođene u mjesecu rujnu ili listopadu, a nagradili smo i one koje su aktivno sudjelovale u proslavi Krucifiksina. Na kraju je naša Karla S. za sve nas završavala na harmonici. Jedva čekam novo slavlje!

Donna K., 1. r. Medicinske škole

UČENICE O ANĐELIMA

*Anđele čuvaru, daj da mi najbolji prijatelj
bude poput tebe.*

*I najcrnija tama ima svoju svjetlost.
To je naša nada, koja nikad ne odustaje.*

*Anđeli nas svojim krilima zakriljuju i pružaju
nam svoju vječnu ljubav i toplinu.*

Anđeli, prosvjetlite ovaj svijet!

Nek naša srca čuju pjesmu anđela!

*Kada izgubim nadu dođe on,
moj Anđeo čuvar i rasvijetli mi pravi put.
Taj put nije lako proći sam, zato mi šalje
Pomoćnika (najboljeg prijatelja).*

Donna K.

*Svi smo mi
anđeli, samo je
Anđela – Anđela.*

Nola R.

Neka te kraj mene...
Okusi beskrajnu tišinu
Nek te sad dobrota
I ljubav zavole,
Smijeh neka u
Tvoje srce se ušulja,
Tuge neka se prebole!

Raširite svoja krila
I zagrlite nas.
To nam je dovoljno.

Anđeli - prijatelji moji,
Dijelovi moje duše u njima se čuvaju,
Ljubav i nadu
Otkrivaju svijetu mojem.

Anđeli nam ulijevaju
Osjećaj sigurnosti i mira
I znamo da nam se ništa ne može dogoditi
Dok god slušamo što nam oni imaju reći...

Svijet bez ljubavi je kao svijeća
bez plamena...

U svakom danu nas čuvaju
I na našem ramenu počivaju

Anđeli nas vode umjesto onih koje volimo.

Anđeo je osmijeh na licu naših voljenih osoba.

Uzdigla zvijezda na nebu
Što obasjava moj svemir
Kada teško je
Uzima moju ruku i vodi me
Podiže me bliže sebi
Visoko, gdje lakše je sve
I gdje pogled na svijet drugačiji je...

Alberta R.

Svjetski dan hospicija

Riječki hospicij obilježio je 6. listopada - Svjetski dan hospicija i palijativne njege ili po nekima proslavio drugu subotu u listopadu - sve s ciljem davanja potpore hospicijima i palijativnoj skrbi diljem svijeta. Tim je povodom Caritasov hospicij okupio brojne uzvanike iz domovine i inozemstva. Poseban obol svečanosti dali su gosti iz Aviana, iz ustanove Hospice Via di Natale "Franco Gallini". Djelatnici iz susjedne nam Italije, prezentirali su - uz simultano prevođenje vlč. Marija Tomljanovića, svoj način i ustroj djelovanja u palijativnoj skrbi. Hospice živi od 1977. godine. Bilo je interesantno čuti nešto o njihovom načinu financijske održivosti; postoje i opstaju naime, samo zahvaljujući donacijama i koordiniranim akcijama diljem sjeverne Italije.

Usluga je gratis, kako za žitelje Italije tako i za sve druge građane Europe i svijeta. Njihov sistem pružanja pomoći ljudima na kraju života je hvalevrijedan i riječki će Hospicij zasigurno razvijati tu suradnju u budućnosti. Skup su pozdravili predstavnici PGŽ-a i Grada Rijeke, Doma zdravlja PGŽ-a, liječnici iz riječkog KBC-a, gosti sa Zagrebačkog instituta za kulturu zdravlja, a nazočili su i predstavnici iz više gradova i općina PGŽ-a.

U ime KBC-a i ravnatelja - prof.dr. Davora Štimca, govorila je prof.dr. Nives Jonjić, rekavši da će Hospicij u KBC-u uvijek imati svog partnera, da je suradnja potvrđena i ugovorom kojim je KBC 3 liječnika s Onkologije, uključio u rad Hospicija. To je potvrdila i doc.dr. Ingrid Belac Lovasić, predstojnica Klinike za radioterapiju i onkologiju, rekavši da liječnici te Klinike prof. dr. Marija Petković, mr.sc. Ira Pavlović Ružić, te dr.sc. Goran Golčić, pomažu svakodnevno bolesnicima u Hospiciju. Priznanje radu Hospicija, izrazio je i dekan riječkog Medicinskog fakulteta, prof.dr. Tomislav Rukavina, najavivši suradnju Fakulteta s Hospicijem. Emotivno se obratio skupu jer je najbliži član njegove obitelji, provodio posljednje sate na ovom svijetu..., samo kat iznad svečane, hospicijske dvorane... i tihe sobe... Tada i nisu važne riječi, koliko su važne i prevažne emocije... A bilo ih je... Prezenteri na tribini radnog naslova "Usporedni i drugi primjeri dobre prakse", bili su; ispred Riječkog hospicija - ravnateljica Daniela Orbanić, dipl.teolog, njezin suradnik, odvjetnik Ivan Primorac, te glavni med.tehničar, Zvonimir Valeđić. O ulozi liječnika - onkologa u Hospiciju, govorila je prof.dr. Marija Petković to s aspekta volonterke i profesionalke, s obzirom da je u "Mariji Krućifksi Kozulić" od osnutka.

Funkciju i ulogu liječnika opće medicine u hospicijskom radu, prezentirala je Lidija Primorac, dr. med. spec. obiteljske medicine. Mobilne palijativne timove PGŽ, predstavila je Rozmari Tusić, mag.med.techn., a o Udrugama (Liga protiv raka PGŽ i Nada), govorile su

Ira Pavlović Ružić i Ivanka Penko. Ravnateljica Hospicija je u svom uvodniku, podsjetila na početke rada prvog Hospicija u RH, naglasivši da je opremljen prema najvišim standardima, da je stalno popunjen i da je otvoren za sve kojima je takva skrb potrebna. Ivan Primorac, vanjski suradnik Hospicija, naglasio je da Hospicij mora poraditi na donacijama. HZZO podmiruje 69% troškova Hospicija, dok se ostala sredstva namiruju iz stalne podrške Riječke nadbiskupije, iz donacija PGŽ-a, Grada Rijeke, nekih gradova i općina Županije, te od samih građana. Model Aviana mogao bi biti pravi uzor i putokaz. Svim dobročiniteljima, gostima i djelatnicima, zahvalio se i riječki nadbiskup, mons.dr. Ivan Devčić, naglasivši da je Svjetski dan hospicija, dan kad se daju preporuke za budućnost u području palijativne skrbi. Skup u riječkoj ustanovi, u Tizianovoj 15, završio je s radom rano poslije podne s jasnim zaključkom da je cilj okupljanja bio povezati sve slične organizacije u zemlji i izvan nje. Završne riječi moderatorice Jasne Bukete: Važno je da svi razumijemo filozofiju palijativne skrbi; Važno je da je razvijamo i unaprijeđujemo; Važno je cijeniti svaki dan i život kao najvrijedniji dar; Važno je učiti o boli, smrtnosti i gubitku; Važno je da trebamo moći i znati umrijeti dostojanstveno bez boli i patnje - što se može samo kroz dobru palijativnu skrb. Pružiti dakle djelotvornu pomoć umirućem, jedan je od glavnih ciljeva humanog društva današnjice.

Jasna Buketa

Dan neovisnosti RH u Domu

*O lijepa, o draga, o slatka slobodo,
Dar, u kom sva blaga višnji nam Bog je do,
Uzroče istini od naše sve slave,
Uresu jedini od ove Dubrave!
Sva srebra, sva zlata, svi ljudski životi
Ne mogu bit plata tvoj čistoj ljepoti!*
(“Dubravka”, Ivan Gundulić)

U ponedjeljak 10. listopada u našem Domu proslavili smo državni blagdan hrvatske slobode, Dan neovisnosti naše Domovine. Naime, 8. listopada 1991. godine Hrvatski sabor je jednoglasno donio Odluku o raskidu državnopravnih sveza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ. „Sabor je pritom utvrdio da Republika Hrvatska više ne smatra legitimnim i legalnim niti jedno tijelo dotadašnje SFRJ te da ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije, koja, kao takva, više ne postoji“. Na samom početku susreta odgojiteljica nam je ispričala neke zanimljivosti iz hrvatske povijesti koje su se dogodile na isti dan kao i ovaj blagdan. Potom je učenica Ines K. izražajno interpretirala ulomak iz gore citirane „Himne slobodi“ pjesnika Ivana Gundulića, nakon čega su svi nazočni naglas u jednoj riječi objasnili vlastitu asocijaciju na riječ „domovina“. I, na samom kraju, imali smo kviz znanja o hrvatskoj povijesti i kulturi uopće. Mogu samo reći da smo više toga naučile nego što smo znale, nasmijavši pritom jedna drugu. Bilo je i zabavno i poučno te smo zaista uživale u našoj maloj i skromnoj proslavi.

Ines K., 3. r. Medicinske škole

Mali znaci ljubavi

Uoči proslave Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, u popodnevним satima ponedjeljka 17. listopada, vrijedne učenice našega Doma, članice karitativno-kreativne skupine, radile su slatke kiflice u suradnji sa sestrama kuharicama, koje su prethodno umijesile tijesto.

Budući da živimo u okrutnim vremenima velikog jaza između potrebitih i onih koji preobiluju bogatstvima ovoga svijeta, u skladu s karizmom Utemeljiteljice našega Doma, odlučili smo slatke plodove našega rada pokloniti korisnicima Prihvatilišta za beskućnike „Ruže sv. Franje“. Bile smo ugodno iznenađene njihovom gostoljubivošću i plemenitošću: provedši nas kroz svoj skromni Dom, upoznali su nas i sa svojim Kućnim redom.

Kroz smijeh smo shvatile da se njihov Kućni red vrlo malo razlikuje od našega: oni nemaju, npr. vrijeme određeno za učenje, kako su sjetno primijetile neke od nas, ali imaju vrijeme određeno za neke druge aktivnosti. Radujemo se od srca budućim susretima s porukom: „Kruh je uistinu dobar. Pa budimo i mi dobri kao kruh, prema svima oko sebe.“ Josip Prudeus

*Matilda B., 4. r. Medicinske škole
i Antonia M., 3. r. Obrtničke škole Opatija*

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u Domu

Prigodna proslava Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje održana je 17. listopada u 21 sat u našoj domskoj dvorani. Budući da su sve učenice bile zamoljene donijeti od kuće neki jesenski plod, dvorana je bila svečano ukrašena voćem i povrćem karakterističnim za ovo doba godine te, daka-ko, različitim vrstama krušnih proizvoda.

Sestra Anita je započela našu malu svečanost pozivom na zajedničku molitvu Očenaša, kao zahvalu našem nebeskom Ocu za sve što je stvorio, a posebice za dar plodova zemlje. Nakon toga je naša Tina Galant otpjevala prigodnu skladbu „Zahvali“, a potom je Ines K., učenica 3. razreda medicinske škole, vrlo uvjerljivo interpretirala tekst „O kruhu je riječ“ autora Josipa Prudeusa, dočaravši nam pritom kako nije lako doći do kruha našega svagdašnjeg.

Na samom kraju nas je dočekalo iznenađenje: kratki igrokaz o trojstvenoj osobnosti svakoga čovjeka, to jest o (ne)skladu između tijela, psihe i duše. Igrokaz su izvele: Laura N., učenica 2. r. Prve riječke hrvatske gimnazije (tijelo čovjekovo), Anđela Antonia B., učenica 1. r. Srednje škole za elektrotehniku i računarstvo (psiha čovjekova) i Gabrijela Gašparović, učenica 1. r. Medicinske škole u Rijeci (duh, duša čovjekova). Glavna misao ovoga prikaza je sadržana u Isusovim riječima: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta“ (Mt 4, 4), odnosno „Kad je čovjek bolestan, njegov ga duh podiže, a ubijeni duh tko će podići?“ (Izr 18, 14). I za kraj smo se počastili plodovima zemlje, kruhom i čokoladnim poslasticama.

Ines K., 3. r. Medicinske škole

Osvrt na Biblijske susrete

U subotu 22. listopada započeo je drugi ciklus Biblijskih susreta u samostanu sestara Presvetog Srca Isusova u Zagrebu, u ulici Aleksandra Alagovića 44. Susrete, kao i prošle godine, vodi s. Silvana Fužinato koja je doktorirala Biblijsku teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu.

U ovom ciklusu predavanja s. Silvana će obraditi teme različitosti u svjetlu čovjekova i Božjeg pogleda. U ovom prvom predavanju razmatrali smo o Božjem stvaranju muškarca i žene iz Knjige Postanka (2, 4b-25) što nas je potaknulo na mnoga pitanja o ljudskom prihvatanju različitosti kod drugoga i drukčijega. Time je ova tema dobila na svojoj aktualnosti. U susretima koji slijede u ovoj akademskoj godini s. Silvana obradit će i sljedeće teme: Kajin i Abel (Post 4, 1-16), Ezav i Jakov (Post 25; 27; 32; 33), Sara i Hagara (Post 16; 21), Isus i grešnica (Lk 7, 36-50), Isus i gubavac (Mt 8, 1-4) te Isus i uzeti (Mt 9, 1b-8).

Susret ove subote bio je posjećen, kao i mnogi prethodni. Okupili su se uglavnom vjernici laici, kao i redovnice, redovnici i vjeroučitelji koji ovim susretima produbljuju svoje znanje i dobivaju kvalitetan poticaj za razmišljanje i meditaciju. Nakon susreta uslijedilo je ugodno druženje uz razgovor, šalicu toplog čaja i nezaobilazne kolače koje nam sestre u svojem domu uvijek s veseljem prirede kao srdačnu dobrodošlicu. Uvjerena sam da će ovi susreti pridonijeti širenju Božje riječi i njezinu dubljem razmatranju. Uvid u Božju riječ koji pruža bibličarka s. Silvana, nama laicima, uvijek je doprinos slušanju Riječi na način na koji to možda, do sada nismo činili. Zato su po mom mišljenju ovi susreti vrijedan doprinos svima onima koji žele proširiti svoje znanje ili, što je još važnije, otkriti dubinu i životnost Božje riječi.

Prošlogodišnje susrete održane na temu: *Put života prema Ivanovu evanđelju* možete pogledati na You Tube, pod imenom s. Silvana Fužinato - Biblijski susreti.

Nevenka Hendrih

Mimohod povodom Dana sjećanja na Vukovar

Ja sam tvoja zemlja, tvoje
rijeke, tvoje nizine, tvoje
more i tvoje gore:
šum, žubor, huk i jauk.

Ja sam tvoj Kaj, Ča i Što.

Tvoj jezik, tvoje tijelo,
duh, grob i spomenik.

Ja sam Jedina

Koju se ne zaboravlja:
amanet, oporuka, znamen
i Amen.

Ivan Tolj

(*Anima Croatorum – Duša Hrvata*)

Vukovar, ova prekrasna i, u isti mah, bolna riječ u našoj povijesti. Teško je opisati riječima veličinu žrtve koju su podnijeli svi nevini ljudi, poglavito naši branitelji, da bismo mi danas bili ovdje gdje jesmo. Što god mi rekli ili učinili, ili, možda, ne učinili, to nikad, baš nikad neće biti dovoljno: vukovarski mučenici opet misle na naše dobro kao i 18. studenoga 1991., moleći i zagovarajući nas kod Gospodina.

U želji da im uzvratimo barem djelić njihove plemenitosti, nekoliko učenica našega Doma 15. studenoga sudjelovalo je u dostojanstvenom mimohodu u čast žrtvama Vukovara. Povorka sastavljena od mnogobrojnih građana, riječkih srednjoškolaca i branitelja iz mnogih hrvatskih krajeva s upaljenim lampionima i svijećama u rukama krenula je u tišini od Vukovarske ulice sve do Mosta hrvatskih branitelja, gdje su uz pjesmu i prigodnu molitvu koju je predvodio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić svi nazočni iskazali beskrajnu zahvalu živim, nestalim i poginulim hrvatskim braniteljima te njihovim obiteljima.

Bio je neizrecivo lijep osjećaj vidjeti toliko ljudi na jednom mjestu, kao i plamenove njihovih svijeća i lampiona uz Most koji, kao da predstavlja prelazak iz ovoga u vječni život, pa ondje čovjek osjeća određeni mir i spokoj kakvog, valjda, samo Bog može dati.

Za sve one koji su preživjeli taj zemaljski pakao, Bože, molimo Te, iscijeli njihove unutarnje rane, jer Ti to jedini možeš, makar će sjećanje na bol uvijek ostati...

Za sve one koji su svojim životom platili naše živote i slobodu po uzoru na Tvoga sina Isusa Krista, molimo Te, privedi ih u svoj počinak. Amen.

Ana B., 3. r. Medicinske škole u Rijeci

Druženje sa šahistima iz Doma učenika Sušak

U srijedu 16. studenoga u večernjim satima naš su Dom posjetili šahisti iz Doma učenika Sušak. Krajnji cilj, osim druženja, bila je priprema za predstojeće turnire, poglavito onaj Zimski koji će se, kao i svake godine do sada, održati u Učeničkom domu Podmurvice. Tko bi rekao da glazba i šah idu ruku pod ruku? Pa, sa zadovoljstvom mogu potvrditi da smo, u pauzama između međusobnih šahovskih partija, cijelu večer svi zajedno pjevali. I na kraju, ovakvih druženja voljeli bismo imati još i više u skoroj budućnosti jer, kako reče S. Tarrasch, „šah, poput glazbe, ima moć učiniti ljude sretnim“.

Antonela B., 4. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Dobrodošlica riječkim katoličkim skautima

Sve je započelo pozivom ravnateljice s. Anite Crnković, koja nam je u srijedu 2. studenoga najavila „iznenađenje“ u večernjim satima. Naravno, razmišljali smo o raznim mogućnostima, no ni jedna od nas nije se dosjetila da bi moglo biti riječi o Zdrugu katoličkih skauta Hrvatske!

Svi nazočni pozorno smo slušali o njihovu radu, trudu i aktivnom odnosu prema vjeri. Mogla bih ih opisati i kao potpune, prave katolike, koji nastoje živjeti svoju vjeru ne samo riječima nego i mnogim djelima: u pamćenju mi je ostala njihova ljubav prema Domovini, a posebice prema prirodi kao remek-djelu Božjega stvaralačkog zanosu. Očutjevši „zarazni“ žar naših gostiju prema svom „poslanju“, i među učenicama je zavladalo pozitivno ozračje.

Projekti skauta uspjeli su prodrijeti ne samo do naših ušiju nego i do srca, a naročito onaj koji se odnosi na besplatno ljetovanje djece iz Vukovara i Srebrenice na riječkom području pod njihovim pokroviteljstvom. Naravno, imaju oni i drugih humanitarnih akcija tijekom cijele godine, a osobito me oduševila činjenica što su pokrenuli prvi skautski radio u Hrvatskoj – Radio Skaut. Moram priznati da su nas uspjeli zainteresirati u pravom smislu te riječi. Bogu hvala na skautima! Želim da nastave i dalje s ovako plemenitim djelovanjem, jer nikad nije bilo potrebnije biti čovjeku čovjek nego u ova čudna današnja vremena.

Ana B., 3. r. Medicinske škole

Novinarska skupina počela s radom

Iako smo do sada imale brojne radne sastanke pišući o događajima iz života našega Doma, napokon smo, u srijedu 23. studenoga u domskoj dvorani, i službeno pokrenuli novinarsku radionicu. Cilj nam je redovito pratiti različite aktivnosti naših učenica na svim područjima te zabilježiti pisanom riječju sve što je značajno za naš Dom. Spomenuta izvješća već su vidljiva i na našoj službenoj mrežnoj stranici, a najavljujemo i izdavanje Godišnjaka, koji bi, uz

navedeno, sadržavao i neke druge popularne novinarske forme, kao i kreativne uratke samih učenica. Radionica je pokrenuta uz pomoć odgojiteljice Katarine Štambuk i ravnateljice s. Anite Crnković, koje su pozvale novinarku Helenu Anušić kako bismo bile što uspješnije u budućem novinarskom radu. Rekli su o novinama i novinarima:

- *Novinara valja zaista požaliti. Najčešće ne zna da išta kaže, a često i ne smije ništa reći.* J. W. Goethe
- *Novinar je čovjek koji je promašio svoje zvanje.* O. Von Bismarck
- *Novinar je jedini pisac koji se, kad uzima pero, ne nada u besmrtnost.* U. Ojetti
- *Novinarstvo je književnost na brzu ruku.* M. Arnold
- *Novinarstvo je pisanje onoga što drugi ne žele objaviti, sve drugo su odnosi s javnošću.* G. Orwell

Alberta R., 3. r. Gimnazije Andrije Mohorovičića

Julija S. i Karla M., 2. r. Ekonomske škole Mije Mirkovića

Natali H., 2. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova

Laura N., 2. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Donna K., 1. r. Medicinske škole

Anđela Antonia B., 1. r. Srednje škole za elektrotehniku i računarstvo

Osvojeno 1. mjesto na Zimskom šahovskom turniru

U petak 25. studenoga, na blagdan sv. Katarine Aleksandrijske, peteročlana ekipa našega Doma: Antonela Bogdanić, Mikela Oklen, Ada Okić, Sara Selmanović i Neli Salković, pod vodstvom odgojiteljice Katarine Štambuk, uspješno je, sukladno tradiciji, sudjelovala na Zimskom šahovskom turniru održanom u Učeničkom domu „Podmurvice“, gdje smo, kao i svaki put do sada, bili iznimno gostoljubivo dočekani. Okrijepljeni krafnama, čekali smo dolazak preostalih sudionika turnira te smo se pritom „mentalno“ zagrijavali odigravši nekoliko šahovskih partija.

Turnir je službeno započeo u 9,30 i završio oko 13,30. U kategoriji ženskoga šaha sudjelovalo je pet domova Zapadne regije te šest ekipa.

Valja naglasiti da su jedino naš Dom predstavljale dvije ekipe: u prvoj su bile Antonela i Mikela, a u drugoj su se natjecale Sara i Ada. Vrijeme je tako brzo proletjelo da smo tek u domskoj blagovaonici, gdje su svi sudionici imali ručak, shvatili da je kraj.

Nakon ručka i druženja sa šahistima iz drugih domova naše Regije, uslijedila je dodjela nagrada. Svi su bili „vrlo iznenađeni“, jer je naša prva ekipa u sastavu: Antonela Bogdanić i Mikela Oklen osvojila prvo mjesto! I naša druga ekipa u sastavu: Ada Okić i Sara Selmanović požela je

vrlo lijepi uspjeh: naime, osvojile su peto mjesto, što je više nego zadovoljavajući rezultat s obzirom na to da je riječ o debitanticama u svijetu šahovskih turnira. Antonela Bogdanić, vjerna tradiciji, opet je osvojila nagradu za najbolju igračicu turnira!

Hvala Bogu i Riječkoj Majci što smo i ove godine, uz njihov blagoslov, bili uspješni!

Neli S., 1. r. Riječke hrvatske gimnazije

“Ususret došašću”

U petak 25. studenoga u skupini „Leptirići“ Dječjeg vrtića „Nazaret“ održana je radionica za roditelje i djecu pod nazivom „Ususret došašću“. Na početku okupljenu djecu i roditelje pozdravile su voditeljice radionice i odgojiteljice s. Tereza i Marija. Potom su predvodile molitvu za Godinu prenošenja vjere moleći da „taj dar vjere više upoznajemo, prihvaćamo, živimo i prenosimo – u obitelji, župi, ispunjavajući svoje poslanje, kao i svugdje gdje nas Tvoja Providnost pošalje. Pomozi nam da u ovoj Godini prenošenja vjere, vjerno svjedočimo ljepotu kršćanskoga života u svakome pozivu, na dobrobit naše obitelji, župe i cijele Riječke nadbiskupije.“

Došašće je vrijeme iščekivanja, radosti i darivanja. Što bi za dijete moglo biti ljepše i radosnije nego kad mu roditelj daruje sebe, svoje vrijeme, pažnju i ljubav. To je bio i glavni cilj ove naše radionice. Zajedničkim radom izrađivali su adventske vjenčiće, družili se, igrali, pomagali jedni drugima idejama i kreacijama. Djeca su uživala samostalno birajući materijale za dekoraciju i slažući ih na vjenčić, zajedno sa svojom mamom ili tatom. Materijala je bilo pregršt. Roditelji i odgojitelji skupine „Leptirići“ radosno su se odazvali prikupljanju borovih grančica, ukrasnih trakica, kuglica, svjećica, sušenih plodova i sl. Uspjeh ovoga prekrasnog druženja, igranja i zajedništva osjetio se u želji roditelja za sličnim sadržajima i susretima.

- ★ „Mara i ja smo uživale u veselom i ugodnom ambijentu na radionici. Volimo zajedno izrađivati stvarčice, surađivati s drugima i međusobno se nadograđivati. Posebno nas se dojmilo divno ozračje i raspoloženje, materijali i mogućnost izrade“. (J. Dušić)
- ★ „Božićna radionica je za ocjenu izvrstan! Velika hvala teti Mariji i s. Terezi što su uložile mnogo truda u pripremu i okupljanje djece i roditelja. Treba tako nastaviti. Hvala!“ (K. Vukas)

- ★ „Ideja izrade adventskih vijenaca u suradnji djece, roditelja i teta bila je izvrsna! Jedno ugodno iskustvo koje bi valjalo ponoviti. Posebno hvala sestrama i tetama koje se sudjelovale u pripremi radionice“. (D. Marinović)
- ★ „Vašom radionicom pružila mi se prilika naučiti nešto što sam već dugo željela. Radionica je ne samo ispunila nego i premašila moja očekivanja. Posebno me obradovalo što se moj

Josip, nakon promatranja i opuštanja, aktivno uključio. Pokušao je raditi s kliještama, zajedno sa mnom lijepiti i birati ukrase. Ozračje je bilo stvaralačko, a ujedno i mirno. Hvala vam na ovom iskustvu, lijepoj organizaciji i zajedničkom druženju. Bog vas sve blagoslovio!" (M. Puljek)

- ★ „Puno hvala na prelijepom druženju i radionici. Fran je bio presretan. S veseljem ćemo se opet odazvati ako se nešto slično organizira. Bravo teta Marija i s. Tereza!" (A. Šijanec)
- ★ „Radionica izrade adventskog vijenca bila je zaista prekrasno iskustvo za moje dijete i za mene. Omogućila je prisnu i toplu interakciju između djeteta i roditelja, ali i cijele grupe. Voljeli bismo da ovakvih radionica bude još. Osim kreativne komponente, radionica je doprinijela stvaranju prisnije veze između roditelja i djece. Od srca hvala!" (L. Pučar)
- ★ „Željela bih pohvaliti tetu i časnu koje su nam pripremile radionicu (s mnogo nakita) kako bismo mi roditelji s našom djecom izradili vjenčić. U tu radionicu je uloženo puno truda i ljubavi naše tete Marije i s. Tereze kako bi nam uljepšale dane blagdana!" (S. Živković).
- ★ „U petak smo imali prekrasnu radionicu za djecu i roditelje u vrtiću. Izrađivali smo adventske vijence. Časna Tereza i teta Marija sve su tako dobro organizirale, a i odziv nas roditelja je bio velik. Skupina naših 'Leptirića' je bila puna. Odmah smo se primili posla i uživali što smo bili svi zajedno. Vjenčići su se nizali jedan za drugim. Tako raznobojni i toliko prekrasni. Naravno radili smo ih s našom djecom i s puno ljubavi. Časna i teta su sve dokumentirale. Što više reći, moja Glorija se htjela ići kući. Uživala je što sam s njom u vrtiću i sa svima ostalima". (M. Ban)

s. Tereza Gojani i Marija Neralić, odgojiteljice

Predadventska duhovna obnova u samostanu "Nazaret"

U samostanu sestara Presvetog Srca Isusova na Drenovi od 25. do 27. studenoga održana je duhovna obnova za djevojke na koju se odazvalo 14 djevojaka iz različitih dijelova Lijepe Naše: iz Đakova, Zagreba, Vrbovskog, Rijeke, Senja i Udbine. Duhovnu obnovu su vodile: s. Marijana, s. Martina i s. Tajana. Naš susret je započeo u petak navečer zajedničkom večerom nakon koje je uslijedilo upoznavanje u kojem smo se jedne drugima predstavile i međusobno se zbližile. Sljedeći dan započeo je molitvom u kapelici Navještenja, a nakon toga sestre su održale katehezu o Blaženoj Djevici Mariji, Isusovoj i našoj Majci u trenutku Navještenja Isusova rođenja. Imale smo priliku i za osobnu meditaciju Riječi Božje, a zatim smo podijelile svoje doživljaje o odjeku biblijskoga teksta u našim srcima. Bio je to poticaj da preoblikujemo svoj životni moto na temelju Riječi Božje i Marijina primjera.

Popodne smo se zaputile u njezino svetište na Trsat gdje nas je toplo dočekaao fra Tomislav Faletar, magistar novaka i duhovni asistent Frame Trsat. On je u kapelici Zavjetnih darova održao kratki duhovni nagovor nakon čega je bila mogućnost za sakrament pomirenja u bazilici Gospe Trsatske. Posebnost Trsata je da se ondje još uvijek može dobiti potpuni oprost i to nas je veoma obradovalo. Na Trsatu smo imale i poseban osobni zadatak – bolje upoznati Mariju koja je ostala vjerna Riječi na Isusovu križnom putu. Navečer je bila svečana euharistija na kojoj su framaši polagali obećanja. Svi smo bili ugodno iznenađeni predstavom koju su nam pripremili nakon misnoga slavlja. Posljednji dan duhovne obnove započeo je molitvom te svečanom misom u 11 sati koju je predslavio vlč. Tomislav Miletić. Poslije sv. mise zadržale smo se u molitvi klanjanja, a u posljednjem dijelu duhovne obnove, dobile smo jedan kreativan zadatak – izradu jaslica u koje smo položile svoj novi životni moto kao prvi plod ove duhovne obnove. Našu duhovnu obnovu zaključile smo ručkom nakon čega smo se uputile svojim obiteljima. Duhovna obnova bila je prekrasna. Sve smo se zabavile u Duhu i ujedno zajedno rasle u vjeri. Veselimo se i radosno iščekujemo sljedeći susret kod sestara na Drenovi.

Dora Ružić

Na duhovnoj obnovi mi je bilo super! Ne mogu izdvojiti ni jedan dan, jer je svaki bio poseban na svoj način. U petak navečer mi je bilo jako lijepo, jer je svaka od djevojaka ispričala neku svoju priču i objasnila zašto je odabrala baš određenu fotografiju ili napisala neki svoj strah, moto, doživljaj ili čežnju na adventsku svijećicu. U subotu smo išli na Trsat, misa je bila jako lijepa, posebno dio u kojem su se odvijala obećanja framaša, kao i pjesme koje je pjevao zbor! Predstava na kraju dana je imala svoju pouku, a svatko od nas ju je shvatio na svoj način. U

nedjelju smo bile tužne već od jutra, jer smo znale da nam je zadnji dan duhovne obnove. Uz prekrasnu propovijed svećenika na sv. misi, razveselila nas je izrada osobnih jaslica. Bio je to simboličan način na koji smo izrazile sebe i svoj novi životni moto, nadahnut Sv. pismom, a sve kako bi naše srce bilo još više spremno da se u njemu iznova rodi Isus. Drago mi je što sam upoznala vas, divne sestre! Stvarno ste nam uljepšale boravak u Rijeci, u samostanu u koji je većina od nas došla prvi put! Nadam se da će biti još trenutaka kao što su bili oni od 25. do 27. studenoga, zaista su nezaboravni!

Viktorija Kovačević

Duhovne vježbe u Kući matici

Duhovne vježbe su unutar-
nje hodočašće na putu prema
Ocu nebeskom i prilika da se
povučemo iz svakidašnjice u ti-
šinu svoje nutrine. Ovogodišnje
treće, a ujedno i posljednje du-
hovne vježbe za sestre Presve-
tog Srca Isusova, započele su 5.
kolovoza zazivom Duha Sveto-
ga i razmatranjem, a završile u
četvrtak 11. kolovoza. Održane
su u Kući matici na Drenovi, a
sudjelovalo je oko trideset ses-
tara. Kroz duhovne vježbe vo-
dio nas je p. Nikola Stanković,
član Družbe Isusove. Sestre su
tijekom duhovnih vježbi uz re-
dovitu molitvu i svetu misu razmatrale o Isusovu životu, redovničkom pozivu i poslanju, is-
pitale svoju savjest i pristupile sakramentu pomirenja te sudjelovale na klanjanju Presvetom
Oltarskom Sakramentu uz prigodna razmatranja. Bog je temelj svega pa tako i našega vre-
mena. Ono najbolje od svojega vremena pozvane smo pokloniti Gospodinu. U redovničkom
životu to posebno milosno vrijeme su duhovne vježbe.

s. Martina Vlahović

Gospodine, usmjeri
naš pogled naprijed,
u život, jer tamo
negdje, u ovom
svijetu čekaš nas Ti.
Daruj nam srce koje
će tražiti Tvoje lice,
ali daruj nam i
ponizno srce koje će
znati zastati,
doći pred Tebe i reći:
Hvala, Učitelju dobri!

Susret animatora za duhovna zvanja

Ovogodišnji susret animatora za duhovna zvanja održan je od 20. do 22. rujna u Pastoralnom centru i hodočasničkom domu Vincentium u Novigradu na Dobri. Okvirna tema cjelokupnog susreta bila je „Pedagogija Milosrdnoga“ dok je predavačima prof. dr. sc. s. Valentini Blaženki Mandarić i prof. dr. sc. Mislavu Kutleši dana sloboda u načinu i usmjerenju obrade ove teme. Kao i uvijek, sve prisutne je u susret uveo molitvom i pozdravnim govorom predsjednik Vijeća splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

Nakon osobnoga uvodnog predstavljanja i prezentacije rada svih sudionika, uslijedilo je prvo predavanje koje je održala s. Valentina i oko kojeg se razvila rasprava. Pedagogiju Milosrdnoga obradila je temom „Profil mladog čovjeka“ s naglaskom na važnost poznavanja mladog čovjeka kroz tri dimenzije: društveni kontekst, životni stil i krizu zvanja. Unatoč nesigurnosti, krizi identifikacije i kulturi koja je u službi zarade, Crkva je pozvana izići upravo na ovakve periferije i biti ona koja će umjeti iskoristiti ove čimbenike današnjega svijeta i vremena za vjeru. Samo je sadašnjost vrijeme koje Crkva ima. To može postići vraćajući vrijednost međuljudskih odnosa kulturom susreta i priznavanjem vlastitih pogrešaka. Ljudskost je nužna za življenje zajedništva i svjedočenje. Ali ako se u mladima uguši ljudskost, na čemu će se milost graditi?! Svaki mladi čovjek je poseban i nad njim se ne treba zgražati, jer gušenjem ljudskosti, guši se i duhovna dimenzija u čovjeku. Bez ljudskosti nemoguće je zaživjeti puninu radosti. Stoga Crkva treba prestati živjeti u prošlosti i strukturama koje onemogućavaju rast ljudskosti i življenja Božje kreativnosti.

Drugi dan susreta predavanja i raspravu održao je i vodio vlč. Mislav o temi „Kriteriji – milosrđe u pedagogiji“. Na samome početku sve sudionike suočio je s pitanjem može li se sustav 60-ih godina ugraditi u formaciju današnjeg vremena i današnjih mladih. Jasno je da ne može. No činjenica je da se kultura radikalno promijenila, ali ne i formacija. Stoga Crkva mora razvijati novu pedagogiju formacije kako bi se današnji mladi čovjek mogao ostvariti u punini. Crkva mora shvatiti kako je vrijeme primarnosti formacije prošlost i krenuti od pitanja što ona može učiniti za mladog čovjeka te prepoznavajući njegovu obdarenost i originalnost

tražiti putove njegova ostvarenja koji će rezultirati i vlastitim obogaćenjem. Mladi ne žele biti pasivni, nego aktivni svjedoci. Crkva to treba znati prepoznati i ponuditi konkretne poticaje kojima će mladi doživjeti dinamiku milosrdne Božje ljubavi i zaživjeti odnos vjere na temelju osobnoga iskustva. Rastući u vjeri kroz milosrđe mladi čovjek će uroniti u susret povjerenja s Bogom i shvatiti kako je vjera i moralna odgovornost čovjeka koji je pozvan živjeti u ljubavi.

Prva dva dana animatori su sudjelovali na euharistijskim slavljinama s narodom: 20. rujna u Novigradu na Dobri, a 21. rujna u svetištu sv. Josipa u Karlovcu kada su imali priliku i za razgledavanje Karlovca te posjet Starom gradu Dubovac i razgledavanje istoimenog dvorca. Susret je završio 22. rujna euharistijskim slavljem.

s. Tajana Hrvatinić

Duhovna obnova o uzoru zdrave duhovnosti

Mjesečnu duhovnu obnovu za sestre naše Družbe koje djeluju na riječkom području predvodio je 7. studenoga fra Diego Deklić, OFM, u našoj Kući matici na Drenovi. Nakon pozdrava vrhovne glavarice s. Nives Stubičar i molitvenog početka uslijedio je duhovni nagovor o sedam etapa života Blažene Djevice Marije u kojima se otkrivaju obilježja prave kršćanske duhovnosti u kojoj smo svi pozvani napredovati kako bi se ostvarilo da Bog bude sve u svemu (usp. 1 Kor 15, 28).

U Marijinu životu Bog je bio sve u svemu na izvanredan način dok nam se ona u Evanđelju otkriva kao: Zaručnica spremna na odustajanje od svojih planova i na ulazak u rizik prihvaćanja Božjega plana; Velikodušna žena koja spremno hiti u susret potrebitoj rođakinji Elizabeti, a koju susreće veličajući Boga zbog silnih djela njegovih; Odgovorna žena koja omogućuje Bogu da je upotrijebi kako hoće i da po njoj djeluje iako ga posve ne razumije; Jednostavna žena i majka koja živi i djeluje u skrovitosti Nazareta; Mudra žena koja prebire u srcu ono što je Božje; Žena koja Bogu ostaje vjerna i na Kalvariji svoga jedinorođenoga i nevinoga Sina i u šutnji Velike subote; Majka tihe prisutnosti koja zna svoje mjesto u molećoj zajednici koja očekuje silazak Duha Svetoga i ne nameće drugima ništa, pa ni vlastita iskustva vjere.

Blažena Djevica Marija je dakle žena zdrave duhovnosti čiji su posvećeni život obilježile u konačnici dvije rečenice: Neka mi bude po tvojoj Riječi... (usp. Lk 1, 38) i Štogod vam rekne, učinite... (usp. Iv 2, 5), zaključio je fra Diego. U Mariju iz Nazareta, Djevicu, Ženu i Majku gledamo i njoj se utječemo dok koračamo putem vjere prema vječnoj domovini odakle očekujemo ponovni dolazak Spasitelja, Gospodina Isusa Krista (usp. Fil 3, 20). Naše putove neka i dalje označuje po Marijinu zagovoru i pomoći izbor onoga što se Bogu sviđa kako bi Bog sve više bio sve u svemu i u svima.

s. Marijana Mohorić

Bog bogat milosrđem

Od 7. do 9. listopada 2016. u duhovno-pastoralnom centru u Lovranu održan je ovogodišnji seminar za medicinske sestre redovnice na temu: „Bog bogat milosrđem“. Okupilo se 45 redovnica iz različitih družbi i zajednica iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Seminar je organiziralo Povjerenstvo HKVRPP-a za medicinske sestre članice redovničkih ustanova. Božje milosrđe i njegovu pravednost kroz tekstove Svetog pisma sestrama je izložio voditelj seminarara fra Darko Tepert. Sestre su zahvalne Bogu za svaki poticaj koji im je preko fra Darka posredovao, te spremne i obnovljene kreću dalje na put Milosrđa u svakodnevici. (www.redovnistvo.hr). Iz naše Družbe sudjelovale su s. Flavija Prepunić, s. Zvonimira Marojević i s. Blaženka Bobaš.

Karizma: razvoj i poteškoće

Sestre različitih redovničkih zajednica s riječkoga područja okupile su se u nedjelju 13. studenoga na redovitom susretu u Nadbiskupskom domu u Rijeci. Nakon pozdravnih riječi voditelja Povjerenstva za redovnice Riječke nadbiskupije mons. Nikice Uravića i riječkoga nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića, o karizmi redovničke zajednice, njezinu razvoju i poteškoćama govorio je mons. Zdenko Križić, gopićko-senjski biskup.

Karizma jedne redovničke zajednice ogleda se ponajprije u životu i djelu, spisima i duhovnosti utemeljitelja/utemeljiteljice koja je primila poseban Božji dar za Crkvu i u Crkvi. Taj je dar tijesno povezan s posebnim evanđeoskim iskustvom u

kojem je utemeljitelj osjetio unutarnji poziv za osnivanjem nove redovničke obitelji koja bi odgovorila na neku goruću potrebu Crkve u određenom vremenu. Kada se govori o vjernosti karizmi, govori se o vjernosti Bogu te njegovim nadahnućima i volji. Ta vjernost nije statična, nego dinamična, jer je karizma poseban dar Duha koji je živ te se mora njegovati i razvijati. Iako se karizma razvija i mijenja oblike, ona u svojoj biti ostaje ista. Jedini cilj mijenjanja karizme je jasan, razumljiv i učinkovit odgovor na nove potrebe Crkve u promjenjivostima kultura i običaja.

Ključ za otkrivanje i razumijevanje autentičnosti karizme nalazi se, prije svega, u liku i djelu samoga utemeljitelja. Stoga je nužno poznavati život utemeljitelja i njegove spise u kojima se može iščitati ono najbitnije iz njegove duhovnosti i iskustva te iz njegovih djela koja su proizišla iz apostolske zauzetosti, a označuju specifičan stil nasljedovanja Isusa i služenja Crkvi. Kao drugi izvor karizme predavač je istaknuo živu povijest same redovničke zajednice koja je u svoje vrijeme zaživjela u kreativnoj vjernosti nadahnuću i djelu utemeljitelja. Konstitucije, koje su temeljni zakonik u kojem je sadržan program života jedne redovničke obitelji, treći su izvor karizme.

U povijesti Crkve nastajali su i nestajali mnogi redovnički instituti. Zapravo, svaki institut tijekom svoga postojanja poznaje sljedeća razdoblja: vrijeme nastanka, vrijeme brzoga razvoja i rasta, vrijeme stabilizacije i vrijeme dekadencije. Nameće se pitanje zašto dolazi do slabljenja redovničkoga života i gubljenja identiteta, to jest vlastite karizme. Odgovor se ne nalazi u (ne)mogućnosti vanjskoga djelovanja, nego u događajima, (ne)vjernosti duhu i karizmi te odnosima unutar zajednice. Važno je biti, a onda djelovati, istaknuo je mons. Križić. Naše biti ne uključuje samo broj osoba, nego ponajprije kvalitetu pojedinaca, onih koji su već prisutni, a i onih koji bi željeli postati dio određene redovničke obitelji. Svako djelovanje treba biti u dubokoj povezanosti s Gospodinom i vlastitom zajednicom, u duhu karizme. Dosljednost i jamstvo života redovničkih zajednica očituje se u tome koliko su njezini članovi spremni evanđeoski umirati sebi za dobro zajednice i Crkve imajući na umu da Krist treba neprestano rasti, a oni se umanjivati (usp. Iv 3, 30).

Na kraju svoga izlaganja mons. Križić je potaknuo sestre na duhovno zajedništvo, na otvorenost u razgovoru, prepoznavanje i rješavanje, a ne skrivanje manjkavosti te pronalaženje snage unutar zajednice za novi polet i promjene.

s. Lidija Turčić

Biti i susresti se s Bogom živim

Na putovanju našega života, s vremena na vrijeme, potrebno je zastati, promotriti prijedeni put te u tišini oslušivati Riječ kako bismo se okrijepile na izvoru ljubavi Božjega Srca te, osnažene susretom s Kristom i jedne s drugima, radosno nastavile zajedno slijediti Ljubav kojoj smo povjerovala i darovale svoj život.

Sestre iz zajednica riječkoga područja došle su zastati i obnoviti svoj duh u Kuću utemeljenja Družbe u ponedjeljak 5. prosinca. U kapelici Presv. Srca Isusova dočekala ih je i pozdravila s. Dobroslava Mlakić, predstojnica zajednice sestara u Pomeriju i postulatorica kauze službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, zaželjevši svima istinsku pripremu srca za Gospodnji dolazak.

Svaki novi dan prilika je u kojoj možemo prepoznati da je Gospodin blizu. Bog sam hita da nas spasi, rekao je fra Ivan Miklenić s Trsata, istaknuvši da nam „svaka duhovna obnova daje novu priliku i novu milost da imamo opravdanje krenuti, pa ako treba, i od nule“. Fra Ivan je podsjetio na tekst Sv. pisma koji govori da će se prema gori Gospodnjoj stjecati svi narodi, jer će prepoznati da ondje stanuje Bog. Svatko tko nas sretne smije prepoznati da je s nama Bog, jer i naše redovničko odijelo govori da smo Božji, Bogu darovani i posvećeni. Zato s pravom ljudi od nas i očekuju da budemo ono što jesmo, ono što bismo trebali biti. Upravo je vrijeme došašća poziv i prilika da hodimo putem Božje svjetlosti. Na to nas pozivaju i svijeće na adventskom vijencu da svaki tjedan, što smo bliže Božiću, i naš život više svijetli i bude pripravniji za susret s Kristom. Bog je pokretač susreta, jer se po objavi približava čovjeku. On neprestano poziva čovjeka da ga slijedi i ostavlja tragove koje prepoznamo osobito u sakramentima, znakovima susreta Boga i čovjeka. „Rođenje Isusovo, nije samo lijepa božićna priča nego istinski događaj koji traži susret, istinski događaj koji se zbio u Betlehemu, ali koji se i svake godine treba dogoditi u mojemu srcu. Zato Vladimir Nazor, prijatelj vaše Družbe, piše: 'Koliko puta si se za me rodio, o malo d'jete Isuse!'“ Susret s Isusom, s Bogom živim, treba se dogoditi i u našem srcu, on je uvijek ovdje, za nas i s nama. Razmišljajući o susretu fra Ivan se prisjetio i riječi Ivana Goluba: „Susret nije

trajanje. Susret je makar i potrajao, ipak prolazan. Unatoč, ili upravo zbog svoje trenutnosti, susret zna biti presudan. Ima sudbinskih susreta, susreta koji znače prekretnicu u životu: prekretnicu shvaćanja, prekretnicu usmjerenja ili prekretnicu suputništva. Od susreta se živi. Od nekih čak cijeli život. Ima susreta koji ostavljaju dubok trag. I taj trag traje. Može trajati cijeli život. A ima u riječi susret još nešto. Je li vam ikada palo na um da su riječi sresti i sretan, a prema tome i susret i sreća istoga korijena? Dakle, za sreću je potreban susret!”

Bog dolazi i susreće čovjeka kako bi ga usrećio, a i čovjek kada teži za susretom s Bogom postaje ispunjen i sretan. Ako čovjek poslije molitve, susreta s Bogom, ostaje nepromijenjena srca i života, ako nije makar malo bolji, onda mora mijenjati molitvu, jer samo duboki i istinski susret s Bogom mijenja čovjeka. O tome nam najbolje svjedoči Marija koja je susrete s Isusom pohranjivala i prebiralala ih u svojemu srcu (usp. Lk 2, 19). Stoga i naše srce treba kucati u ritmu Marijina srca, a ne prebirati samo ono što nam je netko našao učinio. Fra Ivan nas je pozvao da Bogu dadnemo mjesto u srcu i dopustimo mu da nas mijenja i priprema za konačni susret sa sobom u vječnosti.

U ispitu savjesti i sakramentu pomirenja susreli smo se sami sa sobom i s Bogom te u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom molili smo jedni za druge kako bismo doživjeli promjenu srca koje će u susretima prebirati samo ono što izgrađuje naše međusobno zajedništvo. Susret smo nastavili u blagovaonici samostana.

s. Lidija Turić

**„Zdravo Marijo,
ženo novog saveza,
nazivamo te blaženom
što povjerova (usp. Lk 1,45)
i što si znala 'prepoznati tragove
Duha Božjega u velikim kao i u
naizgled neprimjetnim događajima'.
Podupri naše bdijenje u noći, sve do
jutarnjeg svjetla u očekivanju novoga dana.
Udijeli nam proroštvo koje pripovijeda
svijetu radost evanđelja, blaženstvo onih
koji istražuju obzore nove zemlje i
novoga neba (usp. Otk 21,1) i predznak su
njihove prisutnosti u svijetu.
Pomozi nam ispovijedati plodnost Duha
u znaku bitnosti i malenosti.
Daj nam da učinimo hrabar čin ponizna
na kojega Bog gleda (Ps 137,6)
i kojem su otkrivene tajne kraljevstva
(usp. Mt 11,25-26), ovdje i sada. Amen.“**

Kardinal João Braz de Aviz

Sjećanje na Majku Terezu

Prebirući po starim fotografijama došla mi je u ruku slika iz 1981. Godine, a s njom i lije-po sjećanje na jednu redovnicu koju je do sada cijeli svijet zvao Majka, a od 4. rujna 2016. nazivamo je sveta Majka Tereza.

Kroz dugi niz godina u Marijansko svetište Voćin slijevaju se rijeke hodočasnika koji dolaze k Majci sa svojim potrebama i molitvama. To svetište posebno oživi dolaskom djece na već ustaljeno Dječje hodočašće u svibnju na kojem se nekada znalo okupiti i nekoliko tisuća djece koja sudjeluju u duhovnim programima, u natjecanju iz vjeronauka te u raznim sportskim vještinama. Središnje mjesto za vrijeme hodočašća zauzima sv. misa na kojoj sudjeluju djeca sa svojim župnicima, kapelanima i časnim sestrama, a u novije vrijeme vjeroučiteljima i raznim pratiteljima.

Budući da su sestre naše Družbe u Slatini od 1937. godine, svećenici susjednih župa često su ih pozivali da prigodom župnih blagdana kuhaju za pristigle svećenike i goste. Tako smo te 1981. godine, s. Kristina Popić i ja, bile pozvane u Voćin da, uz druge, pripremamo objed za brojne svećenike i uzvanike. Te

godine na Dječjem hodočašću dragi gost bila je i Majka Tereza i nekoliko njezinih sestara. Oduševila me tada njezina evanđeoska jednostavnost, dosjetljivost, ljubav i vedrina koja joj je zračila s lica. Nakon objeda dogodio se jedan simpatičan i neobičan događaj. Naime, kada smo mi sestre počele prati suđe, odjednom su se u kuhinji našle Majka Tereza i njezine sestre koje su nam došle pomoći. Mi smo ih od toga odvrćale, ali one su jednostavno uzele posude za vodu te, kao u Indiji, stavile ih na pod i počele prati suđe. Sve je to bilo u radosti, pjesmi i sestrinskoj ljubavi. Iako nisu dobro znale naš jezik, a ni mi njihov, dobro smo se razumjele, jer kako kaže pjesma: "Gdje je ljubav, prijateljstvo, ondje je i Bog."

Sjećajući se tog lijepog događaja i susreta sa Sveticom, molim Gospodina Isusa, našu Voćinsku Gospu i sv. Majku Terezu da našoj Družbi Bog podari milost novih duhovnih zvanja kako bismo ljubavlju i požrtvovnošću u jednostavnosti srca i života svjedočili o velikoj ljubavi i milosrđu Oca prema nama. Primjer nam je sv. Majka Tereza koja nije imala puno materijalnog što bi dala potrebnima u Kalkuti, ali je imala veliku ljubav prema Bogu koju je nosila potrebnima.

Sveta Majko Tereza, moli za nas i za ovaj svijet koji je izgubio smisao i osjetljivost za istinske vrednote.

s. Anastazija Vukić

Konkretna ljubav

Tijekom intervjua dvoje japanskih novinara poručilo je Majci da njihovi mnogi zemljaci izbjegavaju potražiti pomoć u njezinoj kući jer je riječ o kršćanskoj instituciji.

"Postoji križ", rekao je jedan od njih, "a mnogima u Japanu križ je najveća zapreka. Križ ih podsjeća da nisu kršćani i stoga odbijaju doći."

Majka je ubrzo raspršila njihove sumnje: "U Calcutti se naša kuća za umiruće nalazi pokraj hrama hinduističke božice Kali, jednoga od najpoznatijih hramova. Znaju da smo kršćani. Pomažemo im da umru pomireni sa svojim

Bogom. Kada umru hinduisti, zovemo hinduiste da dođu po tijelo, kada umru muslimani, po tijelo dolaze muslimani, kada umru budisti, dođu budisti, kada umru kršćani, za tijelo se pobrinu kršćani. Ne bojimo se ničega. Djelujući u instituciji na tome mjestu moramo svjedočiti ljudima koji pate koliko ih Bog voli.

Naša konkretna ljubav prema Bogu je služenje siromašnima. Vaša konkretna ljubav prema Bogu je u tome da pišete dobro, ona se očituje kada pišete istinito, kada širite dobrotu i govorite o lijepome."

Susret sa sveticom

Jednoga lijepog jesenskog dana 1982. godine Majka Tereza iz Kalkute i o. Ante Gabrić, boravili su u našoj Domovini te posjetili i Rijeku. O. Ante posjetio je nas sestre u Kući matici naše Družbe na Drenovi, u pratnji nadbiskupa mons. Josipa Pavlišića. Bio je to zaista velik doživljaj kad smo mogle čuti od jednog misionara isječak njegova života, o ljudima i krajevima u kojima je misijski djelovao, kako je živio, s kojim se nevoljama susretao i borio. Znamo da sveti ljudi malo govore o sebi. Njima je Isus uvijek na prvom mjestu, a onda i oni kojima su poslani.

Istoga dana navečer, o. Ante slavio je sv. misu u crkvi Gospe Lurdske na Žabici, a Majka Tereza nastupila je na Donjoj Vežici u župi sv. Male Terezije, zaštitnice misionara. Nas nekoliko sestara uputile smo se te večeri na Vežicu, na susret s Majkom Terezom. Crkva ionako mala te večeri nije mogla primiti sve one koji su željeli sudjelovati na euharistijskom slavlju i susresti izbliza Majku koju smo već tada smatrali sveticom. Osobno,

bila sam vrlo sretna, jer sam tom prilikom mogla biti u klupi iza nje. Njezino sudjelovanje na sv. misi za sve nas bilo je toliko poticajno: mir, sabranost i držanje. Te večeri posebno su se isticale riječi: „Isus govori – Isus dolazi - Isus nas šalje.“ Te riječi odzvanjaju i danas. Majka Tereza klečala je, molila i slušala. Nakon sv. mise govorila je o svom radu s puno žara i ljubavi tako da smo je svi pozorno slušali, no najviše smo gledali nju samu koliko je bila skromna i ponizna. Isus i njezini siromasi bili su glavni u njezinu govoru. A nakon toga svi su je željeli dotaknuti, slikati se s njom i primiti od nje osobnu poruku za život. U župi na Vežici djelovale su tada naše sestre koje su poslije mise pripremile domjenak u župnom stanu. Bila sam počašćena da sam ove svete ljude posluživala. Majka Tereza popila je samo čaj. A sjećam se da je o. Gabrić, jednom drugom zgodom, pojeo samo jednu suhu smokvu.

Sjetim se često ovih susreta, napose jednostavnosti svetih osoba, dok smo mi tako komplicirani i puno nam toga treba. Preporučimo se rado ovim našim svecima o. Anti Gabriću i sv. Majci Terezi, molimo za našu Družbu, naš grad i lijepu našu Domovinu.

s. Velimira Marinović

Nije li Vas Bog razmazio

Netko je želio darovati novac Majci Tereziji, ali se predomislio i rekao: “Zašto ga dati Majci Tereziji? Ona će to iskoristiti za umiruće, gubave i druge osobe nekorisne za društvo. Korisnije je stoga investirati u tečajeve i sjemeništa za odgoj mladih ljudi i pomoć obiteljima!” Majka Terezija je na ovu primjedbu ovako odgovorila: “Istina je da radimo s najočajnijima i najslabijima u društvu koji ništa za njega ne pridonose. Ali to radimo jer u njima vidimo Božju sliku. Slažem se da Indija ima potrebe za takvim projektima, tehnikom, stručnjacima, ekonomistima, doktorima i medicinskim sestrama. Međutim, koliko moramo čekati da projekti počnu davati rezultate? U međuvremenu te osobe moraju živjeti, moraju jesti i netko se za njih mora brinuti. Naše područje rada je danas Indija. Dokle god postoje takve potrebe, naša misija neće prestati.”

I u bagalorskom je sjemeništu Majka Tereza opet morala braniti svoj stav. Jedan od predstavnika dobio je riječ i rekao: “Majko Terezija, vi ćete razmaziti siromašne ako im dajete sve besplatno. Tako gube svoje dostojanstvo. Trebali biste od njih tražiti barem deset paisa kako bi postali svjesniji svoga dostojanstva.” U dvorani je nastao žamor. Nakon kratke stanke, Majka Tereza je mirno rekla: “Nitko nas nije toliko razmazio kao Bog. Pogledajte prekrasne darove koje nam daje besplatno. Svi vi vidite. Recite iskreno, što bi se dogodilo da Bog od vas traži da mu platite vid? U dječjem domu Shishu Bhavan trošimo ogromne svote kako bismo kupili kisik za spašavanje života. Vi i ja udišemo kisik i živimo zahvaljujući njemu, a ne moramo ništa platiti za njega.” Nitko više nije rekao ni riječ. Zavladao je duboka tišina.

TJEDNA EUHARISTIJSKA KLANJANJA

U Kući matici "Nazaret" (Rijeka - Cvetkov trg 5)

Četvrtkom u 17 sati

U samostanu Srca Isusova (Rijeka - Pomerio 17)

Četvrtkom od 8 do 18 sati

U samostanu Srca Isusova (Crikvenica)

Četvrtkom u 18 sati

U Kući novicijata (Zagreb)

Četvrtkom u 20 sati

U samostanu Bezgrješne (Kraljevica)

Četvrtkom u 18 sati

U samostanu sv. Josipa (Otočac)

Četvrtkom u 20 sati

U samostanu „Moj mir“ (Dobrinj)

Petkom u 17 sati

SLAVLJA I POBOŽNOSTI NA PRVI PETAK

U ranu Kristova Srca, koje je simbol njegove neizmjerne ljubavi, sestre će unositi svoje vlastite i tuđe poteškoće.

U toj ljubavi Srca Isusova, koja sve sadrži, naći će svjetlo i snagu za svaki svoj pothvat.

(Konstitucije SCJ, br. 9)

U Kući matici "Nazaret" (Rijeka)

Euharistijsko slavlje: u 7 sati

Euharistijsko klanjanje: od 15 do 18 sati

U samostanu Bezgrješne (Kraljevica)

Euharistijsko klanjanje:

od 18 do 19 sati

U samostanu Srca Isusova (Rijeka)

Euharistijsko slavlje: u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

U crkvi sv. Josipa (Slatina)

Euharistijsko slavlje: u 17 sati

Euharistijsko klanjanje

U Kući novicijata (Zagreb)

Euharistijsko klanjanje:

od 8,30 do 12,00 sati

U katedrali Navještenja BDM (Gospić)

Euharistijsko slavlje: u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

U crkvi Uznesenja BDM (Crikvenica)

Euharistijsko slavlje: u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

BIBLIJSKI MOLITVENI SUSRETI „LECTIO DIVINA“

U Kući matici "Nazaret"

(Rijeka - Cvetkov trg 5)
Subotom u 17 sati

U samostanu Srca Isusova

(Rijeka - Pomerio 17)
Petkom u 20 sati

U Kući novicijata

(Zagreb - A. Alagovića 44)
Petkom u 20 sati

„Da bismo bili sposobni za milosrđe, moramo se dakle, u prvome redu oraspoložiti da slušanje Božje riječi. To znači ponovno otkriti vrijednost šutnje kako bismo razmatrali Božju riječ koja nam je upućena. Na taj je način moguće razmatrati Božje milosrđe i usvojiti ga kao vlastiti način života.“ (Papa Franjo, *Lice milosrđa*, br. 13.)

DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

Prigodne materijale za animiranje molitve za nova duhovna zvanja moguće je preuzeti na našoj mrežnoj stranici (www.sestre-scj.hr) uoči svakog 19. u mjesecu kada se naša Družba, prema dogovoru s Povjerenstvom za promicanje redovničkih zvanja pri HKVR-PP, pridružuje molitvi za nova duhovna zvanja u Crkvi.

*****

Povjerenstvo za pastoral mladih i animaciju zvanja

Tel. 051/254 266

E-adresa: zov.srca@gmail.com

Mob. 098 94 44 250

*****

Razmišljaš o životnom pozivu i želiš upoznati redovnički način života u Družbi sestara Presvetog Srca Isusova?

„Dođi i vidi!“

Čeka Te Isus koji za Tebe ima plan ljubavi.
Otkrij ga u tišini, molitvi, iskustvu zajedništva i svakodnevnog služenja.

Djevojke koje razmišljaju o duhovnom pozivu i žele doći na iskustvo u Zajednicu mogu se javiti na kontakt: zov.srca@gmail.com

www.sestre-scj.hr

DAN SLUŽBENICE BOŽJE MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

U Kući matici "Nazaret" (Rijeka)

Euharistijsko slavlje u 7 sati
Euharistijsko klanjanje od 15 do 18 sati

U samostanu Srca Isusova (Rijeka)

Večernja u 17,15 sati
Krunica u 17,30 sati
Euharistijsko slavlje u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

U Kući novicijata (Zagreb)

Euharistijsko klanjanje od 8,30 do 12,00

U samostanu Gospe Lurdske (Slatina)

Euharistijsko klanjanje od 7,30 do 18,30 sati

U samostanu Bezgrješne (Kraljevica)

Euharistijsko slavlje u 9 sati
u župnoj crkvi sv. Nikole
Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati
u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM (Gospić)

Euharistijsko slavlje u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

KAPELA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

POMERIO 17, RIJEKA

SVAKOG 29. U MJESECU

POZIVA VAS NA

DAN RIJEČKE MAJKE

SV. MISA U 18 SATI

nakon svete mise euharistijsko klanjanje

✠ molimo za proglašenje blaženom Službenice Božje
i za sve nakane i potrebe njezinih štovatelja

„Daj mi mjesto, o Isuse, u svom Srcu, tu želim odmor svoj.“

Službenica Božja
Majka Marija Krucifiksa Kozulić

*****

Milosti primljene zagovorom
službenice Božje Majke Marije
Krucifiksa Kozulić možete javiti
na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica
kauze za proglašenje blaženom
Utemeljiteljice Družbe sestara
Presvetog Srca Isusova

Pomerio 17, 51 000 Rijeka
Tel./faks: 051 325 936

E-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

*****

FORMATIVNI SUSRETI ZA SESTRE

Formativni susret za Vrhovnu upravu i predstojnice zajednica održat će se **25. veljače 2017. godine** u Kući matici „Nazaret“, Cvetkov trg 5, 51000 Rijeka. Voditelj: fra Jure Šarčević, OFMCap.

Formativni susreti za sve sestre održat će se u Kući matici „Nazaret“, Cvetkov trg 5, 51000 Rijeka u sljedećim terminima: **4. ožujka 2017., te 11. ožujka 2017.** Voditeljica: dr. sc. Sanda Smoljo.

DUHOVNE VJEŽBE ZA SESTRE

I. Termin: **od 17. do 23. travnja 2017.** Lovran. Voditelj: o. Niko Bilić, DI.

II. Termin: **od 14. do 20. svibnja 2017.** Lovran. Voditelj: o. Srećko Rimac, OCD.

III. Termin: **od 5. do 12. kolovoza 2017.** Drenova. Voditelj: fra Ante Bekavac, OFM.

GODIŠNJA SKUPŠTINA DRUŽBE

Održat će se 1. svibnja 2017. godine u Kući matici.

PROSLAVA SVETKOVINE DRUŽBE

Presveto Srce Isusovo, 23. lipnja 2017.

DAN DRUŽBE (6. srpnja)

Obilježit će se 8. srpnja 2017.

PRODUŽENJE GODINE MILOSRĐA NA TRSATU

Produžetak Godine milosrđa za naše Svetište Gospe Trsatske je **od svetkovine Krista Kralja 20. 11. 2016. do iduće svetkovine Krista Kralja točnije 26. 11. 2017.** Razlog ove posebne odluke je što naše Svetište iduće godine slavi 650. obljetnicu dolaska čudotvorne slike Majke Milosti na Trsat, kao dar pape Urbana V., 1367. godine. Ova visoka obljetnica privući će povećani broj hodočasnika kojima će ovom odlukom biti olakšano dobivanje potpunog oprost za sebe ili za svoje pokojne. Za potpuni oprost potrebno je UZ PROLAZ kroz jubilejska vrata Bazilike, sakramentalna ispovijed, euharistijska pričest i molitve Vjerovanja, Oče naš i Slava Ocu te molitva na nakanu Svetoga Oca (Zdravo Marijo). DNEVNO svaki vjernik može dobiti jedan POTPUNI OPROST. Neka Gospodin po zagovoru Majke Božje Trsatske svima udijeli obilje svojih milosti. (www.trsat-svetiste.com.hr)

s. Pavlinka Barić

Marija s. Pavlinka Barić rođena je 15. listopada 1944. godine u Čamerovcu kod Slunja od oca Tome i majke Anke r. Salopek. U Družbu sestara Presvetog Srca Isusova došla je 25. listopada 1961. Nakon dvije godine redovničke formacije, 3. listopada 1963. godine, položila je u Crikvenici prve redovničke zavjete, a doživotne 1969. godine. Tijekom svoga redovničkog života s. Pavlinka je bila većinom u službi vođenja domaćinstva. Bila je kuharica na župama u Senju, Cerniku kod Rijeke i Oštarijama, u samostanima Presv. Srca Isusova u Rijeci i Crikvenici. Duži niz godina službovala je u Bogoslovnom sjemeništu u Rijeci. Od uspostave Gospičko-senjske biskupije bila je i na službi u Biskupskom ordinarijatu u Gospiću. Godine 2006. premještena je u Otočac gdje je pomagala u župnom uredu.

Vrlo skrovita i vedra duha, s. Pavlinka je izlazila ususret svim potrebitima koji su joj se obraćali za bilo kakvu pomoć. Svoje dužnosti obavljala je marljivo, nesebično i savjesno, skladno povezujući molitvu i rad, iako to u domaćinstvima nije bilo uvijek jednostavno ni lako. U svojemu životu naša pokojna s. Pavlinka tako je u duhu karizme Družbe u zajedništvu s Crkvom, obavljala povjereno joj apostolsko djelovanje marljivim radom u svrhu spasenja duša (Usp. *Konstitucije*, br. 46).

U kolovozu 2013. godine proslavila je zlatni redovnički jubilej ističući kao svoje životno geslo: „Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi u Bogu ostaje i Bog u njemu“ (1 Iv 4, 16). Na to ostajanje u Ljubavi s. Pavlinka nije bila pozvana samo tijekom aktivnosti u službama, nego i u križu prihvaćanja i nošenja križa svoje bolesti i svoje nemoći da se više posveti bilo kojoj službi osim onoj molitve i prikazivanja. Ono što nedostaje patnjama Kristovim, Sestra je nastojala prinijeti i u vlastitoj tjelesnoj boli i patnji kroz koju je prolazila posljednjih godina života. U Kući matici na Drenovi boravila je od jeseni 2015., gdje je već posve iscrpljena, ali okrijepljena svetim sakramentima za „posljednje putovanje“, blago u Gospodinu preminula 24. srpnja 2016. u večernjim satima.

U utorak, 26. srpnja, u ime riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića sprovedne obrede na starom drenovskom groblju predvodio je mons. Nikola Uravić. Na sv. misi za dušnici u župnoj crkvi Gospe Karmelske na Drenovi od s. Pavlinkine oprostio se i održao

homiliju otočki župnik mons. Tomislav Šporčić koji je sa sestrom surađivao u Oštarijama i Otočcu. Uz sestre naše Družbe, tom prilikom na posljednji počinak ispratili su s. Pavlinku i njezin brat Mića, nećakinja Davorka i ostala rodbina i poznanici.

s. Marijana Mohorić

Milka Stojak r. Peša

(majka s. Nikodeme Stojak)

Moja majka Milka rođena je 20. siječnja 1932. godine u Čuklama, kod Travnika, BiH, župa Brajkovići. Udala se za Iliju i u zajedničkom braku tijekom 65 godina Bog im je podario pet sinova i pet kćeri, od kojih sam jedna i ja, članica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Živjela je pobožno, skromno, radino i predano za Boga, svoju obitelj, Crkvu, Domovinu i potrebe bližnjega za koje je i svakodnevno molila. Sklad u braku, odgoj djece pomoć bližnjemu, bijaše joj svetinja. Unatoč proživljena dva rata, ostala je nepoljuljana u vjeri, nadi, ljubavi i molitvi za sve, pa i kada je u ratnim stradanjima Bosne i Hercegovine ostala bez dvojice sinova. Osobito je u obitelji molila za neprijatelje naše koji uciviliše narod i Domovinu našu. U subotu 24. rujna, na blagdan Gospe od Otkupljenja, tijekom moje posjete, opremljena je svetim sakramentima u KBC-u Dubrava, od fra Nedjeljka OFM Cap., iz franjevačkog samostana u Dubravi, kojemu sam od srca zahvalna. U petak 30. rujna 2016. godine, dobra i sveta mama, preselila se u odaje Srca Isusova molitvom na ustima koju je, tijekom svoje duge bolesti, sa živom vjerom molila kao vapaj zapotrebe svega svijeta: „Isuse moj, spasi narod svoj! Gospe moja, sve pogledaj i svima budi na pomoći.“ Petak i subota, milosni dani pripreme i prijelaza u vječnost bijahu joj nagrada od, kako je govorila, „Milostivnog Isusa i Gospe“ koje je toliko u svom životu vjerom ljubila i sve njima uvijek izručivala i preporučivala. U obiteljskoj općoj molitvi za svoju Družbu uvijek je molila za sve sestre i s radošću i zahvalnošću ih pozdravljala. Bog se pobrinuo da nagrada i zahvalnost za molitvu i ljubav koju je mama gajila prema sestrama Presvetog Srca Isusova nije izostala niti od strane moje Družbe koja je u lijepom broju časnih sestara vrhovnom glavaricom s. Nives Stubičar i Vrhovnim vijećem došla na ispraćaj u Gradec kod Vrbovca te, u molitvi i pjesmi sprovednog obreda, animiranjem svečanog liturgijskoga slavlja i sudjelovanjem u zajedništvu kod obiteljskog stola, uzveličala proslavu prelaska u vječnost moje dobre mame, na čemu sam osobno u ime obitelji i rodbine duboko od srca svima zahvalna kao i maminoj rođenoj sestri redovnici, s. Stjepanki koja je iz Sarajeva došla ispratiti svoju najstariju sestru na vječni počinak. Počivala u milosrdnoj Ljubavi.

s. Nikodema Stojak

Vlč. Marko Šmuc

(brat s. Magdalene Šmuc)

Vlč. Marko Šmuc, umirovljeni svećenik Varaždinske biskupije, koji je preminuo u nedjelju 30. listopada u 68. godini života i 43. godini svećeništva nakon kratke i teške bolesti u bolnici u Novom Marofu, pokopan je u četvrtak, 3. listopada u svojoj rodnoj župi Lepoglava. Sprovedne obrede na mjesnom groblju i svetu misu zadušnicu u zajedništvu s 40-tak svećenika te uz sudjelovanje većeg broja vjernika, ožalošćenih članova obitelji, rodbine, te sestara Družbe Presvetog Srca Isusova, predvodio je varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak. Riječi oproštaja uputili su vlč. Ivica Cujzek u ime svećenika župe Lepoglava, vlč. Stjepan

Markušić u ime djelatnika Županijske bolnice u Čakovcu u kojoj je pokojni Šmuc djelovao posljednjih godina sve do umirovljenja, te lepoglavski župnik mons. Andrija Kišiček.

Vlč. Šmuc rođen je 16. ožujka 1949. godine u Sestrancu u župi Lepoglava od oca Stjepana i majke Marije, rođ. Putar, u brojnoj vjerničkoj obitelji koja je odgojila desetero djece i u kojoj su niknula tri duhovna zvanja: svećeničko zvanje izabrali su danas pokojni brat Josip i Marko, te sestra Magdalena. Pohađao je Gimnaziju i Bogoslovni fakultet u Zagrebu, te

je za svećenika zaređen 29. lipnja 1974. godine po rukama nadbiskupa Franje Kuharića. Tijekom svoga svećeništva vršio je različite službe, bio je upravitelj župe u Donjoj Voći, župnik u Vrbnu i Beletincu, a više od 20 godina pastoralno je kao dušobrižnik djelovao u Austriji odakle je tijekom Domovinskog rata, ali i kasnije, pribavljao značajnu humanitarnu pomoć za svoju domovinu te brinuo o prognanima i hrvatskim braniteljima. Po povratku iz Austrije, osobito se, pod geslom 'milosrdnoga Samaritanca', posvetio osobama koje su u potrebi, koje pate, koje su bolesne i odbačene, kroz službu bolničkog i zatvorskog dušobrižnika u lepoglavskom i varaždinskom zatvoru (2003.-2009.) te posljednjih godina u bolnici Klenovnik i čakovečkoj bolnici. U svom dušobrižničkom djelovanju nije se štedio i uvijek je bio blizu čovjeka u potrebi darujući mu riječi pažnje, utjehe i razumijevanja i usmjeravajući ga prema punini života.

Opraštajući se od pokojnika kojeg je Bog pozvao k sebi uoči svetkovine Svih svetih i prijećajući se sa zahvalnošću njegova života, vlč. Cujzek kazao je kako kao vjernici znaju da smrt nema zadnju riječ te pogleda uprtih prema životu u vječnosti pouzdano vjeruju da je njihov brat, župnik, dušobrižnik i milosrdni samaritanac dosegnuo puninu svog životnog poziva i ispunio poslanje koje mu je Bog povjerio prije 43 godine, na početku njegovog svećeničkog života. Naglasio je da se vlč. Marko nije bojao poziva, vodstva Duha Svetoga, nije se dao obeshrabriti pred nevoljama, nego je smjelo pred sebe postavio visoke ciljeve i kročio stazom kojom ga je Bog vodio - prema svetosti - s radošću i poniznošću, u ljubavi, za Božju slavu i u službi bližnjemu. Podsjetio je kako je odrastao pod tornjem lepoglavske crkve koja je bila zaključana mržnjom prema svemu onome što ima veze s vjerom. Ta strepnja i zatvorenost na njega je, kao i na sve Lepoglavčane, ostavila neizbrisiv trag. Rastao je i u blizini hrabrog lepoglavskog župnika, Mate Repića. Umjesto slamanja vjere, ta je zatvorenost i težina još više učvrstila nadu usprkos svim zatiranjima i uvredama. U vrijeme kada je u Lepoglavi bio zatočen i nadbiskup Alojzije Stepinac, vjernička obitelj Šmuc nije bila pošteđena patnje i trpljenja zbog neustrašivog, otvorenog i ustrajnog ispovijedanja vjere u vremenu koje nije bilo naklonjeno vjernicima. - Zasigurno su odricanje, požrtvornost i poteškoće u obitelji Šmuc iznjedrile još više hrabrosti, vjere i upornosti, istaknuo je vlč. Cujzek. U ime djelatnika čakovečke bolnice, njegov nasljednik na službi dušobrižnika, vlč. Stjepan Markušić, kazao je kako je pokojni Marko u svoju službu uložio sve svoje sposobnosti te je uz Božju pomoć održao više od 500 osobnih susreta s mnogima koji su vapili za pomoć u bolesti i patnjama, nerijetko upravo u posljednjim trenucima života. - Svojim 'župljanima' unosio je svjetlo Božje vjere, rekao je vlč. Markušić zahvalivši mu za svaki susret s bolesnicima, pacijentima i djelatnicima bolnice. Lepoglavski župnik mons. Kišiček zahvalio mu je za predanost u svećeničkom djelovanju, kazavši kako je na svakome mjestu gdje je djelovao ostavio neizbrisive tragove.

Među tim tragovima su i uređenje spomen-ćelije blaženog Alojzija Stepinca u lepoglavskom zatvoru i Stepinčeve kapele kojoj je darovao današnji oltar, te uređenje kapelica u bolnicama u Čakovcu i Klenovniku, a želja mu je bila urediti i kapelu u obnovljenom pavlinskom samostanu u rodnoj Lepoglavi. Predvodeći svetu misu u župnoj crkvi Bezgrešnog začeca BDM u Lepoglavi biskup Mrzljak istaknuo je kako su se okupili u molitvi za pokojnog Marka vjerujući da se njegov život nastavio u vječnosti. U propovijedi je podsjetio kako je svećenik samo običan čovjek koji se odlučio na poseban način služiti braći ljudima i slaviti euharistiju, odnosno kao svećenik 'lomiti kruh' i dijeliti ga s drugima. Pokojni Marko, kao svećenik župnik, ali na osobit način kao dušobrižnik u zatvorskom i bolničkom pastoralu nosio je upravo "kruh života" svima kojima je to bilo potrebno za kršćanski i vječni život. Naglasio je kako će vlč. Marko sa svojim brojnim dobrim djelima ostati u sjećanjima mnogih kojima je služio i s kojima je surađivao, izrazio je zahvalnost za njegov svećenički život te je obitelji uputio sućut. (<http://emedjimurje.rtl.hr>) Na posljednjem ispraćaju vlč. Šmuca bile su naše sestre na čelu sa vrhovnom glavaricom s. Nives Stubičar. Zahvaljujemo Gospodinu za dar života i djelovanja vlč. Marka i dobročinstva kojima je obdario i našu Družbu. Počivao u miru Božjem.

Obilježen blagdan Svih svetih i Dušni dan

*Tko će uzići na goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?
Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto:
duša mu se ne predaje ispraznosti.*

Ps 24, 3-4

Uoči blagdana Svih svetih i Dušnoga dana kršćanski vjernici s posebnim pijetetom prisjećaju se svojih dragih pokojnika, pokušavajući na svoje zemaljske načine pokazati brigu i duhovnu vezu s preminulima. Slijedeći taj duh, učenica Alberta i odgojiteljica Katarina, uime učenica i djelatnika

Doma, posjetile su zajedničku grobnicu Družbe

Presvetog Srca Isusova na riječkom groblju Kozala u kojoj je pokopana i Utemeljiteljica Družbe i našega Doma Marija Krucifiksa Kozulić. Zapalivši svijeću pomolile smo se za njezinu dušu i duše svih preminulih sestara, zahvalivši našoj Riječkoj Majci na svemu dobrom što je ostavila iza sebe. Razmišljajući o misteriju smrti kao o novom početku u kojem više neće biti ni boli ni patnje, naša tuga za pokojnima se preobražava u radost jer „znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest“ (1 Iv 3, 2).

Alberta R.

S. Helena Vučić

U noći 12. prosinca 2016. godine u Domu pastoralnih susreta u Lovranu iznenada je preminula u 78. godini života i 58. godini redovništva s. Helena Vučić. Rođena je 10. ožujka 1938. godine u Zagorju kod Ogulina (Ribarići) kao najstarije od devetero djece oca Nikole i majke Ruže r. Dujmić. Na krštenju je dobila ime Kata. Osnovnu školu pohađala je u Zagorju i Ogulinu gdje završava i srednju strukovnu školu krojačkoga usmjerenja. U Družbu sestara Presvetog Srca Isusova ušla je 18. veljače 1957. godine u Crikvenici. Ušavši u novicijatu dobila je redovničko ime s. Helena. Nakon godine dana novicijata u samostanu Srca Isusova u Crikvenici je položila zavjete 3. listopada 1958. godine, a doživotne šest godina kasnije na isti dan. Tijekom pedeset i osam godina redovničkog života s. Helena je bila na službama u Ravnoj Gori, na Jordanovcu u Zagrebu (1958.), Cetingradu (1963.), Senju (1964.-1969., 1982.-1991.), Rijeci (1969., 1981.), u Austriji u Alkovenu (1972.), u Njemačkoj u Karlsfeldu (1980.), Dobrinju (1980.), Grižanama (1981.), te u Lovranu (od 1991.). Vršila je različite službe u zajednici sestara, po župama i crkvenim ustanovama na području Riječke nadbiskupije. U prvim godinama redovništva bila joj je povjerena služba odgoja djece, potom razni poslovi u župnom pastoralu, njega bolesne djece u Alkovenu. Bila je u više navrata predstojnica zajednica sestara u Domovini i inozemstvu te učiteljica novakinja u samostanu Srca Isusova u Rijeci. U Grižanama, Dobrinju, Karlsfeldu i u Bogoslovnom sjemeništu u Rijeci brinula se za starije i nemoćne osobe. Poseban trag ostavila je na župi u Senju gdje je bila na službi u dva navrata, a još mnogo snažniji u dušama svih onih koji su

od sredine rujna 1991. godine do dana njezine smrti boravili u Domu pastoralnih susreta u Lovranu. Na tisuće ljudi iz Domovine i inozemstva, laika, svećenika, redovnika i redovnica, tražeći odmor svojoj duši i tijelu, s. Helena je zajedno sa svojim suradnicama i suradnicima primala, ugošćivala i ispraćala. Za sve što je bilo potrebno kako bi Dom bio u službi svih onih koji su se javljali radi različitih potreba, tečajeva formacije, duhovnih obnova i vježbi, brinula se velikodušno i spremno, čvrsto uvjeren da svojim služenjem sudjeluje u Božjem djelu obnove i spasa duša. U tome, iako već narušena zdravlja, nije sustezala darivati svoje snage do posljednjega dana.

Dana 14. kolovoza 2008. godine s. Helena je proslavila 50. godišnjicu redovničkih zavjeta. Životna misao vodilja bila joj je: „Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi“ (Ps 37, 5). Gospodin je s. Helenu vodio zaista raznim putovima služenja. Okušala se u radu s malenima i velikima, bolesnima i zdravima, laicima i posvećenim osobama, siromašnima i imućnijima, izbjeglima i dobro situiranim, zahtjevnima i jednostavnima, mlađima i starijima. Doveo ju je k mnogima i k njoj mnoge koje je želio više privesti k sebi. U zoru 12. prosinca, na spomendan Gospe Guadalupske, Gospodin je s. Helenu pozvao k sebi.

Sprovodne obrede i misu zadušnicu 15. prosinca predvodio je u koncelebraciji sa dvadesetak svećenika šibenski biskup mons. Tomislav Rogić, koji je u prigodnoj homiliji istaknuo: „Pokojna sestra Helena nosila je strpljivo križ života, čvrsto i ustrajno. Svojim redovničkim životom rada i molitve, prihvaćanja Božje volje, potvrdila je njeno predanje Bogu. Ustrajala u molitvi, dobroti i ljubavi do posljednjega dana svog zemaljskog života. Prihvaćala je sve povjerene zadatke, vršila ih revno i uvijek pronala još vremena i snage da učini i više nego se od nje očekivalo. Njezina mjera dobrote i ljubavi, požrtvornosti, nadilazila je i ono što zovemo sto-posto. Uvijek se trudila učiniti više, pa i onda kad su je napuštale tjelesne snage. Dobri Bog neka joj svaku molitvu usliša u nebeskoj vječnosti. Neka ju pridruži svojim izabranima i voljenima u radosti gledanja Božjega Lica i neka ju nagradi za svako strpljivo podneseno trpljenje.“

Nakon misnog slavlja izraze sućuti i zahvalnosti za život i djelovanje s. Helene u ime riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića pročitao je generalni vikar mons. Emil Svažić, a u ime gospičko-senjskog biskupa u miru mons. dr. Mile Bogovića nazočnima se obratio vlč. Željko Blagus. U ime vjernika laika iz župe sv. Jurja nazočnima se obratila gospođa Andriana Žele izrekavši vrlo dirljiv govor o prisutnosti i apostolatu s. Helene u Lovranu iz kojeg izdvajamo sljedeće riječi: „Ima ljudi koji nam darivaju da budemo „dobri“. Oni u nama bude nove i snažnije odgovornosti, uz njih bivamo više svoji i više za druge. Ti nam ljudi dokazuju da svrha dobrote nije da bude izdvojena svjetiljka već da bude prisutan plamen koji će se neprestance prenositi od bića k biću i rađati nova jedinstva i nova čovječnija obzorja.“

s. Marijana Mohorić

U Poslanici sv. Brauliona biskupa čitamo da Krist, nada svih vjernika, one koji su otišli s ovoga svijeta zove usnulima, a ne mrtvima te nastavlja: „Prožima nas dakle nada u uskrsnuće, jer one koje ovdje izgubismo tamo ćemo opet vidjeti; potrebno je samo da u to vjerujemo, poslušni dakako, njegovim zapovijedima, jer on posjeduje snagu da lakše probudi mrtve nego što mi možemo probuditi usnule. To govorimo, a ipak suze lijemo i osjećaj lomi u nama želju koja iz vjere proizlazi. (...)

Ne pripadamo naime sebi samima, već onome koji nas otkupi, onome o kome treba uvijek ovisiti naša volja. Zbog toga u molitvi govorimo: Budi volja tvoja. Potrebno je stoga da kažemo s Jobom koji je bio u prašini: Gospodin dade, Gospodin uze, neka je blagoslovljeno ime Gospodnje. Recimo to s Jobom ovdje na zemlji, da ovdje budemo slični njemu a ondje njegovi zajedničari“

(usp. Časloslov II, str. 1600).

Adresar Družbe sestara Presvetog Srca Isusova

Samostanske zajednice

Kuća matica „Nazaret“

Cvetkov trg 5, 51000 RIJEKA
Tel: 051 254 266

Vrhovna glavarica: s. Nives Stubičar

Tel: 051 652 190; Faks: 254 422

E-adresa:

sestre-presv-srca-isusova@ri.t-com.hr

Tajništvo: s. Marijana Mohorić

Tel: 652 197 ili Mob. 098 94 44 250

E-adresa: tajnistvo.scj@gmail.com

Ekonomat: s. Bernardina Maslač

Tel: 051 652 191

E-adresa: bernardina.maslac@gmail.com

Predstojnica: s. Velimira Marinović

s. Ana Vračić
s. Augustina Vrgoč
s. Blanka Turčić
s. Bonislava Vrdoljak
s. Branimira Kozić
s. Dolores Petrović
s. Dominika Brulc
s. Dragomira Bendeković
s. Gema Mrkonja
s. Genoveva Ercegovac
s. Hermina Hader
s. Ignacija Mihaljević
s. Karmen Jelčić
s. Klara Jeličić

s. Konsolata Kovačević
s. Kristina Tunić
s. Leopoldina Rukav
s. Marija Žderić
s. Martina Vlahović
s. Mihaela Djaković
s. Rozarija Elek
s. Tajana Hrvatina
s. Tarzicija Žižić
s. Tereza Gojani
s. Timoteja Miloloža
s. Viktorina Radošević
s. Vjekoslava Radman
s. Zvonimira Marojević

Samostan Srca Isusova – Sacro Cuore

Pomerio 17, 51000 RIJEKA, Tel: 051 325 920; 325 921

E-adresa: samostan.srca.isusova@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Dobroslava Mlakić

- s. Apolonija Krezo
- s. Cecilija Sabljak
- s. Josipa Andreata
- s. Lidija Turić
- s. Mirjana Nikolić
- s. Regina Kristanić
- s. Slavka Kulaš
- s. Svjetlana Badrov
- s. Tadeja Nikolić
- s. Tomislava Kulaš

Samostan Srca Isusova

Frankopanska 43, 51260 CRIKVENICA

Tel. 051 781 088

E-adresa: samostan.crikvenica@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Alojzija Toto

- s. Ancila Jendričko
- s. Berislava Mikuljan
- s. Đurđenka Meštrić
- s. Emanuela Božić
- s. Terezijana Bilić

Samostan Bezgrješne Djevice Marije

Strossmayerova 14, 51262 KRALJEVICA

Tel. 051 281 955

Predstojnica: s. Nikodema Stojak

- s. Brigita Lukac
- s. Dijana Vrljić
- s. Natalija Franjković
- s. Nikolina Ištuk

Samostan sestara u Omišlju

Prikešte 24, 51513 OMIŠALJ, Tel. 051 841 362
E-adresa: samostan.omisalj@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Valentina Marinović
s. Bernarda Krajcar
s. Marinka Mikić

Samostan „Moj mir“

Sv. Vid 2, 51514 DOBRINJ, Tel. 051 848 190
E-adresa: sestre.dobrinj@gmail.com

Predstojnica: s. Blaženka Bobaš
s. Bartolomeja Raguž
s. Stjepanka Hodić
s. Martina Juričić

Samostan Uzvišenja sv. Križa

Laščinska 139, 10000 ZAGREB, Tel: 01 23 47 346
E-adresa: samostan.lascina@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Rozalija Težak
s. Jeronima Vuglovečki
s. Salezija Slatina
s. Vinka Paulić

Kuća novicijata

A. Alagovića 44, 10000 ZAGREB
Tel. 01 46 83 545
E-adresa: novicijat.scj@gmail.com

Predstojnica: s. Felicita Špehar
s. Benedikta Vunić
s. Danijela Lušetić
s. Silvana Fužinato
s. Viliberta Čepelja
s. Mirjam Živković

Samostan Gospe Lurdske

Braće Radića 19, 33520 SLATINA, Tel: 033 533 016
E-adresa: samostan.slatina@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Krešimira Vuleta
s. Anastazija Vukić
s. Dionizija Petric

Samostan sv. Josipa

Vladimira Nazora 8, 53 220 OTOČAC
Tel. 053 771 009
E-adresa: samostan.otocac@sestre-scj.hr

Predstojnica: s. Ljubomira Lešić
s. Ciprijana Koščak
s. Judita Podnar

Sestre u ekšklaustraciji

s. Vitomira Tomić
Donje Pećine – Novakovići
BiH – 79290 NOVI TRAVNIK

s. Magdalena Šmuc
Sestranec 19
HR - 42250 LEPOGLAVA

Sestre u crkvenim ustanovama

Sestre u Nadbiskupskom domu u Rijeci
Ivana Pavla II., br. 1, 51000 RIJEKA
Tel. 051 581 280

Predstojnica: Anđelina Tirić
s. Beatrica Opašić
s. Maristela Salopek
s. Patricija Stubičar

Sestre u Bogoslovnom sjemeništu u Rijeci
Tizianova 15, 51000 Rijeka
Svećenički dom
Tel. 051 207 800

Predstojnica:
s. Flavija Prepunić
s. Marijeta Gavrić

Hospicij Marije K. Kozulić
www.hospicij-marijakozulic.hr
Tizianova 15, 51000 Rijeka
Tel: 051 585 061
(ravnateljica)
Tel: 051 585 090
(med. tehničar)
Fax: 051 585 091
e-mail:
hospicij@ri-nadbiskupija.hr
Ravnateljica:
s. Daniela Orbančić

Sestre u Domu pastoralnih susreta
Šetalšte M. Tita 124, 51415 LOVRAN,
Tel. 051 291 641
s. Benigna Prelc

Sestre u Domu starica
51244 GRIŽANE 9, Tel: 051 240 027
Predstojnica: s. Marina Tadić-Šutra
s. Agata Raguž
s. Katarina Šikalo

Sestre u Biskupskom domu u Gospiću
Senjskih žrtava 36, 53000 GOSPIĆ,
Tel: 053 746 400
Predstojnica: s. Amalija Budimir
s. Robertina Medven
s. Celestina Beljo

Sestre na župi sv. Križa u Ogulinu
Gajeva 2, 47300 OGULIN,
Tel: 047 522 323
Predstojnica: s. Pankracija Žižić
s. Miranda Tomić

Družbine ustanove

DJEČJI VRTIĆ "NAZARET"

Cvetkov trg 5, 51000 RIJEKA
Tel: 051 504 644; Faks: 051 504 645
E-adresa: djecji.vrtic.nazaret@ri.hinet.hr
Ravnateljica: s. Kristina Tunić

PODRUČNI OBJEKT DV „NAZARET“: MIMA

Pomerio 13, 51 000 RIJEKA, Tel./Faks: 051 213 842
E-adresa: jaslice.mima@sestre-scj.hr

ŽENSKI UČENIČKI DOM MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

- S PRAVOM JAVNOSTI
Pomerio 17, 51000 RIJEKA
Tel: 051 325 920 (centrala)
051 325 942 (ravnateljica i tajništvo)
Faks: 051 325 946
Dežurni mobitel (0-24 sata): 095 325 92 01
E-adresa: z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr
Ravnateljica: s. Anita Crnković

POSTULATURA SL. BOŽJE MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

Pomerio 17, 51000 RIJEKA
Tel./Faks: 051 325 936
E-adresa: postulatura.m.k.kozulic@gmail.com ili
dobroslavam@yahoo.it
Postulatorica: s. Dobroslava Mlakić

„Jaslice su jedan poziv da se učini
mjesto za siromašne i izbjegle.“

Papa Franjo